

ஞானம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

விலை :
ரூபா 100/=

216

தேவகாந்தன்

தேர்ச்சுணல்

நாட்டிய கலாநிதி

கார்த்திகா கணேசர்

ஒளி:18

சுடர்:12

216

பரிதவி மூலம் வீரவும் ஜெழும் பெறுவது ஞானம்!

வெள்ளத்தின் பெருக்கையோல் கலைப்பெருக்கும்
கவிப்பெருக்கும் மீமவமாயின்,
பள்ளத்தில் வீற்றிருக்கும் குருடரெல்லாம்
விழிபெற்றுப் பதவிகொள்வர்.

ஆசிரியர் குழு

ஆசிரியர், ஸ்தாபகர் : தி. ஞானசேகரன்
இணை ஆசிரியர் : ஞானம் ஞானசேகரன்
நிர்வாக ஆசிரியர் : ஞானம் பாலச்சந்திரன்

தொடர்புகளுக்கு

தொ.பேசி.   ↪ 0094-11-2586013
                  ↪ 0094-77-7306506

தொ.நகல்   ↪ 0094-11-2362862

இணையம்   ↪ www.gnanam.info
                  ↪ www.gnanam.lk

மின்னஞ்சல் ↪ editor@gnanam.info
                  ↪ editor@gnanam.lk

அஞ்சல்   ↪ 3B-46th Lane, Colombo-6,
                  Sri Lanka

வங்கி விபரம் ↪ T. Gnanasekaran
                  Acc. No. - 009010344631
                  Hatton National Bank,
                  Wellawatha Branch.
                  Swift Code : HBLILKX
                  (மணியோடர்மூலம் சந்தா அனுப்பு
                  பவர்கள் வெள்ளத்தை தபாற்
                  கந்தோரில் மாற்றுக்கூடியதாக
                  அனுப்புதல் வேண்டும்)

சந்தா விபரம் ↪ Sri Lanka

ஒரு வருடம்   : ரூ 1,000/=

ஆறு வருடம்   : ரூ 5,000/=

ஆயின் சந்தா : ரூ 20,000/=

ஒரு வருடம்

Australia (AU\$)	50
Europe (€)	40
India (Indian Rs.)	1250
Malaysia (RM)	100
Canada (\$)	50
UK (£)	40
Singapore (Sin. \$)	50
Other (US \$)	50

- ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்பு களின் கருத்துகளுக்கு அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே பொறுப்பானவர்கள்.
- புகைபெயரில் எழுதப்பவர்கள் நமது சொந்தப் பெயர், தொலைபேசி எண், முகவரி, ஆகிய வற்றை வேறாக இணைத்தல்வேண்டும்.
- பிரசுரத்திற்குத் தேர்வாகும் படைப்புகளைச் செவ்வைப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு.
- படைப்புகள் கணினியில் தட்டச்சு செய்யப்படும் பின்னஞ்சலில் அனுப்பப்படவேண்டும்.

- கவிதைகள்
  - சோ. பத்மநாதன் (சோ.ப.) 06
  - பேராயர் கலாநிதி எஸ். ஜெபநேசன் 10
  - (மொழிபெயர்ப்புக் கவிதை)
  - எஸ். ஏ. இஸ்மத் பாத்திமா 16
  - கருணாகரன் 19
  - வதிரி சி. ரவீந்திரன் 23
  - தென்பொலிகை குமாரதீபன் 25
  - பவானி 48
- சிறுகதைகள்
  - அஸாத் எம். ஹனிபா 07
  - தேவமுகுந்தன் 20
  - கொற்றை பி. கிருஸ்ணானந்தன் 35
  - சு. கருணாநிதி (பிரான்ஸ்) 40
- நீநர்காணல்
  - தேவகாந்தன் (கனடா) 11
  - (நேர்காணல் கண்டவர் - அரவிந்தன்)
- கட்டுரைகள்
  - பேராசிரியர் ஆசி. கந்தராஜா 03
  - (அவுஸ்திரேலியா)
  - பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா 28
  - கே. எஸ். சுதாகர் (அவுஸ்திரேலியா) 32
  - வாகரைவாணன் 37
  - வீ. கமால் அஹமட் 44
- பத்தி எழுத்து
  - வாணமதி (சுவிற்சர்லாந்து) 47
  - பேராசிரியர் துரை மனோகரன் 49
- திரை விமர்சனம்
  - பவனீதா லோகநாதன் 26
- சமகால இலக்கிய நிகழ்வுகள்
  - கலாபூஷணம் கே. பொன்னுத்துரை 52
- வாசகர் பேசுகிறார் 55

ஆசிரியர் பக்கம்

‘கனடா தமிழ் எழுத்தாளர் இணையத்’தின் வெள்ளிவிழா

புலம்பெயர் தமிழர்களின் கலை இலக்கிய பண்பாட்டு நிறுவனங்களில் பழைமை வாய்ந்ததொன்றாக கனடா தமிழ் எழுத்தாளர் இணையம் திகழ்கிறது. இந்நிறுவனம் 19-06-1993இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அளவெட்டி ஸீல்கந்தராசா, மொன்றியல் க. தெ. சண்முகராசா, கவிநாயகர் கந்தவனம் ஆகியோரது எண்ணக்கருவில் தோன்றிய இந்நிறுவனம் தொடர்ச்சியாகப் பலதரப்பட்ட கலை இலக்கியப் பணிகளை ஆற்றிவருகின்றது.

ஆரம்ப காலந்தொட்டு இந்நிறுவனத்தின் தலைவர்களாக முறையே திரு. க.தெ. சண்முகராசா, திரு. திருமாவளவன், கவிஞர் கந்தவனம், திரு. லோகேந்திரலிங்கம், திரு. சின்னையா சிவனேசன், திரு. த.சிவபாலு, மீண்டும் திரு. சின்னையா சிவனேசன், கலாநிதி எஸ்.சிவநாயகமூர்த்தி, பேராசிரியர் இ.பாலசுந்தரம் ஆகியோர் பணியாற்றியுள்ளார்கள்.

இந்நிறுவனத்தின் பணிகளாக இலக்கியக் கருத்தரங்குகள், நூற்பதிப்பு, நூல்வெளியீட்டு விழாக்கள், எழுத்தாளர் சந்திப்பு, நாடகப் பயிற்சிப்பட்டறை, கவிதைக் கருத்தரங்கு, மரபுக்கவிதைச் செயன்முறை வகுப்பு, சிறுகதைப் பயிற்சிப் பட்டறை, சிறுகதைப்போட்டி, எழுத்தாளர் கௌரவிப்பு, நாடகக் கருத்தரங்குகள், சொற்பொழிவுகள், பட்டிமன்றங்கள், கவியரங்குகள், பிறநாட்டிலிருந்து வரும் தமிழ் இலக்கிய எழுத்தாளர்களையும் கலைஞர்களையும் வரவேற்றுக் கௌரவித்தல், அவர்களுக்கு விருந்துபசாரங்கள் வைத்தல், கனடாவாழ் தமிழ் எழுத்தாளர்களைக் கௌரவித்தல், மறைந்த எழுத்தாளர்களுக்கு இரங்கல் கூட்டம் வைத்தல் போன்றவை உட்பட மேலும் பல பணிகளைச் சிறப்பாக ஆற்றிவருகிறது.

1993இல் கனடாவின் பன்னிரு எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைகளைத் தொகுத்து ‘அரும்பு’ என்ற பெயரில் ஒரு சிறுகதைத் தொகுப்பினையும் இந்நிறுவனம் வெளியிட்டது.

இந்நிறுவனத்தின் உறுப்பினர்களில் பலர் எழுத்துப்பணிகளுடன் பிற கலைப்பணிகளிலும் கல்வித் தொண்டு களிலும் சமூக சேவைகளிலும் ஈடுபட்டுவருகின்றனர்.

பத்தாவது ஆண்டு நிறைவு விழா 20-12-2003 இல் சிறப்பாக நடைபெற்றபோது நிறுவனத்தின் வளர்ச்சிக்காகப் பாடுபட்ட அறிஞர்கள் கௌரவிக்கப்பட்டனர்.

இருபதாவது ஆண்டுவிழா 27-03-2013 இல் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. அன்று முன்னாள் தலைவர்கள் யாபேரும் சிறப்புக் கௌரவம் பெற்றனர். அத்துடன் ‘சங்கப் பொழில்’ என்ற 170 பக்க சஞ்சிகையும் வெளியிடப்பெற்றது. ‘சங்கப் பொழில்-2’ மலர் 2016 இல் ஆண்டுமலராக வெளியிடப்பட்டது.

இந்நிறுவனத்தின் வரலாற்றில் முதற்தடவையாக 10-10-2016 இல் ஒரு நாடக விழா வெகு விமர்சையாகக் கொண்டாடப்பட்டது. ஒரு நாட்டுக்கூத்தும் நாட்டிய நாடகமும் அன்று மேடையேற்றப்பட்டன. அத்துடன் ஒரு மலரும் வெளியிடப்பட்டது.

இந்நிறுவனத்தின் வெள்ளிவிழா 28-04-2018 இல் மிகச் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. இவ்விழாவில் இன்னிசை விருந்து, வரவேற்பு நடனம், வாழ்த்துரைகள், சிறப்புரைகள், வாழ்நாட்சாதனையாளர் கௌரவிப்பு, இலங்கையில் இருந்து வந்திருந்த பேராசிரியர் சிவஞானம் சிவசங்கரின் பிரதம விருந்தினர் உரை, சிறப்புரைகள், முன்னாள் தலைவர்கள் கௌரவிப்பு, வீணாகானம் இசைநிகழ்ச்சி, நாட்டிய நாடகம், வெள்ளிவிழா மலர் வெளியீடு ஆகியன இடம்பெற்றன.

புலம்பெயர் மண்ணில் இத்தகையதொரு பெரும் விழாவை நடத்தியவர்கள் பாராட்டுக்குரியவர்கள்.

இத்தகைய பல்துறைப் பணிகளை நீண்டகாலம் தொடர்ச்சியாக ஆற்றிவரும் நிறுவனங்களை புலம் பெயர்நாடுகளில் காண்பது சிறப்புக்குரியது.

‘கனடா தமிழ் எழுத்தாளர் இணையம்’ நிறுவனத்தினரின் தொடர்ச்சியான கலை இலக்கியப்பணி மென்மேலும் தொடர்ந்து சிறக்கவேண்டும் என ஞானம் வாழ்த்தி மகிழ்கிறது.

பரத நாட்டிய ஆடல் ஒன்றை, நான் முதன் முதலாக எனது நாற்பத்தி இரண்டாவது வயதில்தான் கண்டிருக்கிறேன் என்றால் நம்ப முடிகிறதா?

ஆனால் அதுதான் உண்மை!

பதின் பருவ காலத்தில் கிராமத்துக் கோவில்களில் சின்னமேளம் எனப்படும் சதிர்க் கச்சேரியைப் பார்த்திருக்கிறேன். பிற்காலத்தில் பாட்டுக்காவடி, கரகாட்டம் பார்த்திருக்கிறேன். ஆனால் பரதநாட்டியம் பார்க்கவில்லை. சென்ற நூற்றாண்டின் ஐம்பது அறுபதுகளில் யாழ்ப்பாணக் கிராமங்களில் ஏனோ அது வரவேற்கப்படவில்லை. “சுத்தாடுவதும் உடம்பு நெளிப்பதும் ஆத்தாதவன் செயல்” என்ற அபிப்பிராயமே அப்போது கிராமங்களில் நில வியது. கிராமத்துப் பாடசாலைகளில் இன்று போல அன்று நடனம், நாட்டியம் என்பனவும் கற்பிக்கப்படவில்லை.

உயர்கல்வி காரணமாக நான் புலம் பெயர்ந்து, தொழிலரீதியாக உலகம் சுற்றி, இறுதியில் சிட்னியில் குடியேறியபோது, ஈழத் தமிழர் கழக கலை நிகழ்ச்சி ஒன்றில் திருமதி கார்த்திகா கணேசர் அவர்களின் நாட்டிய நாடகம் ஒன்றைப் பார்த்தேன்.

அதில் அவரது மகன் **அழகுதன்** பிரதான பாத்திரமேற்றிருந்தார். ஈழத் தமிழர் வரலாற்றையும் போராட்டத்தையும் அப்பட்டமாக விளக்கும் அற்புதமான நாட்டிய நாடகம் அது!

திருமதி கார்த்திகா கணேசர் பற்றி நான் இலங்கையில் வாழ்ந்தபோதே கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். கொழும்பில் வசிக்கும் பிரபலமான பரத நாட்டியக் கலைஞர், கணவர்திரு. கணேசர் எல்லோராலும் அறியப்பட்ட வேதியியல் விஞ்ஞானி, ஒரே மகன் அமிழ்தன் கொழும்பிலுள்ள பிரபல பாடசாலையில் படிப்பவர், என்ற பின்னணியில் திருமதி கார்த்திகா கணேசர் மீது ஒரு மேட்டுக்குடி விம்பமே படிந்திருந்தது. பின்னர் சிட்னியில் பல சமூக அமைப்புக்களில் அவருடன் இணைந்து பணியாற்றியபோதுதான் அவர் எவ்வளவு இலகுவானவர், அன்பானவர், பெருமையில்லாதவர் என்பதைப் புரிந்துகொண்டேன்.

கால ஓட்டத்தில், சிட்னியில் நடந்த இராப் போசன விருந்தொன்றில், திருமதி கார்த்திகா கணேசர் இருந்த மேசையிலேயே எனக்கும் மனைவிக்கும் இடம் ஒதுக்கி இருந்தார்கள். இயல்பாகவே அவர் இருந்த மேசையில் பரதக் கலை பற்றிப் பேச்சு வந்தது.

பரதநாட்டியம் பழகுபவர்களுள் பெரும் பாலானோர், குறிப்பிட்ட வயதுக்குப் பிறகு, குறிப்பாக திருமணமான பின்னர் அதில் ஆர்வம் காட்டுவதில்லை. கார்த்திகா, தாயாரின் சுகவீனம் காரணமாக பதினாறு வயதிலேயே திரு கணேசரைக் கரம் பிடித்தவர். அவரது பதின்பருவ காலம் யாழ்ப்பாணத்தில் பெண்கள் நடனத்தில் நாட்டம் கொள்ளாத காலம். இத்தகைய சூழலில் எப்படி அவரால் திருமணத்துக்குப் பின்னரும் பரதம் கற்று ஒரு நிறைவான பரத நாட்டிய கலைஞராக முடிந்தது? என நீண்டகாலமாக அடி மனதில் உறங்கிக் கிடந்த அந்தக் கேள்வியைக் கேட்டேன்.

“என்னுடைய தாயாருக்கு நடனக் கலையில் மிகுந்த ஈடுபாடு இருந்தது. என்னுடைய தந்தை என் சிறு வயதிலே இறந்துவிட்டாலும் என்னுடைய வளர்ப்புத் தந்தைக்கு கலைகளில் விருப்பம் இருந்தது. இவர்கள் இருவரது ஊக்கத்தாலும் நான் சிறுவயதிலேயே ஆடல் கலைக்குள் வந்துவிட்டேன். ஐந்து வயதிலேயே “பிருந்தாவனமும் நந்த குமாரனும்” என்ற பாடலுக்கு அற்புதமாக நடனமாடுவேன். பல பரிசில்களும் பெற்றிருக்கிறேன்”

“பதினாறு வயதில் திருமணம் முடித்த பின்னர், நிலமை எப்படி இருந்தது?” என நான் விடாதுகேட்ட ‘விடுப்புப்புடுங்கும்’ கேள்வியை உள்வாங்கியவர், சற்று நிதானித்து தனது பதிலைத் தொடர்ந்தார்.

“என்னுடைய கணவர் கணேசர் எனக்கும் எனது ஆடல் கலைக்கும் கிடைத்த வரம் என்றுதான் சொல்லவேண்டும். அந்தக் காலத்தில் எந்தப் புருஷனும் செய்யத் துணியாத வகையில் திருமணத்துக்குப் பின்னரும் பரத நாட்டியக் கலையை கற்பதற்கும் அதன் நுணுக்கங்களை ஆராய்வதற்கும் அனுமதித்தது மட்டுமல்லாமல் பக்கபலமாகவும் இருந்தார். எனது திறமை ஒரு பங்கு என்றால் அவரது அருசரணை மிகுதி என்பதுதான் நிஜம்” என காலஞ்சென்ற தன்னுடைய கணவனின் நினைவில் நனைவிடை தோய்ந்தார் கார்த்திகா.

திருமதி கார்த்திகா கணேசர் யாழ்ப்பாணம், திருநெல்வேலியைப் பிறப்பிடமாகவும் தற்பொழுது அவுஸ்திரேலியாவை வசிப்பிடமாகவும் கொண்டவர். யாழ்ப்பாணம் இந்து மகளிர் கல்லூரியின் பழைய மாணவி. நடனத்துறை விற்பன்னர் யாழ். இணுவில் **வீரமண ஐயர்ன் மாணவ்**. பரதக்கலை பற்றிய மேலறிவினையும் பயிற்சியையும் பெறுவதற்காக இந்தியா சென்று **வழுபூர் இராமையா பள்ளையிடம்** மரபுவழி நடனத்தைக் குருகுல முறையில் கற்றுத் தேறியவர். இதனால் இவரது நடனத்தை வழுபூரார் பாணி என்று அழைப்பார்கள். இது ருக்குமணி அருண்டேலின் கலாசேஷ்திர பாணியிலிருந்து வேறுபட்டது. இவர் **கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தின் நடன வார்சு** எனவும் ஒரு உசாத்துணை நூலில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. தமிழ்நாடு அரசின் பல விருதுகள், தஞ்சாவூர்

பல்கலைக்கழக விருது, இலங்கை இந்து கலாசார அமைச்சின் **நாட்டியக் கலாநித் விருது** என சர்வதேசிய மட்டத்தில் அங்கீகாரம் பெற்றவர்.

“பரத நாட்டியம் என்பது பண்டைய காலத்தில் தேவதாசிகளின் சதிராட்டம் என்றும் அது பின்னர் பிராமணியம் பூசப்பட்டு புனித மாக்கப்பட்ட கலை வடிவம் என்றும் முதுபெரும் எழுத்தாளர் எஸ்.பொ. அடிக்கடி சொல்லுவதுண்டு. இது பற்றி உங்கள் கருத்தென்ன?” என்று ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் வார்த்தைகளைக் கவனமாகத் தெரிந்தெடுத்துக் கேட்டேன்.

“இது சிறிது மிகைப்படுத்தப்பட்ட கூற்று என்றாலும் முற்றிலும் தவறல்ல. பரதத்தைப் பொறுத்தவரை, அது தமிழ்நாட்டில் தொன்மையாக ஆடப்பட்டு வந்த கலை. காலப்போக்கில் சைவ, சமண சித்தாந்தங்களின் நுழைவால் மக்கள் மனங்களில் பாரிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. இதனால் பரதம் பொதுமக்களிடமிருந்து ஒதுக்கப்பட்டு பொதுமகளிரை அடைந்தது. ஆடற்கலையின் முக்கிய வடிவமான பரதத்தை ஒரு குறிப்பிட்ட காலகட்டம் வரை, அழியாமல் வளர்த்து வந்தவர்கள் தேவதாசிகளே.”

ஓஹோ!

“தேவதாசி என்பவள் என்றுமே விதவையாவதில்லை. இவளின் தாலி மிகவும் புனிதமானது, அதிர்ஷ்டமானது. இதனால் ஏனைய குலப்பெண்களின் திருமணத்துக்கு வேண்டிய தாலிச்சரட்டை தாசி ஒருத்தியிடம் கொடுப்பார்கள். அவளே வேண்டிய தாலிக் கயிற்றைத் தயாரித்து தனது கழுத்து மணியிலிருந்து ஒன்றை இதில் சேர்த்து தாலிகோர்த்துக் கொடுப்பாள். இவ்வாறு பெற்ற தாலி மிகவும் அதிர்ஷ்டம் உடையதாகக் கருதப்பட்டது” என்றவர், சற்று இடைவெளிவிட்டு மீண்டும் சொல்லத் துவங்கினார்.

“திருமண ஊர்வலத்தின் போது தாசியே முன்னுக்குச் செல்ல அனுமதிக்கப்படுவாள். தாசிப்பெண் இறந்தவுடன், கோவில் விக்கிரகத்திலிருந்து அகற்றிய தூய சீலையினால் அவளின் உடல் போர்க்கப்படும். அவள் பணிபுரியும் கோவிலில் இருந்து மலர்கள் வரவழைக்கப்பட்டு உடலுக்குச் சாத்தப்படும். பிரேதம் அகற்றும்வரை அன்று கோவிலில் பூசை நடைபெறாது. கோவில் தெய்வமே

அவளின் நாயகனாக கொள்ளப்படுவதால் அன்று கோவிலுக்கும் தெய்வத்திற்கும் துக்கமாகக் கொள்ளப்படும். அது மட்டுமல்ல கோவிலில் இருந்தே கொள்ளி கொண்டு வரப்பட்டு அவளுக்குத் தீ மூட்டப்படும்” என, நான் அறிந்திராத பல விஷயங்களைச் சொன்னார் கார்த்திகா.

நாட்டிய கலாநிதி கார்த்திகா கணேசர் 1972 இல் கொழும்பிலும் பின்னர் சென்னையிலும், நிர்ப்பந்த காரணிகளால் இப்பொழுது சிட்னி அவுஸ்திரேலியாவிலும் ஆடற் கலையகத்தை நிறுவி நாட்டிய நிகழ்வுகள், பயிற்சிகள் ஆகியனவற்றை வழங்கிவருகிறார். நிறைய வாசிக்கும் பழக்கமுள்ளவர். ஆடற்கலைகள் பற்றி நிறைய கட்டுரைகள் புத்தகங்கள் எழுதியுள்ளார். **தமிழர் வளர்த்த ஆடற்கலைகள்** (1969, 2014), **காலந்தோறும் நாட்டியக்கலை** (1979, 1980, 2013), **இந்திய நாட்டியத்தின் திராவிட மரபு** (1983), **நாட்டியக் கடலின் புதிய அலைகள்** (1986) ஆகிய நூல்கள் இவரால் எழுதப்பட்டு மறு பதிப்புக் கண்டுள்ளன. காலந்தோறும் நாட்டியக்கலை என்னும் நூலுக்கு 1982^{ஆம்} ஆண்டிற்கான **தமிழக அரசின் முதற்பரிசை** தமிழக முதல் அமைச்சர் எம் ஜி இராமச்சந்திரனிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்டார்.

தமிழ்நாட்டு அரசின் கலாசார இலாகா, இங்கிலாந்திலுள்ள பிளாக்பூல் பல்கலைக்கழகம், கொழும்பு பல்கலைக்கழகம் ஆகியவற்றின் **வருகைநடு வீரவுரையாளராகவும்** பணியாற்றிய பெருமை கார்த்திகா கணேசருக்கு உண்டு. ஐரோப்பிய நாடுகளுக்குச் சென்று நடனக் கருத்தரங்குகளையும், விரிவுரைகளையும் நடத்தியுள்ளார். இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் அவுஸ்திரேலியாவிலும் இன்னும் பல தமிழர் வாழும் நாடுகளிலும் பல அரங்கேற்றங்களை நெறியாள்கை செய்துள்ளார். **இந்தியாவிலுள்ள உயர்ந்த நாட்டியத் தாரகைகள் 21 யூர்ல் இவரும் ஒருவர் என்பது எம்.கெல்லாம் பெருமை சேர்ப்பது.** இப்பொழுது அவுஸ்திரேலியத் தமிழ் கூட்டுத் தாபன வானொலியில் நிகழ்ச்சித் தயாரிப்பாளராகவும் பணிபுரிகின்றார்.

கோளமயமாதலின் கீழ், பாரம்பரியமான மரபு மீதுள்ள ஈடுபாடு குறைந்து, நவீனத்துவம் மீது மக்கள் நாட்டம் கொள்வது இயல்பானது.

இந்த நிலையில் மரபு சார்ந்த எந்தக் கலையும் நாளாவட்டத்தில் அழிந்தேபோகும் சாத்தியம் உண்டல்லவா? என்ற எனது கேள்விக்கு அவர் தந்த பதில் இது.

“உயரிய கலைகள் அழிந்து விடாமல் வழிவழியாகத் தொடர வேண்டுமானால் காலத்துக்கேற்ப அது தன்னைத் தகவமைத்துக் கொள்ளுதல் அவசியம். அது மக்களின் நடப்பு வாழ்க்கையைப் பிரதிபலிப்பதாகவும் சமகாலப் பிரச்சனைகளைப் பேசுவதாகவும் மாறவேண்டும். தக்கன பிழைக்கும் என்பது ஜீவராசிகளுக்கு மட்டுமல்ல ஜீவனுள்ள கலைகளுக்கும் பொருந்தும். ஆடற்கலையைப் பொறுத்தவரையில் அது மக்கள் மத்தியில் வாழவேண்டுமெனில் அதன் கருப்பொருளானது பொதுமக்களின் சமகால வாழ்க்கையையும் இன்ப துன்பங்களையும் மையமாய்க் கொண்டு அமைவதோடு அடித்தட்டு மக்களையும் சென்றடையும் வண்ணம் எளிமையாக இருத்தல் வேண்டும். ஆடற்கலை மக்கள் மத்தியில் பரவத்தக்க வடிவங்களில் சமுதாயப் பணியை நோக்காகக் கொண்டு செல்லும்போது விமர்சனங்களும் மக்களிடையே தோன்றும். இதனால் ஆடற்கலை மேலும் மேலும் பரிணமித்துச் சிறப்புற்று விளங்கும்” என்றார்.

திருமதி கார்த்திகா கணேசர் எதையும் நவீன முறையில் சிந்தித்து, துணிவுடன் செயலாற்றுபவர் என்பதே அவரைப்பற்றிய எனது கணிப்பு.

காலத்துக் கேற்றவகையில் புதுமையும் நவீன சிந்தனையும் உறுதியும் கொண்ட படைப்பாளி என்பதே அவருக்கான குறியீடு!

1974^{ஆம்} ஆண்டு கொழும்பில், புதுமையான தொரு இராமாயண நாட்டிய நிகழ்வை அரங்கேற்றியதாக அறிந்தேன். அதுபற்றி அப்போது பல பரத நாட்டியக் கலைஞர்களின் சலசலப்புகள், கொழும்பில் சலங்கை கட்டி ஆடத் தொடங்கின. அவர் அசரவில்லை. இராமாயணத்தில் பரத நாட்டியத்தையும் நாட்டுக்கூத்தையும் கலந்து மேடையேற்றினார். அதில் இராமாயண இறுதிக் கட்டமான இராம இராவண யுத்தம், வடமோடிசுத்து ஆடலும் பரத ஆடலும் இணைந்த ஆடல்வடிவில் அமைக்கப்பட்டதாக **யூராசியர் மொளானரு** குறிப்பிட்டுள்ளார்.

கார்த்திகா கணேசரின் இப்பரிசோதனை முயற்சி உண்மையில் பாராட்டப்பட வேண்டிய முயற்சி. இது அப்பொழுது பலராலும் வரவேற்கப்பட்டது. இத்தகைய ஒரு முயற்சியின் நீட்சியே நான் முதன் முதலில் சிட்னியில் பார்த்த, ஈழத் தமிழர் வரலாற்று நாட்டிய நாடக நிகழ்ச்சி.

கலை ஒரு ஜடப்பொள் அல்ல!

அதற்கு உயிர் உண்டு. அது சூழலுடன் இயைந்து வளரும்பொழுதுதான் அந்த உயிர்ப்பிணை மக்களால் உய்த்து உணரமுடியும், என திருமதி கணேசர் அடிக்கடி சொல்வதுண்டு. ஆடல் கலையின் சேவகம் என்பது நவீன உத்திகளின் தேடல் என்று மேடைகளில் அவர் வெறும் பேச்சிற்காகச் சொல்வதில்லை. அதையே தன்னுடைய வாழ்க்கையாக்கிக் கொண்டவர்.

திருமதி கார்த்திகா கணேசர் இன்னும் நீண்ட காலம் சுகபெலமாக வாழ்ந்து ஆடற்கலையை மேலும் நவீன மயப்படுத்தவேண்டும். ஆடல் கலைகள் பற்றி இன்னும் பல ஆராய்ச்சிகள் செய்து புத்தம்புதிய கலை நுட்பங்களை எமக்கு அறிமுகம் செய்ய வேண்டும், நூல்கள் கட்டுரைகள் எழுதவேண்டும். இதுவே எங்கள் எல்லோரது விருப்பமும் எதிர்பார்ப்பும். சும்மாவா கேட்டான் பாரதி!

புத்தம் புதிய கலைகள் - பஞ்ச பூதச் செயல்களின் நுட்பங்கள் கூறும் மெத்த வளருது மேற்கே - அந்த மேன்மைக் கலைகள் தமிழினில் இல்லை.

சொல்லவும் கூடுவ தில்லை - அவை சொல்லுந் திறமை தமிழ்மொழிக் கில்லை மெல்லத் தமிழினிச் சாகும் - அந்த மேற்கு மொழிகள் புவிமிசை யோங்கும்

என்றந்தப் பேதை உரத்தான் - ஆ!
இந்த வசையெனக் கெய்திடலாமோ?
சென்றிருவீர் எட்டுத் திக்கும் - கலைச் செல்வங்கள் யாவுங் கொணர்ந்திங்கு சேர்ப்பீர்!

○○○

கைப்பக்குவம்

மாமாவின் கண்டிப்பு மகப்பேர்த்தம் என்னை விடப் பதனைந்து வயது மூத்த மச்சானே நடுங்கும்போது நான் எந்த மூலைக்கு? உனாலும் மாமா மகிழ்ச்சியாக என்னோடு புகும் தருணங்களும் இருந்தன

எங்கள் வளவின் எல்லையில் ஒரு கள்ளக் கொட்டில் அங்கு வரும் வாடிக்கையாளருக்கு பத்துப் பதனொருமையானால் கள்ளக்குத் துணையாக மரவள்ளிக்ழாங்கு மூன்று முற் பத்துச்சதம் தேங்காய் சேர்க்காத மனகாய்ச்சம்பல் அதுக்குச்சுள் கள்ளே புறங்காதமாமா வ்சாலாட்சியிடம் மரவள்ளிக்ழாங்கு வாங்கச் சாப்பிடும் போது எனக்கும் ஒரு முற் கடைக்கும்

பாடசாலை விட்டதும் பிற்பகல் 3.45க்கு வீடு தரும்புவேன் சாப்பிடப்பின் சுடலைக்குப் போவன் நாலஞ்சு பெரியளளாத்த கன்றால் விளவின் கனியெறியாவீட்டாலும் கல்லால் விளவின் காய் எறவேன் என் செயலை வெளியிட அங்கீகரிக்காதமாமா விளாங்காய்க்காகக் காத்தருப்பார் விளாங்காயைச் சர்பாதயாக்கத் தருவலையில் தேங்காய் போல் துருவ் சீர்துநேரம் உப்புநீரில் ஊறவிட்டு பீழ்ந்து கயரை நீக்கியபின் வெங்காயம் பச்சை மனகாய் போட்டு எலும்பிச்சம் புள்விட்டுக் கலந்து மாமாவின் சமர்ப்பியாம் மாமாவால் பாராட்டப்படும் மகத்தான தருணம் அது!

பனங்கழாங்கு சீஸனல் இன்னொரு தயார்ப்பு நல்லா விளைந்த கழாங்காகப் பார்த்து நெறந்து, அவித்து, பிளந்து, முறத்து தும்புநீக்க, உரலில் இட்டு உப்பு, மிளகு, பச்சைமனகாய், தேங்காய்ப்பூ சேர்த்துத் துவைத்து இறக்கத் தருளையாக்க மாமாவின் சமர்ப்பியாம்!

(மரவள்ளிமுறியலும் இந்தச் செய்முறையைப் ப்ரயோக்கலாம் என்பது வாகடம்)

என் கைப்பக்குவத்தால் தருவாசரை வெற்றி கொண்டு கதை இது!

சொ.வ.த.த.த.த.த.

பூர்ப்படையாத சிநாகைகள்

வீடியும் காலைப் பொழுதுகளில் அந்த அரசு மருத்துவமனையினுள் நுழையும்போதெல்லாம் பொதுச்சந்தையொன்றினையே தினமும் எனக்கு ஞாபகமூட்டும். குறிப்பாக வெளிநோயாளர் பிரிவில் காணப்படும் சனநெரிசலும் முக்கைப் பொத்திக்கொள்ளும் நெடியும் சந்தையை விடவும் மோசமான நிலைக்கு நோயாளிகளைக் கொண்டு போய்விடும்.

இருப்பினும் அன்று எனது உள்ளக நோயாளர் விடுதியில் நிசப்தம் நிலவியது. எனது மேசையில் வைக்கப்பட்டிருந்த பொலிஸ் கோவையைக் கண்டதும் எனக்குள் பெரும் தீப்பிழம்பு எரிந்துகொண்டிருந்தது. இப்போதெல்லாம் எப்படியும் ஒரு கிழமைக்கு மூன்று நான்கு பாலியல் துஷ்பிரயோகம் சம்பந்தப்பட்ட விடயத்தைப் பற்றிய அறிக்கை அனுப்புவது சாதாரண விடயமாகப்போய்விட்டது.

பெண் பொலிஸ் அதிகாரிகள் அழைத்து வந்துள்ள சிறுமியை பற்றிய சட்டமருத்துவ அறிக்கை தயார்படுத்தி அனுப்புவதே அன்றைய முதல்வேலையாக இருந்தது. பல கேள்விகளுடன் விழுங்குவதுபோல பார்த்தவண்ணமிருந்தனர். அந்தச் சிறுமியை தாதியுடன் அழைத்துச் சென்று எனது பிரத்தியேக அறையில் வைத்து விசாரிக்கத்தொடங்கினேன்.

அவளைப் பார்த்தவுடன் ஒரு முஸ்லிம் என்பதற்கான ஆதாரங்கள் அவள் உடையில் தெரிந்தது. தாதி என்னிடம் தந்த படிவத்தில் அவளின் பெயர் எழுதப்பட்டிருந்தது. அதை அவளிடம் கேட்டு மீண்டும் உறுதிசெய்துகொண்டேன்.

ஞானம் சஞ்சீகை நடத்திய சமரர் செம்ப்யன் செல்வன் (ஜி. இராஜகோபால்) ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி - 2017 இல் இரண்டாம் பரிசு பெற்ற சிறுகதை.

அனாத் எம். ஹாமிடா

கிழக்கிலங்கை கல்முனை மாநகரில் பிறந்தவர். தற்போது தெகிவளை களுபோவிலையில் வசித்துவருகிறார். எம்.பி.பி.எஸ் மருத்துவர். பட்டப் பின்படிப்பு விஞ்ஞான முதுமணியும்சுட. சுகாதார அமைச்சின்கீழ் கொழும்பு தெற்கு போதனா வைத்தியசாலையில் பணிபுரிந்து வருகின்றார்.

கவிதை மூலம் அறியப்பட்ட ஒரு படைப்பாளி. வீரியமான கவிதைகளுடன் சிறுகதைகள் மற்றும் ஆய்வு கட்டுரை இலக்கியம் என்பவற்றையும் எழுதி வருகிறார். அத்துடன் சிறந்த சமூக ஆய்வாளருமாவார். இவரது இலக்கியப் பணிக்காக உலக இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியப் பொன்விழா மாநாட்டில் கௌரவிக்கப்பட்டார். இவரது கவிதை நூல்கள் ஆத்மாவின் புண் (2012), பிரேத பரிசோதனைகள் (2016) என்பனவாகும்.

அவள், அநாதை இல்லமொன்றிலிருந்து தான் அழைத்துவரப்பட்டிருந்தாள். அந்த இல்லத்தின் பெயரைக் கேட்டதுமே இது ஒரு சதிவேலையாக இருக்குமோ என்றுகூட ஒருகணம் எண்ணத்தோன்றியது. ஏனெனில் அது நான் நன்கு அறிந்திருந்த முஸ்லிம் பெண் வைத்திய நிபுணர் என்ற அந்தஸ்தைக் கொண்ட, சமூகத்தில் பெரும் செல்வாக்குமிக்க ஒருவரால் நடாத்தப்படும் அநாதை இல்லம்.

இஸ்லாமியப் பெண்ணுலகை பாதுகாக்க மற்றவர்களுக்கு அறைகூவல்விடுத்த அந்த பெண் மருத்துவரும் இதில் சம்பந்தப்பட்டுள்ளார் என்பதை என்னால் கனவில்கூட நினைத்துப் பார்க்கமுடியவில்லை.

அந்தப் பெண் டாக்டர் அரச சேவையை இராஜினாமா செய்துவிட்டு தலைநகரில் தனியார் மருத்துவமனையில் பணி புரிந்து கொண்டே, சமூகச் சீரழிவுக்கு எதிராக மார்க்கப் பிரசாரம் தீயாய்ச் செய்துவருபவர். அந்தப் பிரபல சன்மார்க்க உபன்னியாசியின் பராமரிப்பின்கீழ்தான் அநாதைச் சிறுமிகள் காப்பகம் இயங்கிவருகின்றது.

அந்தச் சிறுமியின் வாக்குமூலம் என்னை நிலைகுலையவைத்தது. அவளது ஒவ்வொரு வார்த்தையும் நான் நினைத்திருந்தவற்றுக்கு மாறாக தலைகீழாக இருந்தது. நெஞ்சு திடுக்கிட்டுத் தெறித்தது. கோபம் கனலாய்ப் பறந்தது. அந்திக்கு எதிராக போராடாத ஒரு கோழையின் பயமும், ஏழைப்பெண்களின் இயலாமையும் என்னைக் கொன்று விடுமாற போலிருந்தது.

பாகிஸ்தானின் மலாலாவை, இந்தியாவின் ஹாதியாவை நமது மண்ணின் வித்யாவைப் பற்றிப் பேசிய போலிப் பெண்ணியவாதியா அந்த டாக்டர்? என்ற கேள்வி எனக்குள் எழுந்தது. அவர் சுயநலம் கருதியே பெண்பிள்ளைகளுக்கென்று ஒரு அநாதை விடுதியை நடாத்திவருகிறார். அநாதைகளின் பெயரைச் சொல்லிச்சொல்லி காசு கொட்டோகொட்டென்று கொட்டுகிறது. அநாதைகளை வைத்து கோடிக்கணக்கில் பணம் சம்பாதிக்கவும் வெறும் புகழ்ச்சிக்காக அநாதைகளைப் பயன்படுத்துவதும் எப்படி சமூக சேவையாகும்?

அதில் பொறுப்பாளராக இருந்த பெண்ணின் கணவரால் அங்கே இருந்த பதினெட்டு சிறுமிகளுக்கு செய்ததாகக் கூறப்படும் பாலியல் துன்புறுத்தல்கள் பல மாதங்களாக இங்கே புகைச்சலை ஏற்படுத்திக் கொண்டு இருந்தன. இது விடயமாக அந்த

மருத்துவரிடம் கேட்டபோது, 'தனது கட்டடங்களைக் கைப்பற்றுவதற்கு தன்னிடம் நீண்ட நாளாய் கைகட்டி சேவகம் செய்த ஒரு சாராரின் சதி' என்றும், 'இப்பிரச்சினைகளை பேசுபொருளாக்கி இருப்பவர்கள் தன்னுடைய மார்க்கப் பிரசாரத்திற்கு எதிரானவர்கள். அத்துடன் இது, தன்னுடைய பொருளாதார வளர்ச்சிமீது காழ்ப்புணர்ச்சி கொண்டவர்களின் கட்டுக்கதை' என்றும் சொல்லிவிட்டார்.

சன்மார்க்க நிழலில் நடாத்தப்படும் அந்த அநாதை இல்லத்தில் இடம்பெற்ற பாலியல் வல்லுறவுக்கு எதிராக முதன் முதல் குரல் எழுப்பிய பெண்குழந்தையின் வயது பன்னிரண்டு மட்டுமே. ஆச்சரியமாக இருந்தாலும் அதுதான் உண்மை. அவளோ இன்னும் பூப்படைந்து வயதுக்கு வரவில்லை. ஆனால் இச்சை தீர்க்கும் காமுகன் அந்த சிறுமியைக்கூட விட்டுவைக்கவில்லை. அவள் தான் இந்தமுடி மறைக்கப்பட்ட துஷ்பிரயோகத்தை முதன்முதலில் வெளிக் கொணரக் காரணமாயிருந்தாள். அவள் பெயர்தான் ஆயிஷா.

ஆயிஷாதான் இன்று எனக்கு முன்னால் சட்டமருத்துவ அறிக்கைக்காக அமர்ந்துள்ள சிறுமி. தினமும் அந்தச் சிறுவர் இல்லத்தில் பாலியல் வல்லுறவுக்கு ஆளான தனது சக தோழிகளின் அவல நிலையைக் கண்டு செய்வதறியாது துடிதுடித்த அவள், அந்த அநாதை இல்லப் பாடசாலை அதிபரிடம் சென்று அந்தச் செய்தியை முறையிட்டாள். அதிர்ந்துபோன அதிபர், அந்த இரகசிய விடயத்தை உடனடியாக அநாதை இல்லத்தின் ஏகபோக உரிமையாளரான பெண் வைத்திய நிபுணரிடம் சொன்னார். பின்னர் டாக்டரும் அதிபரும் அங்கு வந்தார்கள். குழந்தைகளைத் தனித்தனியாக விசாரித்தார்கள். அனைத்துக் குழந்தைகளும் தத்தமது கசப்பான துயர அனுபவங்களை அழுதழுது சொன்னார்கள். அந்த சிறுமிகளைக் கட்டியணைத்து முத்தமிடுதல் மற்றும் தூக்கத்தில் அவர்களின் மர்மஸ்தானங்களைத் தொடுதல் என்பவற்றுக்கு அப்பால் பல வேண்டத்தகாத வெட்கப்பட வேண்டிய விடயங்கள் அங்கு நடந்ததாக அந்த சிறுமிகள் அனைவரும் கூறினர்.

'இதற்கு இப்போதே ஒரு முடிவு கட்டுகிறேன்!' என்று கூறிச்சென்ற டாக்டர் சில நாட்களில் அதனை முற்றாக மறந்துபோனார். இல்லை, மறந்துவிட்டதாய் நடித்தார். அதுமட்டுமல்ல அவர் அந்த விடயத்தை மறைத்துவிடுவதற்காக தனது செல்வாக்கையும்

சமூக அந்தஸ்தையும் பல்வேறு வழிகளில் பயன்படுத்தத் தொடங்கினார்.

உறுதிமொழி வழங்கிய பெண் மருத்துவர் ஒன்றுமே செய்யவில்லை. எப்போதும் பெண்ணியம், முஸ்லிம் பெண்களின் ஒழுக்க விழுமியங்கள் பற்றி ஊடகங்களில் எழுதியும் பேசியும் வருபவர் அந்தப்பெண் டாக்டர். அதனால்தான் அவர் முஸ்லிம் அநாதைச் சிறுமிகளுக்காக ஒரு இல்லத்தை அமைத்தார். ஆனால் ஆரம்பத்திலிருந்தே பல்வேறு காரணங்களால் சிலந்தி வலைகள் போல் சர்ச்சைகள் அந்த அநாதை இல்லத்தைச் சுற்றிவளைத்து இருந்தன.

ஒரு பெண்ணின் அவலத்தை மற்றொரு பெண் நிச்சயம் நீக்க முன்வருவார் என்று உறுதியாக நம்பியிருந்த ஆயிஷா ஏமாற்ற மடைந்து ஆயுள்கைதிபோல காத்திருந்தாள். சில மாதங்கள் உருண்டோடியபின் மற்றுமொரு சந்தர்ப்பத்திற்காக காத்திருந்த வேளை,

பள்ளிவாசல்களின் ஒன்றியத்தின் பிரமுகர் ஒருவரின் மகள் அந்த அநாதை இல்லத்திற்கு நன்கொடைகள் வழங்குவதற்காக விஜயம் செய்தார்.

அவளை அணுகிய ஆயிஷா தாம் தினந்தோறும் எதிர்நோக்கும் பயங்கரத்தை விபரித்தாள். அந்தக் கொடூர்ச் செய்தியை கேட்டதும் அந்த இளம்பெண், கசிந்த விழிநீரை தனது விரல்களால் துடைத்துக்கொண்டாள். ஒரு கட்டுக்கோப்பாக மார்க்கவழியில் நடாத்தப்படும் அநாதை இல்லம் என வெளியில் காட்டப்பட்டு நன்கொடைகள் பெற்றுக்கொண்டு எப்படி இங்கு பாலியல் துஷ்பிரயோகத்தை அனுமதிக்கமுடியும். அவளுக்கு நினைக்கவே தூக்கிவாரிப்போட்டது. அவள் ஆயிஷாவிடம் என்ன செய்யலாம் என்று கேட்டிருக்கிறார். ஆயிஷா உடனே,

“ராத்ता... உங்களது போனில் நாம் நமது துன்பங்களை சொல்கிறோம். நீங்கள் அதனை ஒலிப்பதிவு செய்து உங்களது வாப்பாவிடம் கொடுங்கள். அவர் நமக்கு உதவுவார். இல்லையா?” என்று கேட்டிருக்கிறாள். அந்த இளம்பெண், இரகசியமாக குழந்தைகளின் குரலிலேயே அவர்கள் அனுபவித்த வன் கொடுமைகள் அனைத்தையும் ஒலிப்பதிவு செய்தாள். அதன்பின், ஆயிஷாவும் அவளது தோழிகளும் நம்பிக்கையுடன் காத்திருந்தார்கள்.

அந்தப் பெண்ணும் அவளது ஒலிப்பதிவை பள்ளிவாசல்கள் சம்மேளனத்தின் முக்கிய தலைவர்களில் ஒருவரான தனது தந்தையிடம் கொடுத்திருக்கிறார். அந்த ஒலிப்பதிவு இரகசியமாக பள்ளிவாசல்கள் சம்மேளன அங்கத்தவர்கள் மத்தியில் உலா வந்திருக்கிறது. சிலர் ஏதாவது செய்யவேண்டும் என்று துடித்தார்கள். இது அடக்கி ஒடுக்கப்பட்ட ஒரு சமூகத்தின் அடிமட்டத்தில் எழுந்த ஏழைச் சிறுமிகளின் அபயக்குரல் அல்லவா? என்று ஆவேசப்பட்டனர். இந்த விடயத்தை அறிந்துகொண்ட அந்த அநாதை இல்லத்தின் உரிமையாளரான பெண் மருத்துவர், தனது செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி மேட்டுக்குடி பிரமுகர்களின் உதவியுடன் அதனை அப்படியே மூடிவைத்து அமைதிகாத்தார். ஆம், அவர்கள் ஒன்றிணைந்து ஒட்டுமொத்த சமூகத்தையும் ஏமாற்றிவிட்டனர்.

பாவம் ஆயிஷாவும் அவளது தோழிகளும். பள்ளிவாசல்கள் சம்மேளனம் ஏதாவது செய்யும் என்று காத்திருந்து காத்திருந்து மீண்டும் ஏமாந்துபோனார்கள். ஆயிஷா தனது

முயற்சியைக் கைவிடவில்லை. இறைவனை நம்பி தினமும் பிரார்த்தனை செய்தாள்.

அவள் எதிர்பார்த்திருந்தபடி, ஒரு விடுமுறை தினத்தன்று அங்கு அன்பளிப்பு பொருட்கள் பகிர்ந்தளிக்கவந்த இன்னொரு பெண்ணின் உதவியுடன் ஆயிஷா, தமக் கெதிராக நடைபெறும் பாலியல் துஷ்பிரயோகத்தை பொலிசாரின் கவனத்துக்கு துணிச்சலுடன் கொண்டுசென்றாள்.

அந்த இறுதி முயற்சி இலேசாக எரியத் துவங்கியது. பொலிஸாரும் சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகார சபையும் சேர்ந்து அதிரடியாக களத்தில் இறங்கிக் குற்றச்சாட்டுக்கான தகுந்த ஆதாரங்களைச் சேகரிக்கத் துவங்கினர்.

அதனை அந்த டாக்டரும் அவரது உயர்குடி சட்டத்தரணிகளும், சமய இயக்க அங்கத்தவர்களும் சூட்சுமமாக பணத்தின் மூலம் அணைக்கமுயன்றார்கள். அந்த முயற்சியில் வெற்றியும் கண்டார்கள். ஆம், குற்றமிழைத்தவர்கள் ஜாமீனில் வெளியே வந்திருக்கிறார்கள். எந்த விடுதியில் அந்த அநாதைகள் துஷ்பிரயோகம் செய்யப் பட்டார்களோ அந்த விடுதிக்கே அந்த அப்பாவிச் சிறுமிகள் மீண்டும் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

ஆனால் போராட்டத்தை துவக்கி வைத்த ஆயிஷாவை விஷேடமாக கவனிக்கின்றோம் என்ற போர்வையில் தனிமையான அறையில் வைத்து, அவளது மனநிலை குழம்பி இருப்பதாக சொல்லி அந்த பெண்மருத்துவர் ஆயிஷாவுக்கு விதவிதமான மாத்திரைகளையும் கொடுத்து வந்துள்ளார். அத்துடன் அவர், ஆயிஷா மனநிலை பாதிக்கப்பட்டவள் என்று பொலிஸ் நிலையத்தில் பொய்யான முறைப் பாடும் செய்திருந்தார்.

அந்த முறைப்பாட்டின் பின்னர், ஆயிஷாவை பொலிசார் சட்டமருத்துவ மற்றும் உளநல பரிசோதனைக்காக வைத்தியசாலையில் அனுமதித்திருந்தனர். ஆயிஷா போன்ற ஆயிரக்கணக்கான சிறுவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று பெருமூச்சு விட்டவனாக, பாலின பாகுபாடுகள், மதங்கள், கொள்கைகள், உயர்மட்ட அழுத்தங்கள் எல்லாம் தாண்டி அவளது படிவத்தை எடுத்து நீதி நேர்மை வேண்டி நிரப்பத்தொடங்கினேன். அது, இனியாவது என் சமூகம் அடைகாக்கும் மௌனத்தைப் பேசும்.

○○○

கண்ணீருந்த போதனிலே

ஜோன் மில்ற்றன் எழுதிய
"His Blindness" என்ற கவிதையின்
தமிழாக்கம்:

பேராசிரியர். கலாநிதி எஸ். ஜெபநேசன்

வாழ்க்கை என்னும் படகினிலே
பாதித்தாரம் வந்ததுமே
கண்ணிலிருந்த ஒளியதனை
விண்ணிலுள்ளான் எடுத்ததனை
எண்ணிப்பார்த்தால் பாவி மனம்
எரிந்து நைந்து வருந்தாதோ!
பயணம் முற்றாய் முடியும் வரை
என் கவித்திறன் நின்று பயனுண்டோ?
அிக்கரை ஏறி நிற்கையிலே
கர்த்தன் கழந்திடல் தவிர்த்திடவே
உத்தம ஆன்மா விழைந்திருதே
கண்களைப் பறித்த இறைவனவன்
என் பணியைப் பின்பும் வேண்டுவதேன்?
புலம்பலை முற்றாய் விட்டுவிடு
எனத் தேறுதல் கூறுதென் பொறுமையுள்ளம்
வல்லான் பெரிய மகராஜன்
அவனாதியும் அந்தமுழில்லாதான்
ஆயிர மாயிரம் மக்களிங்கே
அவனானை கொண்டு நடத்தவுள்ளார்
மானிடன் திறனும் அவன் பணியும்
வல்ல இறைவற்கு எதற்காமோ?
உன் சிறிய சுமையைச் சாந்தமுடன்
சகித்துக் கொளலே நந்தொண்டு
வாளாவிருந்து மறைபவரும்
தொண்டுகள் பல செய்கின்றார்.

? தமிழ்ந் முக்கியமான ஒரு நாவலாசர்யராக அறியப்பட்டுள்ளீர்கள். இந்நலையில் அண்மையில் உங்கள் “கல்ங்கு” நாவல் வெளிவந்தருக்கிறது.வடிவம், உள்ளடக்கம், அதன் சமூகச் செயற்பாடுகள் சார்ந்து நவீன நாவலன்மேல் காத்த்ரமான கேள்விகள் உருவாகியுள்ள இன்றையநலையில், பொதுவாக நாவல்களைப் பற்றியும் குறிப்பாக உங்களது முக்கியமான நாவல்கள்பற்றியுமே இந்நேர்காணலில் முக்கியப்படுத்த எண்ணியிருக்கிறோம். உங்களது முக்கியமான நாவல்கள்பற்றிப் பேசுவதற்கு முன்பாக உங்கள் முதல் நாவல்பற்றிய எண்ணங்களை எம்மோடு பகர்ந்துகொள்ள முடியுமா?

இந்த வித்தியாசமான ஆரம்பம் எனக்குப் பிடித்திருக்கிறது. பள்ளியில் வினாக்களுக்கான விடையெழுதுதல், தமிழ்ப் பாடத்தில் கட்டுரை மற்றும் சுருக்கம் எழுதுதலுமான கல்விசார்ந்த பயிற்சிகளுடனும், தன் சிறிய வாசிப்பு அனுபவத்தோடும் தனது உணர்வுகளையும் கருத்துக்களையும் இலக்கியமாய் முன்வைக்க வரும் ஒரு இளம் படைப்பாளிக்கு அந்தப் படைப்பில் இறங்கும் தருணமே பயிற்சியின் கணமாகவும் அமைந்துவிடுகின்றது. யாரும் நாவலெழுத, சிறுகதையெழுத பயிற்சியெடுத்துக்கொண்டு வருவதில்லை. அந்த வகையில் ஒரு முதல் படைப்பு அந்தநேரத்துக்கு ஒரு திருப்தியைக் கொண்டிருந்திருப்பினும் காலப்போக்கில் அப்படைப்பில் ஒரு யோதாமையை படைப்பாளியே உணரக்கூடிய சந்தர்ப்பம் விளைய நிறைய சாத்தியங்கள் இருக்கின்றன. 1986இல் வெளிவந்த எனது முதல் நாவலான “உயிர்ப்பயணம்”, அது வெளிவந்த காலத்தில் என்னைப்போலவே எனது வாசக நண்பர்களையும் திருப்திப்படுத்தியிருந்ததை இப்போது என்னால் நினைவுகொள்ள முடிகிறது.

ஆனால் இன்றைக்கு அந்த நாவலின் பலஹீனமும் குறைகளும் எனது அவதானத்துக்கும் வருகின்றன.

இதுபற்றி கொஞ்சம் விளக்கமாகச் சொல்லவேண்டுமென நினைக்கிறேன்.படைப்பாக்க கணத்துக்கு முன்பாக மனம் ஓரளவு தயார்நிலையை அடைந்திருக்கிறதென்றாலும், யாரும் ஒரு

**விமர்சனங்களில் இருந்து நான் மறவேண்டுமென்று
உவசியத்தை உணர்ந்தேன்**

தேவகாந்தன் இலங்கையிலிருந்து புலம்பெயர்ந்து சென்று கனடாவில்
வசீக்கும் தமிழ் எழுத்தாளர். ஒன்பது நாவல்கள் உட்பட பதனேழு நூல்களின்
படைப்பாளி. அவரது நண்பரும் முதுகலை மாணவருமான அரவிந்தனின்
மன்னூல் மூலமான கேள்விகளுக்கு அளித்த நேர்காணல் இது.

சிறுகதையை ஒரு நாவலை எழுதி எழுதிப் பயிற்சியெடுப்பதில்லை. எழுதுகிற கணமே பயிற்சியின் கணமாகவும் அமைந்துவிடுகிறது. அது முன்னனுமானம் செய்யாத கருத்து வெளிப்பாட்டையும் கலை நேர்த்தியையும் கொண்டிருக்க முடியுமாயினும் அது அப்படைப் பாளியளவில்முதல் படைப்புத்தான். ஆண்டுகள் பலவற்றின் பின்பாக ஒரு அனுபவ முதிர் நிலையில் அப்படைப்பாளிக்கு மட்டுமாவது அதன் பலஹீனம் தெரியவரவே செய்யும்.

ஒரு முதல் நாவலானது பெரும்பாலும் படைப்பாளியின் சுயம் சார்ந்த அனுபவங்களின்மேல் கட்டுமானமாகின்றதெனச் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் “உயிர்ப் பயண”த்தின் மையக்கரு உண்மையில் பத்திரிகையில் வெளிவந்த ஒரு செய்தியிலிருந்து என்னால் வகிர்ந்தெடுக்கப்பட்டதே. அதில் நான் கொண்டு வந்திருந்த கிராமங்கள் எனது சொந்த, அயல் கிராமங்களாக இருந்தனவென்பதைத் தவிர சுயம் சார்ந்த அனுபவங்களேதும் அதில் பதிவாக வில்லை. மட்டுமில்லை. தனியே வாசிப்பு அனுபவத்தோடு மட்டும் வந்து நான் நாவலெழுத ஆரம்பித்த காலமாகவும் அது இருந்தவகையில், புனைவுக்கும் யதார்த்தத்துக்குமிடையிலான ஊடாட்டமுள்ளதாகவோ, மண்வாசனை செறிந்த உரையாடல் களுடனானதாகவோ அந்நாவல் அமைய வாய்ப்பில்லாது போய்விட்டது. அது இலக்கியப் போக்குகள் அதன் தன்மைகள் சார்ந்து அதுவரை கொண்டிருந்த தேர்வில் நான் தடுமாறும் காலமாகவும் இருந்திருந்ததை இப்போது நினைக்கமுடிகிறது.

அதனால் அன்றைக்கு எண்ணியிருந்தது போல அதை ஒரு நாவலாக இன்று என்னால் கொண்டுவிட முடியாதிருக்கிறது. முக்கியமான சில நாவல்கள்பற்றி தீர்க்கமான விமர்சனங்களையும், வியாசங்களையும் மிகவும் பிரக்கையோடு எழுதியிருக்கிறேனென்கிற வகையில், எனது சொந்த நாவலான “உயிர்ப் பயணம்” பற்றிய மதிப்பீட்டில் நான் தயக்கம் காட்டிவிடக்கூடாது. அதை ஒரு நெடுங்கதையாகவோ குறுநாவலாகவோதான் இன்றைக்கு என்னால் கருதமுடிகிறது. எனது நூல்களின் பட்டியலில் அது நாவலாகவே இன்றும் குறிப்பிடப்பட்டு வந்துகொண்டிருப்பினும் அதை இனிமேல் குறுநாவலாக வகைப்படுத்துவதே சரியாக இருக்கும்.

படைப்பாளியே தன் படைப்புகள் பற்றி இவ்வாறாக மனம் திறந்து முன்வைக்கும் மதிப்பீடுகள் தம்முள் சூழலில் மிகவும் குறைவு. அந்த நாவல் உல்லது நீங்கள் இப்போது

குறிப்புவது மாதீர் குறுநாவல் உங்களது முதல் பெரும்படைப்பாக இருக்கிற வகையில் என்ன மாதீரியான அனுபவங்களை அது உங்களுக்குக் கொடுத்துள்ளதாக நீங்கள் கருதுகிறீர்கள்?

“உயிர்ப் பயண”த்தின் பிரதி நீண்ட காலமாக என் கைவசமிருந்திருக்கவில்லை. அது என் கைவசமாகிறபோது ஒரு கால் நூற்றாண்டு கழிந்திருந்தது. உடனடியாக வாசித்துப் பார்த்திருந்தேன். அதிலிருந்த “முதல்” என்ற அம்சம் அப்போதும் ஒருவகையான மனக்கிளர்வை ஏற்படுத்தியதெனினும், அதுவரை வெளியான எனது நாவல்களை வைத்துப் பார்த்தாலுமே அது பலஹீனமானவொரு நாவல் என்பதை மட்டுமல்ல, அப் பலஹீனத்தின் காரணங்களையும் என்னால் புரிய முடிந்தது.

அது, அதுவரை எனது சிறுகதைகளிலிருந்த தீவிரமான சமூகப் பார்வையைக் கொண்டிருக்காததை ஒரு சாதகமான அம்சமாகக் கருதுகிற வேளையில், அத்த உணர்வுச் செறிவுள்ள பாத்திரங்களைக் கொண்டதாகி, இலட்சியவாத உரையாடல்கள் உள்ளதாகவும் ஆகியிருந்தது. நாவலுக்கு அந்தத் தன்மை பேரிடர் விளைப்பது. மேலும் அது நாவலுக்கிருக்க வேண்டிய பல்பரிமாண உள்ளடுக்குகள் அற்று ஒற்றைப் பரிமாணத்தில் கட்டுமானமும் ஆகியிருந்தது. உரையாடற் சிக்கனத்திலும் போதிய கவனத்தை நான் காட்டியிருக்கவில்லை. இவை அந்த நாவல் மூலமே நான் பெற்றுக்கொண்ட அனுபவங்கள்தான்.

உங்களது இரண்டாவது நாவல் எது? அது உங்களுக்கு நூரணமான தருந்தயை இன்றைய வாசியில் அளக்கிறதா?

எனது இரண்டாவது நாவல் “விதி”. நெய்வேலி வேர்கள் அமைப்பினரால் தொண்ணூறுகளில் வெளியிடப்பெற்றது. பரவலாக வாசகர்களினதும் விமர்சகர்களினதும் கவனத்தைப் பெற்ற நாவல் அது. எடுத்துக்கொண்ட பொருளை ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்தின் பின்புலத்தில், சரியாகச் சொன்னால் 1983இன் இனக் கலவர காலத்தின் பின்னணியில்,

வைத்து, வடக்கின் காந்தீயக் குடியேற்றத் திலிருந்த மலையக மக்களின் வாழ்வு சிதைந்த வரலாற்றை மிக நேர்த்தியாக “விதி” எழுதியிருந்தது. அவர்களின் புலம் பெயர்வு, வாழ்வலம் போன்றவை மிகவும் அற்புதமாக அதில் பதிவாகியிருப்பதாக அது இன்றும் சொல்லப்பட்டுக்கொண்டு இருக்கிறது. “தொண்ணூறுகளில் தமிழ் நாவல்கள்” என்ற நூலில் தொண்ணூறுகளில் வெளிவந்த குறிப்பிடத் தகுந்த நாவல்களில் ஒன்றாக கோவை ஞானியாலும் அது தேர்வாகியிருக்கிறது. “விதி” ஓரளவு எனக்கு நிறைவைத் தந்த நாவல்தான். ஆனாலும் அதன் இரண்டாம் பதிப்பு 2009இல் வெளிவந்தபோது நாவலின் போக்கிலுள்ள தளர்வினைப் போக்கும் வகையில் மீண்டுமொரு செம்மையாக்கத்தை நான் அதில் செய்திருந்தேன். இப்போது இன்னும் சிறப்பானதாகவே அது எனக்குத் தோன்றிக்கொண்டு இருக்கிறது.

ஆங்கிலத்தில் editing எனச் சொல்லப்படும் இந்த செம்மையாக்க முறைமை குறித்து தமிழ்ப் படைப்புலகத்தில், பதிப்புலகிலும்தான், பெரிய பிரக்கை நண்டகாலமாக இருந்திருக்க வில்லை. அது ஒரு பதிப்பக கவனமாக மேற்குலகில் இருந்துகொண்டு இருந்தபோது, தமிழ்ப் பரப்பில் படைப்பாளியின் கவனமாகவும் அவனது தனிப்பட்ட செம்மையாக்க முயற்சியாகவுமே அது குறைவுபட்டு நின்றிருந்தது.

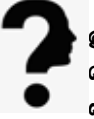
“விதி” பொறுத்து அதன் முதல் பதிப்பிலேயே நான் போதுமான கவனத்தைச் செலுத்தியிருந்தேன். எனினும், இரண்டாம் பதிப்பின்போதுகூட ஒரு செம்மையாக்கத்துக்கு அதில் அவசியமிருந்தது கண்டு முனைப்பானவொரு மறு செம்மையாக்கத்தைச் செய்தேன். ஒரு மூன்றாம் பதிப்பு வெளிவரும் பட்சத்திலும் இச்செம்மையாக்கத்தில் நான் கவனம் குறைத்துவிட மாட்டேன். இதற்கு மட்டுமல்ல, எந்த எனது நாவலிலும் அந்த எனது கவனம் குறைந்துவிடாதே இருக்கும்.

முதன்மையாக ஒரு தீவிர வாசகனாக இருக்கும் நான், தொடர்ந்த எனது படைப்பாக்க முயற்சிகளில் புதிய தளங்களைக் கண்டடைகிற அதேவேளையில், அவ்வாசிப்பினூடாக புதிதாக என்னை வார்த்தும் கொள்கிறேன். அதனால் எனது எந்தப் படைப்பையுமே இன்றைய வாசிப்பில் பூரணமானதென என்னால் சொல்லிவிட முடியாதிருக்கிறது. நான் வளர்ந்து கொண்டே இருக்கிறேன் என்பதன்

அடையாளமும் இதுதான். இதனால் என் படைப்புகள் குறைபாடுகளுடையன என நான் சொல்வதாக அர்த்தம் கொண்டுவிடக்கூடாது. எந்தவொரு படைப்பாளியின் படைப்பும் கொண்டிருக்கக்கூடிய செழுமைக் குறைபாடுதான் இதுவும். கருத்து சீனமாகி படைப்பு காலத்தில் நீர்த்துப்போகாதவரை அதைச் செம்மைப்படுத்தி மீள்பிரசுரங்களாகக் கொண்டுவருவது தேவையெனவே நான் நினைக்கிறேன். ஆயினும் ஒரு படைப்பினை அது தோன்றிய காலக் களத்தில் வைத்து நோக்கவேண்டுமென்று நான் எப்போதும் சொல்லிவருவதின் காரணமே செம்மையாக்கம் பெறாத படைப்புகளும் அதனதளளவில் முக்கியமானவையாக இலக்கிய வரலாற்றில் இருக்கும் என்பதனாலேயே.

அதுபோல காலத்தை மீறி என்றும் புதுமை கொண்டிருக்கும், எக்காலத்திற்கும் பொருத்தமான இலக்கியங்களும் இல்லாமல்லை. சம்பத்தின் “இடைவெளி”, சிங்காரத்தின் “புயலிலே ஒரு தோணி”, ஜானகிராமனின் “மரப்பசு”, “அம்மா வந்தாள்”, க.நா.சுவின் “ஒருநாள்” போன்றவை அவ்வாறானவை. தாஸ்தாயெவ்ஸ்கி, டால்ஸ்டாய், ஸ்ரின் பேர்க், அகமத் தன்பினார் போன்றவர்களின் படைப்புகளும் உலக இலக்கியத்தில் முக்கியமானவை. இவ்வாறான, இவற்றினும் மேம்பட்ட படைப்புத்தானே ஒரு படைப்பாளியின் கனவாக இருக்கமுடியும்?

மேலும், நாவலிலக்கியம் தோன்றிய காலத்திலிருந்தான அமைப்பில் இன்றைக்கு அதன் வடிவம் இல்லை. அது அமைப்பியலின் வருகையோடு உருமாற்றம் கொள்ளத் துவங்கி பின்நவீனத்துவ காலத்தோடு தன் வழித்தடத்தை பெரும்பாலும் மாற்றிவிட்டிருக்கிறது. ரமேஷ் பிரேம், எம்.சுரேஷ், தமிழவன் போன்றோரின் சில நாவல்கள் இந்த எல்லையைத் தொட முயன்றிருந்தன. ஆயினும் தமிழ் நாவல், ஏன் உலக நாவல்கள்கூட, இந்த தடத்திலிருந்து பின் - யதார்த்தவாதத்தையும், மாயா யதார்த்தவாதத்தையும் நோக்கி நகர்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்த வடிவ, கருப் பொருள் விஷயங்கள் இன்று நாவல்களில் மிகமுக்கியமானவையாகப் படுகின்றன. பேசாப் பொருளை பேசும் களமாக நாவல் உலகம் ஆக்கியிருக்கிறது. ஒப்புக்கொண்டாலும் இல்லாவிட்டாலும் இவற்றின் கரிசனமின்றி இன்றைக்கு ஒரு படைப்பாளி நாவல் படைப்பது சாத்தியமில்லை.

இவை உங்கள் பிற்கால நாவல்களில் வெகுவாகக் கவனம்பெற்றன எனக் கொள்ளலாமா?

அது ஒருவகையில் அப்படித்தான். அப்போதும் வெகுவனம் பெற்றனவெனச் சொல்லமாட்டேன்.

அது ஒரு படிமுறையான வளர்ச்சியாக இருந்தது. அப்படித்தான் இருக்கவும் முடியும். நான் மிக நவீனமான ஒரு நாவல் படைக்கிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு ஒரு நாவலைக் கட்டமைப்பதென்பது எனக்கு உடன்பாடானதல்ல. அவற்றின் கரிசனமின்றி நான் படைப்பு முயற்சியில் இறங்கியதில்லையென்பதைச் சொன்னாலும், அவ்வாறெல்லாம் ஒரு பாய்ச்சலாக என் படைப்பு முறையை என்னால் மாற்ற முடிந்ததில்லை. இலக்கிய வடிவத்தின் இந்தக் கரிசனமானது எனது எல்லா நாவல்களிலும் இருந்ததுபோலவே, அவற்றின் உத்தியிலும், சொல்லும் முறையிலும், மொழிநடையிலும் கூட மாற்றங்களைக் கொண்டிருந்தன. இவை எல்லாம் சேர்ந்தே ஒரு நாவலைச் சிறந்த படைப்பாக ஆக்குகின்றன.

2003இல் இலங்கையில் பூபாலசிங்கம் பதிப்பக வெளியீடாக வந்தது எனது “யுத்தத்தின் முதலாம் அதிகாரம்” நாவல். 1800களின் ஆரம்பத்திலிருந்து ஒரு சமூகத்தின் கதையைச் சொல்லத் துவங்கி, அதன் வளர்ச்சி பெருக்கம் காரணமாய் அது விரிந்து விரிந்து புதிய குடியேற்றங்களைத் தேடி நகர்கிற 1970களில் இனங்களின் முறுகல் நிலையாக அது எவ்வாறு ஆகிறதென்பதை ஒரு மார்க்சியப் பார்வையுடன் கலாபூர்வமான நாவலாக்கியிருக்கின்றேன். சுமார் இருநூற்றைம்பதாண்டுக் காலக் களத்தில் ஒரு சமூகத்தின் வளர்ச்சி எழுச்சி தேய்வின் கதையையும், இலங்கை இனப் போராட்டத்தின் முதன்மையான காரணத்தையும் மிக இறுக்கமான மொழியில் சொன்ன தமிழ் நாவல் அது.

2004இல் வெளிவந்தது “கதா காலம்”. மாபெரும் இதிகாசமான மகாபாரதத்தின் கதையை வைசம்பாயனன் தொடங்கி இருபதாம் நூற்றாண்டு உரைநடைகாரர்கள் ஈறான கதைசொல்லிகளின் மூலமாகவே கதையை நாவல் வடிவில் விரியவைத்த படைப்பு அது.

“கனவுச் சிறை” தமிழ் நாவல் பரப்பில் மிகுந்த கவனத்தைப் பெற்ற பிரதி. இருபத்தேராண்டுக் காலக் களத்தில் இரண்டிரண்டாய்க் கொண்ட பதினொரு பகுதியில் ஐந்து பாகங்களாய் வெளிவந்து இலங்கை அரசியல் பின்னணியில் தேசமளாவிச் சென்ற அகதிகளின் கதையை உரைத்த நாவல். 1250 டெமி பக்கங்கள் அளவான அந்த நாவல் செம்பதிப்பாக காலச்சுவட்டால் 2014இல் வெளியிடப்பட்டபோது 1000 ரூபாயல் அளவான பக்கங்களைக் கொண்டிருந்து சுமார் 200 பக்கங்களை செம்மைப்படுத்தலில் இழுந்து மேலும் இறுக்கம் கொண்டது. நேர்கோட்டில் யதார்த்த வகைக் கதையாடலாக நாவல் விரிந்திருந்தும் அது ஒற்றைப்படை ஆண்டுகளின் நிகழ்வுகளை இரட்டைப்படை ஆண்டுகளின் காலப் பிரிப்பில் சொல்லி ஒரு பின்னோக்குப் பார்வையை நாவல் நீளத்துக்கும் கொண்டிருந்து வடிவ சோதனை செய்த நாவலாகவும் அது இருந்தது.

“கந்தில் பாவை” இருநூற்றாண்டுக் கதையை இரண்டாயிரத்தின் இரண்டாம் தசாப்தத்தின் ஆரம்பத்திலிருந்து துவங்கி, கிறித்தவம் இலங்கையில் பரவ ஆரம்பித்த பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதிவரை பின்னோக்கி நகர்த்திச் சென்று கதை சொல்லலில் ஒரு புதிய முயற்சியை தமிழ் நாவல் பரப்பில் தொடக்கிவைத்தது.

இவையெல்லாம் என் வாசிப்பினதும், எழுத்து முயற்சிகளினதும் அனுபவத்தில் அடைந்தவையே. நாவல்பற்றி விமர்சகர்கள் கூறியவற்றிலிருந்தும், நவீன தமிழ் எழுத்தாளர்களின் படைப்பிலிருந்தும் நான் பெரும்பாலும் கவனம் பிசகியதில்லை.

அமைப்பியல் தோன்றிய காலத்தில் மேற்கலே அறஞர் ஒருவர் சொன்ன சொலவகையொன்று பெருவழுக்கல் நூந்தது. வாசகர்களுக்காக எழுதாதல், படைப்பாளிகளுக்காக எழுதாதல், விமர்சகர்களுக்காக எழுதாதலென அது எழுத்தின் தன்மையையும் நோக்கத்தையும் வகைப்படுத்தியிருந்தது. அச் சொலவகை மனத்தல் வந்த இந்தத் தருணத்தல் அதை ஒரு கெள்வியாக்க, நீங்கள் யாருக்காக எழுதுகிறீர்களென உங்களைக் கெட்டால் என்ன பதலைச் சொல்வீர்கள்?

இதுவொன்றும் சிக்கலான கேள்வியில்லை. ஆனால் விளக்கமாகச் சொல்லாவிட்டால் சிக்கலானதாக விடை தோன்றக்கூடும். ஆயினும் சுருக்கமாகவே சொல்ல முயல்வேன்.

படைப்பாக்கம் எப்போதும் சுயத்தின் எழுச்சியில் தோன்றுவதானாலும் அது சுயத்துக்கானதல்ல. படைப்பு தனக்கான வாசகனை ரசிகனை நிர்ப்பந்தமாய்க் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. வாசகனை அடைகிறவரை படைப்பில் பூரணமில்லை. இன்னொரு மொழியில் இதைச் சொன்னால், படைப்பின் தரம் குறித்த வாசக அபிப்பிராயத்தை படைப்பு மௌனமாக யாசித்துக்கொண்டே இருக்கிறது. அது அதே படைப்பினை மறுபதிப்பு வரை எதுவும் செய்துவிடுவதில்லைதான். ஆனால் அதன் அங்கமாகாதிருந்துகொண்டே படைப்பின் இறுதி நிலையாய் அது விளங்குகிறது.

அதேவேளை அது வாசகப் பரப்பின் ஒரு குறிப்பிட்ட தளத்தை நோக்கியே எழுதப்படுகிறதென்பதும் நிஜம். படைப்புக் கணத்தில் வாசகன் பற்றிய கவனம் இல்லாவிட்டாலும் ஒரு குறிப்பிட்ட தள வாசகர் களுக்கானதாகவே படைப்பு எப்போதும் இருந்து வந்திருக்கிறது. சங்க காலத்தில் சபையிலிருந்த சங்கப் புலவர்கள் முக்கியமானவர்களாய் இருந்தார்களெனில், இடைக்காலத்தில் அது செல்வந்தர்கள் கல்விமான்களாக இருந்ததெனக் கொள்ள முடியும். பிற்காலத்தில் கல்விப் பரம்பல் புதிய ஒரு வாசக வட்டத்தை உருவாக்கி எழுத்தெல்லாம் தனக்கெனக் கேட்டது. அப்போது அதற்கனுசரணையான படைப்புகள் உருவாகின. அது நீர்த்துப்போன நடையென்றும், உள் அசைவியக்கம் அற்றதென்றும் சொல்லப்பட்டது. அது தெளிவடைந்தபோது எழுத்து - இலக்கியம் - தீவிர வாசகனுக்கானதென ஆனது.

மக்களைவிட்டு இலக்கியம் விலகிவிட்டதென்ற புலம்பலுக்கு அவசியமற்றதாய் இன்றைய நவீன காலம் உருவாகியிருக்கிறது. கல்வி ஒரு தடையாக இன்று வாசிப்புக்கு இருக்கவில்லை. வாசகனின் நுகர்வுத்தன்மையே முதன்மைக் காரணியாய் இலக்கியத்தின் போக்கையும் தன்மையையும் தீர்மானிக்கிறது.

ஆரம்பத்தில் வாசக அபிப்பிராயத்தின் கவனமும், விருப்பமும் எனக்கு இருந்ததென்பதை நான் மறைக்கத் தேவையில்லை. ஆனால் ஒரு நீண்ட ஐம்பது வருஷ கால எனது படைப்பு வாழ்க்கையில் அது காலத்தின் வளர்ச்சியோடு சேர்ந்து மாறவே நேர்ந்தது. இலக்கியமென்றால் என்ன, அது எவ்வாறு படைக்கப்படுகிறதென்ற வழிமுறைகள் தெரிந்து கொண்டு (தெரிந்து கொண்டு வருவது தவறெனச் சொல்லவில்லை) எனது இலக்கியப் பிரவேசம் இருக்கவில்லை. உந்துவிசையில் உள்ளியக்கமாய் படைப்பு வெளிப்பட்ட தருணம் அது.

இரண்டு மூன்று பக்க கட்டுரைகளை எழுதி மூன்று நான்கு பிழைகளைப் பெற்றுக்கொண்டிருந்த சக மாணவர் மத்தியில், இருபது ஒற்றைக் கொப்பியில் முப்பது முப்பத்திரண்டு பக்கங்களுக்கு அதே தலைப்பிலான கட்டுரையை எழுதி ஐம்பது அறுபது பிழைகளைப் பெற்றுக் கொண்டிருந்த நிலைமையிலேயே எனது பள்ளிக் காலம் முழுவதும் இருந்துவந்தது. அப்போது மேதாவியும், பி.எஸ்.ஆரும் வாசித்துக் கொண்டிருந்த வாசக சமூகமே என்னைச் சூழவும் இருந்தது. பேச்செல்லாம் நச்சுப் பாவை தொடர் துப்பறியும் நவீனமாக இருந்தநிலையில் மு.வரதராசன், நா.பார்த்தசாரதி, கல்கி, அகிலன் போன்றோரது வாசிப்புடன் எழுத வந்தவன் நான். எனது எழுத்தும் போக்கும், நோக்கமும் அப்போது அப்படித்தான் இருந்திருக்கும். இருந்திருக்க முடியும்.

ஆனால் நான் மாறினேன். நீண்டதும் தீவிரமானதுமான வாசிப்புகளின் மூலம் மாறினேன். புதுமைப்பித்தனும், ஜெயகாந்தனும், கு.அழகிரிசாமியும், ஜானகிராமனும் அறிமுகமாகிறபோது அந்த மாற்றம் தன்னை என்னில் ஊன்றத் தொடங்குகிறது. இதன் அர்த்தம் வாசிப்பை என் தேர்விலிருந்தல்ல, எனக்குள்ள வாய்ப்பிலிருந்தே நான் அடைந்து கொண்டிருந்தேன் என்பதே.

பின்னர்தான் தெரிந்தது வாசக உலகம் பல தளங்களை தனித்தனிக் கோளங்களாய்க் கொண்டிருக்கிறதென்பது. அப்போது என் குறி வெகுஜன வாசகப் பரப்பிலிருந்து தீவிர வாசகப் பரப்பாக மாறுகிறது. அதுவே

எனது படைப்புகளின் இலக்காகவும் பின்னர் பரிமாணம் பெறுகிறது.

அப்போதும் விமர்சன உலக அக்கறை என்னில் இருக்கவே செய்தது. ஏனெனில் அந்த விமர்சனங்களிலிருந்துதான் நான் மாற வேண்டுமென்ற அவசியத்தை உணர்ந்தேன்.

என் வளர்ச்சியின் படிகள் இவை. இவையே எப்படைப்பாளியின் படிக்களாகவும் இருக்கமுடியும். இல்லை, எனக்கு “தோடுடைய செவியன் விடையேறியோர் தூவெண் மதிசூடி” என்பதுபோல் எடுத்த எடுப்பிலேயே தீவிரமாய் எழுதவந்ததென யாராவது கூறின் அவரை நாம் புரிந்துகொள்ளலாம்.

உங்களின் படைப்புகளில் முக்கியமானவை யாக எவற்றைக் கருதுகிறீர்கள்?

பதில்: எல்லாப் பிள்ளைகளுமே ஒரு தாய்க்கு ஒருபோலவேயென்ற மொக்கையான பதிலைச் சொல்லி தப்பித்துவிட எனக்கு எண்ணமில்லை. எனது இரண்டாவது நாவல் முதலாவதைவிட சிறப்பானதாகவே இருந்தது. எனது ஒன்பதாவது நாவலான “கலிங்கு” வரைக்கும் இவ்வாறாகவே நான் உணர்ந்துகொண்டிருந்தேன். ஆனால் இன்றைக்கு நிலைபெற்றிருக்கும் எனது சிறந்த நாவல்கள் இந்த வரிசையில் அமைந்திருக்கவில்லை என்பதை நான் அழுத்தமாய்ச் சொல்லவே வேண்டும்.

எடுத்துக்கொண்ட பொருளால், அவற்றை விளக்கிய கலாபூர்வமான தன்மைகளால், காலத்துக்கும் நீண்டு நிற்கும் அகப் பார்வையினால் அந்த வரிசை குளம்பி விடுகிறது. “விதி”க்குப் பின் “கனவுச் சிறை”, “கதா காலம்”, “யுத்தத்தின் முதலாம் அதிகாரம்”, “லங்காபுரம்”, “கந்தில் பாவை”, “கலிங்கு” என அவையவையும் வெளிவந்த ஆண்டுக் கணக்கைவிட்டு விலகி வரிசை புதிதாக அமைகிறது.

இவற்றிலும் “யுத்தத்தின் முதலாம் அதிகாரம்”, “கனவுச்சிறை”, “கலிங்கு” ஆகியவற்றை வேறொரு காரணம் குறித்து முதன்மையாகச் சொல்ல எனக்கு விருப்பம். இவை முன் தீர்மானமின்றியும், முன் பின்னான காலங்களில் எழுதப்பட்டிருந்தாலும் அவற்றில் உள்ளுயிராக ஓடிய காலத்தைக் கவனமெடுக்கிறபோது ஆங்கில முறையில் Trilogy

**புரந்த வெளியில் தன் ஆளாய்
ஒரே குறிக் கோளாய்
ஒற்றைக்காலாய்
எதற்களை விரட்டியடிக்கும்
பேராற்றல் மிகு போராளி!**

**சாதனையாளன் அவன்
அமைதிகாக்கும்
ஒரு சொல்லெனும் சொல்லா
மொளைய் போர் வீரன்!**

**வெய்யல்லல் மழையல்
தென்றல்லல் புயல்ல்
சர்சமனாய் நன்றுபடிக்கும்
பயிர்பச்சை காக்கும் காவலன்!**

**உண்ணாது உறங்காது
உறவும் கொள்ளாது
உயரும் இல்லாது
உயிர் பிறர் வாழ
உணவு பாதுகாக்கும்
உலகை உயிர்ப்பிக்கும்
உயர்ந்த அவன்
உய்ரோட்டமான
வ்வசாய்கள் தோழன்!**

**நிலையல்லா உலகல்
நிலையாய் ஓர்டத்தல்
இருப்பதாலோ என்னவோ
மத்ப்புயல்லை மாண்புமல்லை
மத்ப்பு மன்தற்களடம்!**

**உயிரல்லா அவனுடல்
வீழ் மூடா வம்பமுமல்லா
அவன் பார்வை
வாயசையா மொழியுமல்லா
அவன் பேச்சும்
சான்று பகரும்
ஏழை வ்வசாய்மன்
அல்லலை அவஸ்தையை!**

வெண்ப் வெடி வீரன்!

எஸ். ஏ. இஸ்மத் பாத்திமா, பஸ்யாவ.

எனப்படுகிற வகையில் அமைந்து முந்நாவல் வரிசையாக அவை வருகின்றன.

“யுத்தத்தின் முதலாம் அதிகாரம்” பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் புதிதாக அமையும் ஒரு சமுதாயம் வளர்ந்து பெருகி புதிய குடியேற்றங்களை அமைக்கும் காலத்தில் எவ்வாறு வேலையின்மை, குடும்ப வாழ்வுக்கு போதிய வெளியின்மை போன்ற காரணங்களின் நிர்ப்பந்தத்தில் சிதறி புதிய குடியேற்றங்களாக அமைகிறபோது, இதே காரண நிர்ப்பந்தங்களில் புதிய குடியேற்றங்களைக் காணும் இனங்களுடன் எவ்வாறு பொதுப் பிரச்சனைகளாக, முரண் களாக அவை வெடிக்கின்றன என்பதை நாவல் வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. “யுத்தத்தின் முதலாம் அதிகாரம்” உண்மையில் தமிழ்-சிங்கள யுத்தத்தின் முதலாவது அத்தியாயம் (The First Chapter of the War) என்ற அர்த்தத்திலில்லை, யுத்தத்திற்குக் காரணமாயமைந்த முதன்மைக் காரணி (The Prime Course Behind the War) என்ற அர்த்தத்திலேயே அதில் பயில்வாகி யிருக்கிறது.

2003இல் வெளிவந்த இந்நாவலை Trilogy யின் முதலாவது நாவலாகக் கொண்டால், இதன் தொடர்ச்சியாக யுத்தம் தொடங்கிய எண்பதுகளின் ஆரம்பத்திலிருந்து 2001இல் சமாதான காலம் தொடங்கும்வரையான காலக்களத்தில் யுத்தத்தின் அவலத்தையும், அதன் காரணமாக புலம்பெயரும் பெரும் ஜனத் திரளையும், அதன் அவலத்தையும், தஞ்சமடைந்த புதிய நிலங்களில் அது எதிர்கொள்ளும் வாழ்முறையால் விளையும் கலாசார சீரழிவுகளையும் விபரிக்கிறது “கனவுச் சிறை”.

முன்றாவது பகுதியான நாவல்தான் அண்மையில் வடலி பதிப்பக வெளியீடாக வந்திருக்கும் “கலிங்கு”. அது சமாதான காலம் சிதறத் தொடங்கும் 2003இலிருந்து 2015வரையான காலக் களத்தில் விரிந்து செல்கிறது.களமும் தனியே இலங்கையாக அமைந்து, இலங்கை இறுதி யுத்தத்தின் அழிவு அவலங்களை வெளிப்பட பேசுகிறது.

மொத்தமாகப் பார்க்கையில் யுத்தம் தொடங்குவதற்கு சற்று முன்பின்னான காலமே இம்முன்று நாவல்களினதும் மூலா தாரமாகின்றது. நீளும் காலத்தில் முந்திய

பாத்திரங்களின் மீளுகையும் முன்றாம் பகுதியான “கலிங்கு” நாவலில் நிகழ்கிறது.

முன்னுமானத்துடன் இந்நாவல்கள் எழுதப்படவில்லைத்தான். எனினும், தீர்க்கமான எண்ணத்துடன் எழுதப்பட்டவைபோல் வடி வெடுத்திருக்கின்றன. இது தமிழ் நாவல் பரப்பில் முக்கியமான நிகழ்வு.இதுபற்றிய பிரஸ்தாபங்கள் புறத்திலும் வெளிவர ஆரம்பித்திருப்பது நல்ல சகுனம்.

இக்காலத்தல் நீங்கள் முக்கியமானவையாகக் கருதிய நாவல்கள் எவை?

நிறைய இருக்கின்றன. உரையாடல்களிலும் நண்பர்களின் பரிந்துரையிலும் அறியவந்த நாவல்களை மிக ஆர்வமாக, ஆழமாக தேடித் தேடி வாசித்திருக்கிறேன். இங்கே ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிடுவது பொருத்தம் கருதித்தான். ஒரு புலம்பெயர் படைப்பாளியாகிய எனக்கு வாசிப்பு ஒரு சுமையாக ஆகியிருக்கிறது. பிறர் குறிப்பிடுவது போல் நேரமின்மையென்ற காரணத்தை நிச்சயமாக நான் சொல்லமாட்டேன். ஒரு புலம்பெயர் படைப்பாளிக்கு மூன்று திசை நாவல்களையும் வாசிக்கிற நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது. புலம்பெயர் தேசங்களிலிருந்தும், ஈழம் மற்றும் மலேஷியா சிங்கப்பூர் முதலிய நாடுகளிலிருந்தும், தமிழகத்திலிருந்துமாய் இம் முத்தரப்பிலிருந்தும் வரும் படைப்புகளைத் தெரிந்திருப்பதோடு முக்கியமான படைப்புக்களை வாசித்திருக்கவும் வேண்டியிருப்பதான சுமைதான் அது.

புதுக்கவிதையும் சிறுகதையும் வாசிப்புத் தளத்தில் கொண்டிருந்த இடத்தை தொண்ணூறுகளின்பின் நாவல் சவீகரித்திருக்கிற தெனச் சொன்னால் மிகையிலலை. இதன் கணிசமான பங்கை மொழிபெயர்ப்புகளின் மூலமாக வந்த நாவல்கள் செய்தவையெனச் சொல்லத் தேவையில்லை. அச்சக தொழில் நுட்பத்தின் வளர்ச்சி அதன் மீதிப் பங்கை ஆற்றியது. தொண்ணூறுகளின் இந்த வளர்ச்சி அபரிமிதமாக இன்று வளர்ந்து பதிப்பு முயற்சிகளில் பெரும்பங்கை நுட்பமாகக் கையாள்கிறது. ஒருவகையில் இலக்கியத்தில் இன்று படைப்பாளியைவிட பதிப்பகத்திற்கு இருக்கும் செல்வாக்கு அல்லது அதிகாரம் இதன் காரணமாகவே ஏற்பட்டதென்று நிச்சயமாகச் சொல்லமுடியும். பெரும் படைப்புகளின் அச்சாக்கத்திற்கு

இது திறந்துவிட்ட வாசல்வழி நிறைய தமிழ் நாவல்கள் வெளிவந்தன, வெளிவருகின்றன. கவிதை சிறுகதைப் படைப்பாளிகளும் கூட நாவல்கள் நோக்கி நகர்ந்தனர்.

நாவல்கள் தொகையில் பெருகின. தமக்கென வாசகவட்டங்களைக் கொண்டன. தம் இருப்பைத் தக்கவைக்க புதிய புதிய உத்திகளை நாடின. மேற்குலகில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் தமிழுலகைத் தாமதமாக வந்து சேர்ந்திருப்பினும், அது வந்து சேர்ந்தவுடனேயே மாற்றங்கள் சுவறத்தொடங்கின. படைப்பிலக்கியமென்றாலே நாவல் தான் என்னுமளவிற்கு அவை பல்கிப் பெருகி அடையாளமாயின. இது மேற்குலகில் நிகழ்ந்த வண்ணமே நிகழ்ந்தது. யேசுவையும் மரணத்தையும், யேசுவையும் மகதலேனாவின் உறவையும், யேசுவையும் அவரது உயிர்த்தெழலையும் அவை பற்றிய ஆய்வுகளிலிருந்து நாவல்கள் எழுந்தன. ஒரு அதிர்ச்சி மதிப்புடன் இலக்கியமாக அவை தம்மை முன்னிறுத்தின. தீவிர இலக்கியத்தின் இடத்தை இவ்வகை அதிர்ச்சி மதிப்பும் உடனடிப் பரவசமும் விளைவிக்கக்கூடிய நாவல்கள் பெற்றன.

இது தமிழிலும் சரி, மேற்குலகிலும் சரி சீரிய நலனைச் செய்துவிடாது. இப்புரிதல் மேற்குலகில் இருக்குமளவுக்கு தமிழுலகில் இல்லாதது இன்னும் மோசமான விளைச்சலையே இங்கு தருவதாயிருக்கும்.

எவ்வாறோ பதிப்பகங்களின் அகரப் பசி தீர்வதாயிருக்கிறது. மேற்குலக நாடுகளின் அல்லது பிற மொழிகளின் இலக்கியங்களை மொழிபெயர்ப்பில் வாசிக்கும் தீவிர வாசகன் அதே வாசிப்பின் பரவசத்தை தமிழ் நாவல்களில் தேடி விரக்தி அடைகிறான். இது தமிழ்நாவல் படைப்பாளிக்கு ஒரு சவாலாக இருக்கிறது. இந்தச் சவாலை எதிர்கொள்ளும் நாவல்கள் வெளிவரவில்லையென நிச்சயமாகச் சொல்லமுடியாது. ஆனால் அவை குறிப்பிடும்படியான அளவில் இருக்கவில்லை.

புலம்பெயர் சமூகத்திடமிருந்து “வெள்ளாவி”, “லண்டன்காரர்”, “லெனின் சின்னத் தம்பி” போன்றவற்றையும் (பிரக்கொபூர்வமாகவே எனது நாவல்களை இங்கு தவிர்த்திருக்கின்றேன்), ஈழப் பரப்பிலிருந்து “இந்த வனத்துக்குள்”ளையும் இத்தொடரில் சுட்டிக் காட்ட முடியும். “இந்த வனத்துக்குள்” நிறைந்த செழுமைப்பாட்டுக் குறைகளைக்

கொண்ட நாவலையெனினும் அது கொண்ட பொருளும் அதன் எடுத்துரைப்பும் கையாண்ட மொழிநடையும் ஈழத்தில் அடையப்பட்ட மிகவும் காத்திரமான நாவலுக்கு உதாரணமாக அதை ஆக்கியிருக்கின்றன. ஈழத்தில் மறைந்துவரும் தெலுங்கு சமூகத்தின் வாழ்க்கையை போரின் மெல்லிய பின்னணியில் அது மிக அழகாகக் காட்டியிருந்தது.

இன்னும் காத்திரமான நாவல்கள் ஈழத்திலிருந்து வரும் சாத்தியத்தை முன்னறிவிப்புச் செய்யும்விதமான இலக்கிய எழுச்சி சமீப காலத்தில் அங்கு உண்டாகியிருப்பதை இனங்காண முடிகிறது.

ஈழத்தில் காத்திரமான நாவல்கள் தோன்றுவதற்கு இதுவரையில்லாத சாத்தியங்கள் இப்போது அங்கு தோன்றியுள்ளதாகக் கூறுகின்றீர்களா?

நிச்சயமாக பதிப்பு முயற்சிகளின் ஆரம்ப காலத்தில் ஈய எழுத்துக் கொள்வனவிலிருந்து சிரமமும், அச்சுக் கோர்ப்பதற்கான மனித வலு அரிதாக இருந்ததும் பதிப்பாக்கத்தில் இலங்கையை பின்னோக்கி நகர்த்தி விட்டிருந்தன. ஆனால் இன்றைய கணினி யுகத்தில், அச்சுருவாக்கத்தின் நவீன இயந்திர வருகையோடு இன்று எந்த நாட்டுக்கும் தரம் குறையாத புத்தகவாக்கத்தை இலங்கையிலும் நிகழ்த்தவியலும். மேலும் இலக்கியத்துக்கான கச்சாப் பொருளும் இலங்கையில் குறைந்திருக்கவில்லை. சொல்லப்போனால் புலம்பெயர் தேசங்களில் உருவாகும் போரிலக்கிய வகைமையின் வீழ்கொண்ட ஆக்கங்கள் அங்கிருந்துதான் உருவாகமுடியும்.

2018ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரியில் வன்னியில் நிகழ்ந்த ஒரு இலக்கியச் சந்திப்பின்போது அங்கு கூடிய நண்பர்களைக் கேட்டேன், “போரிலக்கியத்தின் உண்மையான படைப்பு இங்கேதான் உருவாகவேண்டிய நிலையிருந்தும், ஏற்படும் காலதாமதம் எதனாலானது?” என. அதற்கு அவர்கள், இன்னும் தங்களை அழுத்திக்கொண்டிருக்கும் யுத்த அழிவுகளைக் காரணமாகச் சொன்னார்கள் இன்னும் சமூகத்தில் இறுகியிருக்கும் வல்விதிகளைச் சொன்னார்கள். அப்போதே எண்ணினேன், அது அவ்வாறிருக்க நிறைந்த சாத்தியமிருக்கிறதுதானென்று. ஒரு யுத்தத்தின் அழிவுகள் நினைவில் பாரமாய் நெடுங்காலம்

அழுத்தக்கூடியவை. அவர்கள் அதிலிருந்து மீள்கிறபோது காத்திரமான இலக்கியங்கள் அங்கே தோன்றும்.

? யுத்த அழிவின் பாரம், குறிய்பாக காணாமல் ஆக்கப்பட்டோர் பீரச்சனை, மன்தாயத அழிவுகள், நவீனத்தன் பண்பாட்டு நெருக்கடிகள் காலப்போக்கில் குறையவோ மறையவோ செய்கறபோது நல்ல படைப்புகள் இலங்கையின் வெளிவருமென்கிறீர்களா?

அப்படித்தான். இலங்கை யுத்தத்தில் விளைந்த அனர்த்தம் யாராலென்று ஆராய்வது பொருத்தமில்லையென்றால், வானத்திலிருந்து என இந்த இடத்தில் சொல்லிவிட விரும்புகிறேன். படைப்பாளியாய் எனது அரசியலை எங்கும் எவருக்கும் மறைக்க எனக்கு அவசியமில்லையெனினும் அதை என் படைப்புகளிலிருந்துதான் நீங்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். எந்த என் படைப்பிலும் எனது அரசியலை அவசியத்துக்கு மேல் நான் அடக்கிவைத்ததில்லை. “கலிங்கு” நாவல் அதை நிச்சயமாகப் பேசுகிறது. படைப்பிலிருந்தே என்னை அறியுங்கள்.

இலங்கையில் உன்னதமான படைப்புகள் உருவாகும் காலம் நிஜமாக வருமெனினும், படைப்பாளிகளின் இலக்கிய கவனத்தை அது பூரணமாக யாசிக்கிறது. இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியமென்பது மொத்த தமிழிலக்கியத்தில் கலக்கும் ஒரு கிளை நதியென்பதின் பிரக்கை இலங்கைத் தமிழ்ப் படைப்பாளிகளுக்கு மாறாதிருக்கவேண்டும். வாழ்வு, வளம், தர்க்கம், சிந்தனை, வரலாறுகளில் இலங்கை தனித்துவமானதென்பதும், அதற்கான இலக்கியப் போக்கு தனியானதென்பதும் இலக்கியக் கட்டளைகள். இன்றைக்கு ஐக்கிய அமெரிக்க இலக்கியம், அவுஸ்திரேலிய இலக்கியம், ஆங்கில (இங்கிலாந்து) இலக்கியமென ஆங்கிலம் பேசும் நாடுகளின் இலக்கியங்கள் அனைத்தும் ஆங்கில இலக்கியமென பொதுப்பெயர் கொண்டிருப்பினும் தனித்தனியாகவேதான் இருக்கின்றன. இது இலங்கைத் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் நினைவிலிருப்பது என்றும் அவசியமென நினைக்கின்றேன். அப்போது ஈழத் தமிழிலக்கியத்தின் சுடர் விரிப்பு கண்ணில் தெரியும்.

○○○

மன்னிப்பின் நிறம்

‘மன்னிப்பின் நிறம் என்னவென்று யாருக்காவது தெரியுமா?’

தியேரன சூந்தக் கேள்வி என்னிடம் உருவானபோது நண்பர்களைத் தொலைபேசியில் அழைத்துக் கேட்டேன் எவருக்கும் அதைப் பற்றித் தெரியவில்லை. சட்டையை அணிந்து கொண்டு, வெளியே சென்று கடைக்காரரிடம் கேட்டேன் முறைத்தவர், கடையிலிருந்த பொருட்களையும் தராசையும் என்னையும் மாறி மாறிப் பார்த்தார் பிறகு தராசைப் பார்த்துக் கும்பிட்டார்

அங்கிருந்து வெளியேறி நூலகத்துக்குச் சென்று ஒவ்வொரு புத்தகமாகத் திறந்து பார்த்தேன் சில புத்தகங்களில் மன்னிப்பைப் பற்றி எழுதப்பட்டிருந்த போதும் மன்னிப்பின் நிறத்தைப் பற்றி அவற்றில் எந்தக் குறிப்பும் இருக்கவில்லை

அங்கிருந்த நூலகரிடம் கேட்டேன் அவருக்கும் தெரிந்திருக்கவில்லை

வேறு வழியின்றி சைக்கிளை எடுத்துக் கொண்டு மணல் தெருக்களைக் கடந்து, ஒற்றைப் பணையுற வயலின் ஊடாக, விசுவிடம் போனேன்

பொழுதடைந்து நள்ளிரவாகியும் நிறத்தைக் கண்டறியவில்லை இருவரும்

விசு மட்டும் அவிழ்த்திருந்தான் அவற்றை நூறாயிரம் சூழைகளாக

அவரிடம் விடைபெற்றுப் பழயிறங்க யாரோ சொல்வதாகக் கேட்டது, “மெய்யறிந்த உன் அந்தரங்கத்தின் நிறமே அது அந்தரங்கத்தின் நிறமே உண்மையின் நிறமும் மன்னிப்பின் நிறமும்”

என.

உலர்ந்த நாக்கில் உறையுது அமிர்தம்.

— கருணாகுமார்

போராட்டங்கள்

“சென்ற ஹவுஸின்’ முதலாவது மாடியிலுள்ள விசாரணை அறைக்குமுன்பாகப் போடப்பட்டிருந்த கதிரையில் சூசை அமர்ந்திருந்தான். அடுத்ததாக இவன்தான் உள்ளே போகவேண்டும். இவனைக் கடந்து சென்ற அந்தப் பல்கலைக்கழக ஊழியர்கள் இவனைக் கண்டும் காணாதவர் போல விலகிச் சென்றனர். இவனுக்கு வெற்றிலை சாப்பிட வேண்டும்போல இருந்தது. அணிந்திருந்த காற்சட்டைப் பொக்கற்றினுள் காலையில் வாங்கிய வெற்றிலைச்சுருள் இருந்தது. விசாரணை முடிய வெற்றிலையைப் போடலாம் என எண்ணினான்.

இந்த விசாரணை வெறும்கண்துடைப்பென இவனுக்குத் தெரியும். தன்னை வேலையை விட்டுவிலத்த ஏற்கனவே தீர்மானித்துவிட்டார்கள் என்ற செய்தி நான்கைந்துநாட்களுக்கு முன்பே இவனின் காதுகளை எட்டியிருந்தது.

பல்கலைக்கழக ஊழியர் தொழிற்சங்கம் இவனுக்காகக் குரலெழுப்பப் போவதில்லை. அவர்களின் பாஷையின்படி இவனோர் கருங்காலி. நிர்வாகத்தின் பாஷையின்படி இவனொரு கள்ளன். ...

மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு பல்கலைக்கழக கல்விசாரா ஊழியர்களின் தொழிற்சங்கப் போராட்டம் தொடங்கியது. கல்விசாரா ஊழியர்கள் தமது பணிகளில் ஈடுபடாது வேலைநிறுத்தத்தில் குதித்திருந்தனர். பல்கலைக்கழகத்தின் அத்தியாவசிய சேவைகளுக்கு தடங்கல் இல்லாதுதான் ஆரம்பத்தில் வேலை நிறுத்தம் நடைபெற்றது.

விவசாயப்பீடத்தின் பரிபாலனத்தின் கீழிருந்த பல்கலைக்கழகப் பண்ணையைப் பராமரிப்பதுதான் இவனின் வேலை. எத்தனை விதமான ஆடுகளும் மாடுகளும் பண்ணையில் இருக்கின்றன. அவுஸ்ரேலியா, நியூசிலாந்து... என வெவ்வேறு நாடுகளில் இருந்து கூட பல கால்நடைகளை இங்கு கொண்டு வந்து வைத்திருக்கிறார்கள். இவன் வழமையாக காலையில் வந்து மாட்டுச் சாணம், ஆட்டுப் பிழுக்கை என்பவற்றை அகற்றி நிலத்தைக் கூட்டிச் சுத்தம் செய்வான். ஆடு, மாடுகளை அவிழ்த்து விட்டு பண்ணைக்குப் பின்னால் உள்ள மேய்ச்சல் தரைக்கு கூட்டிச் செல்வான்.

சேவமுதற்குன்

பல்கலைக்கழகத்திற்குச் சொந்தமான மேய்ச்சல் தரை ஏறத்தாழ இருபத்தைந்து ஏக்கர் நிலப்பரப்பைக் கொண்டது. கண்ணுக்குக்கெட்டிய தூரம்வரை பச்சைப் பசேல் எனப் புற்களுடன் நீண்டிருக்கும். இடையிடையே வேம்பு, ஆல், அரசு, பனை.... எனப் பெரிய மரங்களும் பற்றைகளும் மேய்ச்சல் தரையில் இருக்கின்றன. வெய்யில் நேரம் மரங்களுக்கு கீழே கால்நடைகள் படுத்திருந்து இரை மீட்கும். இரணைமடுக் குளத்திலிருந்து வயல்களுக்குச் செல்லும் வாய்க்கால்களிலொன்று இந்த மேய்ச்சல் தரைக்கூடாக செல்கின்றது. கால்நடைகள் விரும்பிய நேரம் அதில் நீர்ருந்தும்.

கால்நடைகளைப் பற்றி ஆய்வு செய்யும் பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் இவனுடன் வந்து கலந்துரையாடுவார்கள். அவர்கள் அவற்றினைப் பற்றி ஆய்வு செய்வதற்கு இவன் உதவி செய்வான். இப்படி ஆய்வு செய்த சில மாணவர்கள் பட்டம் பெற்று இப்பொழுது இப்பல்கலைக்கழகத்திலேயே விரிவுரையாளர்களாகக் கூட இருக்கிறார்கள்.

ஆடுகள், மாடுகள் இவனுக்கு பிள்ளைகள் மாதிரி. அவை ஒவ்வொன்றினைப் பற்றியும் தனித்தனியாக அறிவான். மாரிகாலத்தில் பண்ணையில் கால்நடைகளை நுளம்புகள் குத்தக் கூடாதென்பதற்காக பெரிய சட்டிகளில் பொச்சு மட்டைகளை எரித்து அதில் வேப்பம் இலைகளையும் வித்துக்களையும் இட்டுப் புகைபோடுவான். ஆடு, மாடுகளின் மேலிருக்கும் உண்ணிகளைப் பிடுங்குவான். காலத்திற்குக் காலம் கால்நடைகளை வாய்க்காலில் குளிப்பாட்டுவான். பல பசுக்கள் கன்று ஈன்றபோது இவன் அவற்றிற்குக் கஞ்சி காய்ச்சி வைத்திருக்கிறான். கன்றுகள் தாயின் கருப்பையில் இருந்து பூமியில் விழும்போது அதனை கரங்களில் ஏந்தி நிலத்தில் பரப்பப்பட்ட வைக்கோலில் கிடத்தி இதன் கால் குளம்புகளை சீராக கூரான கத்தியால் வெட்டி விடுவான்.

கன்று ஈன்றதன் பின்னர் தாய் மாட்டிலிருந்து வரும் இளங்கொடியை தாய்ப்பசு சாப்பிட்டால் அதற்குக் கூடாதென்று விழித்திருந்து எடுத்திருக்கிறான். எடுத்த இளங்கொடிகளை சாக்கில் இட்டு மேய்ச்சல் தரையில் உள்ள ஆல மரத்தின் கொப்பில் கட்டுவான். அப்படி பால் மரங்களில் இளங்கொடியைக் கட்டினால்

தாய் மாட்டில் நிறையப் பாலூறும் என இவன் நம்புகிறான். கால்நடைகளுக்கு இவன் செல்வி, பொன்னி, கறுப்பன், கட்டையன்... எனப் பெயர்கள் கூடச் சூட்டியுள்ளான். இவன் பெயர் சொல்லிக் கூப்பிட்டால் அவை இவனருகே ஓடிவந்து உரசும்.

மாலை நான்கு மணிபோல மேய்ச்சல் தரையில் இருந்து அவற்றினை திரும்ப பண்ணைக்குக் கூட்டிச் செல்வான். இவன் நடக்க அவையும் சேர்ந்து நடக்கும்.

வேலைநிறுத்தத்தின் ஆரம்ப நாட்களில் இவன் தனது வேலைகளைச் செய்தான். இவனுக்கு எந்தப் பிரச்சினையும் இருக்கவில்லை. வேலைநிறுத்தம் சில நாட்களில் முடிவுறும் என்றே எல்லோரும் ஆரம்பத்தில் எண்ணியிருந்தனர். அனைத்துப் பல்கலைக் கழக கல்விசாரா ஊழியர் தொழிற்சங்கத்திற்கும் உயர்கல்வி அமைச்சருக்குமிடையிலான சம்பள உயர்வு பற்றிய பேச்சுவார்த்தைகள் இணக்கப்பாட்டினை எட்டவில்லை.

பல்கலைக்கழக நுழைவாயிலில் கறுப்புக் கொடிகள் பறக்க விடப்பட்டன. மாணவர் விடுதிகள் காலவரையறையற்று மூடப்பட்டன. கல்விசாரா ஊழியர்கள் பல்கலைக்கழக வாசலில் அமைக்கப்பட்ட பந்தலில் அமர்ந்திருந்தனர். விரிவுரைகள் தடைப்பட்டன. மாணவர் பல்கலைக்கழகத்திற்கு வந்து திரும்பிச் சென்றனர். இரண்டாம் வாரத்தில் அனைத்துப் பல்கலைக்கழக கல்விசாரா ஊழியர் சங்கம் அத்தியாவசிய சேவைகளையும் புறக்கணிப்பதென முடிவெடுத்தது.

இவன் ஊழியர் சங்கத்தில் வேலைக்குச் சேர்ந்தநாள் தொடக்கம் உறுப்பினன். மாதாந்தம் சம்பளத்திருந்து சங்கத்திற்கு ஐம்பதுரூபாய் சந்தாப் பணமாகப் போகின்றது. இவனுக்கு இவ்வருட ஆரம்பத்தில் நடந்த வைபவத்தில் இருபது வருட சேவை பூர்த்தி என்று பத்தாயிரம் ரூபாய் பணத்தையும் சான்றிதழையும் உபவேந்தர் வழங்கியிருந்தார்.

அன்று திங்கட்கிழமை காலையில் வழக்கம் போல பண்ணையை நோக்கி நடந்தவனை குமரேசன் இடைமறித்தான். அவனுடன் சிவலிங்கமும் நின்றான். குமரேசனும் சிவலிங்கமும் ஊழியர் சங்கத்தின் நிர்வாகக் குழுவில் முக்கிய பதவியில் இருப்பவர்கள்.

“சூசை பண்ணைக்குப் போக வேண்டாம். இன்றையிலிருந்து நாங்கள் எல்லா வேலைகளையும் புறக்கணிக்கிறம்”

இவனுக்கு அதிர்ச்சியாயிருந்தது.

“குமரன், ஆடு மாடுகளுக்கு சாப்பாடு வைக்காட்டிக்கு அதுகள் செத்துப் போடுங்கள்”

“செத்தால் சாகட்டும் மனிசருக்கு சாப்பிடுவதுக்கு சம்பளம் காணாது, நீ ஆடு, மாடுகளைப் பற்றி யோசிக்கிறாய்...” சிவலிங்கம் சற்றுக் கோபமாய்ச் சொன்னான்.

இவனின் வாதாட்டம் அவர்களிடம் எடுபடவில்லை.

“வெளிவேடக்காரர்களே நீங்கள் ஒவ்வொரு வரும் ஓய்வுநாளில் தம் மாட்டையோ கழுதையை யோ தொழுவத்திலிருந்து அவிழ்த்து தண்ணீர் காட்டுவதில்லையா?” என்ற சுவீஷேச வசனத்தை அவர்களிடம்சொல்ல வேண்டும் போலிருந்தது.

“எல்லாப் பல்கலைக்கழகங்களிலும் பொது வாக இப்படித்தான் நடக்குது. நாங்கள் அதை மீற முடியாது. நீ வா சூசை..” குமரேசன் இவனின் கையைப் பிடித்து பல்கலைக்கழக வாசலுக்குக் கூட்டிச் சென்றான். இவன் அவர்களுடன் செல்ல மனமில்லாது சென்றான்.

பங்குனி மாத வெய்யில் நெருப்பாகத் தகித்தது. வாசலில் அமைக்கப்பட்டிருந்த பந்தலில் பலரும் அமர்ந்திருந்தனர். பெண்கள் ஊர்க்கதைகள் பேசிக் கொண்டிருந்தனர். ஓரமாக பெரிய பாணையில் மரவள்ளிக்கிழங்கு அவிந்து கொண்டிருந்தது. நிதிப்பிரிவில் பணிபுரியும் மஞ்சளாவும் சியாமளாவும் சம்பல் இடித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

வேலைநிறுத்தத்தினால் அந்த மாதச் சம்பளம் கிடைக்கவில்லை. சிற்றூழியர்கள் சிலர் வெளியில் கூலி வேலைக்குச் செல்கிறார்களாம். வேலை நிறுத்தமென்றால் பிள்ளைகளுக்கு சாப்பாடு கொடுக்காமல் பட்டினி இட முடியுமா? இவனது வீட்டில் இப்போது இரண்டுவேளை தான் அடுப்பெரிகின்றது. அது விரைவில் ஒருவேளை என்று ஆகக்கூடும். மேலும் தொடர்ந்தால்...நினைக்கவே பயமாகவிருந்தது.

வேலைநிறுத்தம் இப்படியே தொடர்ந்தால். மாணவரின் இறுதிப் பரீட்சைகள், பட்டமளிப்பு விழா..., பிற்போடப்படும். உரிய காலத்தில் பட்டம் பெறாது வேலை தேடி அலைய வேண்டியிருக்கும். பிள்ளைகள் படித்து

குடும்பத்தை காப்பாற்ற இன்னும் கொஞ்சக் காலம்தான் இருக்குது என்று நம்பியிருக்கும் பெற்றோரின் கனவுகளில் மண் விழுந்து கொண்டிருக்கின்றது.

பேராசிரியர்களுக்கும் விரிவுரையாளர்களுக்குமென்ன காலையில் ஒன்பதரை பத்து மணிபோல கார்களில் பல்கலைக்கழகத்திற்கு வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு விரிவுரைகளை நடத்தத் தேவையில்லை. விரிவுரையாளர்களுக்கான பொது அறையில் அமர்ந்து வடையும் வாழைப்பழமும் சாப்பிட்டு தேநீர்குடித்து பத்திரிகைச் செய்திகளை படிக்கிறார்கள். அச்செய்திகளைப் பற்றி கதைக்கிறார்கள். பதினொன்றரை பன்னிரண்டு மணிபோல வீடுகளுக்குத் திரும்புகிறார்கள். அவர்களின் வங்கிக் கணக்குகளுக்கு சம்பளம் ஒழுங்காகப் போகின்றது.

விலங்கியல் ஆய்வு கூடத்தில் மீன்களையும் எலிகளையும் பராமரிக்கும் ராகவன் அவற்றினைப் பற்றிய கவலையற்று ‘உதயனை’ப் புரட்டிக் கொண்டிருந்தான். சாப்பாடு இல்லாது விட்டால் மீன்கள் செத்துவிடுமல்லவா? அவற்றுக்கு தண்ணீர் மாற்றத்தேவையில்லையா? அடைத்து வைக்கப்பட்டுள்ள எலிகள் சாப்பாடு இல்லாது எத்தனை நாட்களுக்குத்தான் உயிர் வாழுமோ? ராகவனுக்கு இவற்றில் அன்பில்லையா? பல்கலைக்கழக நூலகம் கூட மூடப்பட்டுக் கிடக்கின்றது. பாவனையற்று புத்தகங்கள் இறாக்கைகளில் வாரக்கணக்காகக் கிடந்தால் அவற்றில் தூசுபடிந்துபழுதடையக் கூடுமல்லவா?

பல்கலைக்கழக பண்ணையில் பயிர்களுக்கு நீர்நீரும் கமலன்

“நாங்கள் விட்டுக்கொடுத்துப் போகக்கூடாது. சம்பளத்தை கூட்டும் மட்டும் போராட்டம் தொடர வேண்டும்.” என்று பல்கலைக்கழக பரீட்சைகள் பிரிவில் வேலை செய்யும் கேசவனிடம்சொல்லிக் கொண்டிருந்தான். செடிகளுக்கு உயிர் உள்ளனவா? இரண்டு நாட்கள் தண்ணீர் ஊற்றாது விட்டால் செடிகள் காய்ந்துவிடுமல்லவா? வாடிக் கொண்டிருக்கும் செடிகளைப் பற்றி இவன் கவலைப்பட்டான்.

“கமலன் சம்பளம் இல்லாமல், சாப்பாட்டுக்கு வழியில்லாமல் நாங்கள் கடன்காரராகிக் கொண்டிருக்கிறோம். சித்திரை வருசப் பிறப்பும் வருகுது. செலவுக்கு கையில ஒரு காசும் இல்லை” கேசவன் சொன்னான்.

தேக்கம் இலைகளில் அவித்த மரவள்ளிக் கிழங்கையும் தேங்காய்ச் சம்பலையும் பரி மாறினார்கள். இவன் அவற்றினை வாங்க வில்லை. கால்நடைகள் பசியுடனும் தாகத்துடனும் இருக்கும்போது இவனுக்கென்ன சாப்பாடு வேண்டிக் கிடக்கிறது.

பிறந்து ஒருவாரமாகின்றது. செங்காரிப் பசுவின் கன்றை அவிழ்த்து விட்டால்தான் அது பால் குடிக்கும். இவனுக்கு கவலையாகவிருந்தது. பண்ணையில் உள்ள ஏழெட்டு கன்றுக்குட்டிகள் இப்போது பால் குடிக்கும் பருவத்திலுள்ளன. அக்கன்றுகள் பசியால் துடிக்குங்கள். தாய் மாடுகள் பால் மடியில் நிரம்பி அவஸ்தைப் படுங்கள். இவனுக்கு தொடர்ந்து வாசலில் இருக்கமுடியவில்லை.

ராகவனையும் கமலனையும் கேசவனையும் ஒன்றாகக் கூப்பிட்டு ஒதுக்குப்புறமாக நின்று வேப்ப மரத்தடியில் நின்று கதைத்தான்.

“வாயில்லாச் சீவனுகள் பாவங்கள் அது களுக்கு சாப்பாடு போட வேணும், தண்ணி, சாப்பாடு இல்லாட்டிக்கு அதுகள் செத்திடுங்கள்” இவனின் குரல் தழுதழுத்தது.

“உனக்கென்ன விசரே சூசை பேசாமல் இரு. ஆடு, மாடு செத்தால் நாங்கள் என்ன செய்யிறது. பிறகு பல்கலைக்கழகம் புதுசா வாங்கும். நீ பேசாமல் இரு..” கமலன் சொன்னான்.

இவன் விம்மினான்.

“நாங்கள் ஒண்டுஞ் செய்யேலாது சூசை. இப்ப நீ சாப்பாடு போடப்போனாய் எண்டால் இவங்கள் உன்னை கருங்காலி என்பாங்கள்.” ராகவன் சொன்னான்.

“வேலைநிறுத்தப் போராட்டத்தால் , எங்களைப் போன்ற ஆட்களுக்கு அன்றாடச் சாப்பாடே போராட்டமாக உள்ளது. வீட்டிலை பிள்ளைகளுக்கு ஒழுங்காய்ச் சாப்பாடு குடுக்க முடியேலை” கேசவன் சொன்னான்.

“வாயில்லாச் சீவனுகளுக்கு தண்ணி, சாப்பாடு வைக்கிறதுக்கு நான் போராட வேண்டியிருக்கு கேசவா” இவன் கண்ணீர் வழியச் சொன்னான்.

....

அன்றிரவு சூசை இரவோடிருவாக பண்ணையின் மதிலேறிக் குதித்தான். ஆடு மாடுகள் இவனை அடையாளங் கண்டு ஆனந்தக் குரலெழுப்பின. காலெல்லாம் சாணி. சாணியும்

மோப்பம்

வீட்டின் வெளியில்
அணிவென்று
அங்கும் இங்கும் அலைந்து
மோப்பம் மிடித்து
இருக்கும் கனிகளை
கவ்வி புசிக்கிறது.
ஒரிடமின்றி
அக்கம் பக்கமெல்லாம்
ஓடித்திரிந்து
புலன் விசாரணை யோல
தேடி பறிக்கிறது.
பறித்த கனிகளை தன்
பங்காளிகளுக்கும்
பகிர்ந்து
பசியாறக் கொடுக்கிறது.

சுற்றத்து தன் உறவுகளையும்
சுவைத்துண்ண உதவுகிறது.
ஆணவம் இல்லாது
தலையை யாவித்து
தன் கடமைகளை முடிக்கிறது.

வந்தி சீ. ரவிந்த்ரன்

மாட்டு மூத்திரமும் கலந்த மணம் குப்பென்று அடித்தது. இருளில் கன்றுகளைத் தேடி அவிழ்த்து விட்டான். அவை தாய்களை நோக்கி ஓடின.

பண்ணையில் இருந்து மேய்ச்சல் தரைக்குச் செல்லும்வழியில் இருந்த கதவின் பூட்டை கல்லொன்று கொண்டு உடைத்தான். கதவைத் திறந்து விட்டுவிட்டு ஆடு, மாடுகளை ஒவ்வொன்றாய் அவிழ்த்து விட்டான். அவை பாசத்துடன் இவனை செல்லமாக உரசின. பசியுடனும் தாகத்துடனும் நின்ற அவற்றை மேய்ச்சல் தரையை நோக்கிக் கூட்டிச் சென்றான்.

தோட்டப் பக்கமாய் நடந்தான். பெரிய தண்ணீர்த் தொட்டியை அடைத்திருந்த கட்டையை இழுத்தான். தண்ணீர் குப்புபுவென வாய்க்காலால் பயிர்களை நோக்கிப்பாய்ந்தது. இவன் திரும்பி நடந்து மதிலேறினான்.

“சூசை இந்த நேரத்தில் இஞ்சை என்ன செய்யிறாய்” பல்கலைக் கழக விரிவுரையாளர் விடுதியில் குடும்பமாக தங்கியிருக்கும் விவசாயப் பீடாதிபதியின் குரல்போல இருந்தது. இவனது முகத்தில் ‘ரோர்ச் லைட்டின்’ வெளிச்சம் பாய்ந்தது. இவன் ஒன்றும் கேட்காதவன்போல மதிலால் பாய்ந்து தனது சைக்கிளை நோக்கி ஓடினான்.

...

மூன்று மாதங்களாகத் தொடர்ந்ததொழிலாளர் போராட்டம் வெற்றிபெற்று பல்கலைக்கழகம் ஆரம்பமாகியது. வேலைநிறுத்த காலத்தில் இவன் நான்கு ஆடுகளையும் மூன்று மாடுகளையும் களவெடுத்து விட்டதாக இவனுக்கு முன்னாலேயே பலரும் கதைத்தனர். இவனைப் பண்ணைக்குத் செல்லக் கூடாது என்ற உத்தரவுக் கடிதமும் இயந்திர தொழில்நுட்பப் பிரிவுக்கு இடமாற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளான் என்ற அறிவித்தல் கடிதமும் ஒன்றாகக் கிடைத்தன. ஆடு, மாடுகளுக்கு உணவளித்தவன் இனி இயந்திரங்களைத் துடைக்க வேண்டுமோ?

தொலைந்த ஆடு, மாடுகள் தரவையில் எங்காவது நிற்கக் கூடும். வழிமாறி எங்காவது போயிருக்கக் கூடும். இவன் போனால் தேடிக் கண்டு பிடிக்கலாம் சிலவேளை ஊர்ச் சனங்கள் அவற்றினைப் பிடித்து வளர்க்கக் கூடும். இவன் ஊர்ப் பக்கம் போய்த் தேடினால் இரண்டொரு கிழமைகளில் அவற்றினைக் கண்டுபிடித்து விடுவான். இப்போது காணாமல்

போனது மூன்று மாடுகளும் நான்கு ஆடுகளும் மட்டும் தான். இவன் அன்றிரவு அவற்றினை அவிழ்த்து விடாது விட்டிருந்தால் பண்ணையில் நின்ற எழுபத்தைந்து ஆடுகளும் அறுபத்து மூன்று மாடுகளும் அல்லவா செத்திருக்கும்.

விசாரணைக்கு வரும்படி கடிதம் வந்தது. இவன் கடிதத்தை எடுத்துக் கொண்டு சிற்றுண்டிச்சாலையில் நின்ற குமரேசனிடமும் சிவலிங்கத்திடமும் காட்டினான்.

“நாங்கள் உனக்குச் சொன்னாங்கள்தானே. பண்ணைப் பக்கம் போகாதையெண்டு. பிறகேன் போனனி ” இருவரும் ஏசினார்கள். சம்பள உயர்வு, தொழிலாளர் உரிமை.. எனக் கதைக்கும் இவர்களுக்கு கால்நடைகளின் பசி புரியுமா?

...

“சூசை தாசன்.....”

விசாரணை அறையின் கதைவைத் திறந்து விசாரணைக் குழுவின் செயலாளர் பெண் இவனைக் கூப்பிட்டாள். இவன் உள்ளே போனான்.

எந்திரவியல் பேராசிரியரும் கணித விரிவுரையாளரும் உள்ளே இருந்தனர். இவர்கள்தான் விசாரணைக் கமிட்டி உறுப்பினர்கள் போல. எந்திரங்களின் இயக்கங்களையும் கணிதச் சூத்திரங்களையும் கற்பிக்கும் இவர்களுக்கு கால்நடைகளின் பசி புரியுமா? அவர்களுக்கு காலை வணக்கம் கூறி முன்னால் இருந்த கதிரையில் இவன் அமர்ந்தான்.

இவனைப் பொறுத்தவரையில் தான் செய்தது சரியென்றே இப்போதும் தெரிகின்றது. இதற்காக வேலையை விட்டு நீக்குவதென்றால் நீக்கட்டும்.

தொலைந்து போன ஆடுகளினதும் மாடுகளினதும் பெறுமதியை இவனின் ஊழியர் சேமலாபநிதியில் இருந்து கழிக்கவும் கூடும். தன்னைக் கள்வனென்று நிரூபிக்கத்தான் இந்த விசாரணைக் குழுவென்பது இவனுக்கு நன்கு விளங்குகின்றது.

அவர்கள் விசாரணையைத் தொடங்கத் தயாரானார்கள். செயலாளர் பெண் இவன் அளிக்கவிருக்கும் பதில்களை கணினியில் தட்டச்சுச் செய்ய ஆயத்தமானார்.

○○○

எ ன க் கென்ன தே வை?

தென்பொலிகை குமாரசீபன்

உன் நினைப்பும்
செயல் முனைப்புகளும்
என் எத்தனாங்களுக்கு
மாறாகி
மானக்கடல் ஆழ் உதைப்பின்
தெறிவீச்சில்
பேரலை பிரளயத்தை
பிரவாகிக்கும் வேளை
.....
.....
உன்னைப்பற்றி சிந்திக்க
எனக்கு என்ன தேவை?

உன்னை ஆற்றுப்படுத்தி
கலங்கரையாய் திசைப்படுத்தி
உன் மேன்மைகளுக்காக
உழைக்க வேண்டியது
என் தலையாய கடமைதான்

ஆனாலும் நீ
ஏன் வழிகாட்டல்களை
மறுதலித்து
உன் காரியங்களை
ஆற்றத் தொடங்கிவிட்ட நிலையில்
என்னால்தான்
என்ன செய்ய முடியும்?

எனக்குத் தெரிகிறது
நீ செல்லும் பாதை தவறு
உன் அறிநிலைக்கு
ஒருபோதும்
அந்தப் பாதை உதவாது
உனக்கான பாதையை
'இவ்வாறு'
உருவாக்கும் போதே
உனது இலக்கும் கைகூடும்.

நான்
உனக்காக சிந்தித்து
திட்டங்கள் பல போட்டாலும்
உனக்கான
எனது முன்னெடுப்புகளை
நீ
மறுத்தொதுக்கும் போது
மீண்டும் மீண்டும்
உன்னைப் பற்றி சிந்திக்க
எனக்கு என்ன தேவை?

உன்னைப் போல
அந்தப் பாதையில் சென்று

இடறி தத்தளிக்கும்
என் பிரியத்துக்குரியவர்களை
எச்சரிக்கைப்படுத்தியபோது
அவர்களும்
உன்னைப் போல்தான்
தட்டிக் கழித்தனர்

யார்யாரையோ
வழிகாட்டினாலாக கருதி
அவர்களின்
சுயநலங்களில் தோய்ந்து
எதிர்காலங்களை
கூனியப்படுத்தினர்

நீயும் அவர்களைப் போல
அதே பாதைகளை நாடி
ஓடுகின்றபோது
எந்தன் நெஞ்சம் கனக்கிறது
நீ
என்னை பரிகசித்து
உன் சொல்லம்புகளால்
என்னை காயப்படுத்தும்போது
நெஞ்சுள் இரத்தம் சுரந்து
உனக்காக அழுகிறது.

அலறித் துடிக்கும் ஆழ் மனசின்
ஆழத்தில்
அமிழ்ந்து மீளும் ஞாபகத்
தீண்டல்களில்
பொங்கி விழும் மனசு
என்றோ ஒரு நாள்
அந்தப் பாதைகளில் நானும்
தொங்கி
வீழ்ந்த பட்ட காயங்களை
நினைக்கிறது.

ஆறாத காயங்கள்
வடுக்களாகி
எனக்கான ஆளுகைகளில்
தடைக்கல்லாய் இடிக்கும்போதும்
என் மன வலிகளை மறந்து
உனக்காக குரல் கொடுக்கின்றேன்
நீயேனும்
தடை தாண்டி தடம் பதிக்க..

என் பிரிய உறவே
உன்னைப் பற்றி சிந்திக்கும்
உரிமை
எனக்கு தேவைதானே?

உலக சினிமா (13)

-பவன்தா.லோகநாதன்

DYKETACTICS (1974)

பெண்ணின் நிர்வாணம் என்ன செய்யும்?

புத்தத்தை, பயத்தை, அருவருப்பை, ஆசையை, கிளர்ச்சியை, காம உணர்வினை...இன்னும் ஒவ்வொருவருக்குள்ளும் வெவ்வேறுவிதமான உணர்வுகளை தரக்கூடும்.

நிஜத்தில் உடல் என்பது உணர்வுகள்கொண்ட சதைப்பிண்டம். உயிருள்ளவரை நம்மை சுமந்து திரிய அதை பராமரிக்க வேண்டிய கடமைக்கு நாம் தள்ளப்பட்டுள்ளோம். நம் உடல் மீதான மறைவுணர்ச்சி செயற்பாடுகளை நிகழ்த்தவே நம் சமூகமும் குடும்ப அமைப்புகளும் பழக்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளன எனலாம். நம் உடலை நாமே நிர்வாணமாக தனிமையில் மட்டுமே காணும் சூழலும் நிர்வாணம் மீதான ஒழுக்க கற்பிதங்களும் அச்சங்களும் வன்முறைகளும் திணிக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் அடக்குமுறை கட்டமைப்புக்களே இங்கு அதிகம் உள்ளன. ஒருகட்டத்தில் அந்த இறுக்கமான கட்டமைப்பின் மீதான வெறுப்பின் எதிர்வினையை நிகழ்த்த நிர்வாண உடலை ஆயுதமாக்கும் மனநிலையும் அதனால்தான் எழுகின்றது. இப்படி நிர்வாண உடல் பற்றி ஆயிரம் கதைகள் பேசினாலும் உடலை முன்வைத்து உருவாக்கப்படும் கேள்விகளுக்கும் குழப்பங்களுக்கும் முடிவே இல்லை.

இந்த முடிவற்ற முரண்பாடுகளே Barbara Hammer இன் Dyketactics படைப்புலகம்!

Barbara Hammer தன் காதலை வெளிப்படுத்த பயன்படும் ஊடகம் என்பதை உணர்ந்து உடலை நேசித்தார். அந்த நேசிப்பின் மொழியை திரையில் தன் உடலையே காட்சிப்படுத்தி பேசவைத்தார். மறைக்கப்பட்ட மௌனித்துப்போன உடலின் உரையாடல்களை திரையில் வெளிப்படுத்தியபோது அதனை எதிர்கொள்ள தடுமாறியவர்கள்

அநேகம். அன்று பார்வையாளர்களை அதிர்ச்சி செய்யவே எதிர்ப்புக்கள் வலுபெற்றன. "This is my body" என்ற பதிலுடன் தன் பயணத்தை தொடர அவர்களைக் கடந்துபோனார்.

Barbara Hammer இன் படைப்புலகத்தை பார்த்தபின்னர் எஞ்சிய கேள்வி....

“பெண்ணின் நிர்வாணம் என்ன செய்யும்?”

ஓரின சேர்க்கையாளர்களை பற்றி புரிதலற்ற அன்றைய சூழ்நிலையில் ஓரின சேர்க்கையாளர்களின் மொழியை வெளிப்படுத்தும் விதமாக தன் படைப்புகளை முன்வைத்த இயக்குனர் Barbara Hammer நாற்பது வருடதிரை வாழ்வில் ஏறத்தாழ 80க்கும் மேற்பட்ட படைப்புகளை கொடுத்து LGBT இயக்குனர் என்ற அடையாளத்துடன் திகழ்கின்றார்.

Barbara Hammer இன் அடையாளம் அதுமட்டுமல்ல என்று எண்ணுகின்றேன். ஒரு படைப்பையும் படைப்பாளியையும் கருத்தியல் ரீதியாக மட்டும் அணுகுவதில் எனக்கு உடன்பாடில்லை. மனிதர்கள் மாறுவார்கள், சமூக மாற்றத்தில் கருத்தியல்கள் மாறிக் கொண்டே இருக்கும். ஏதோ ஒன்றை கட்டமைக்க எண்ணி அதற்காக முயல்வோம். அந்த அமைப்பு உருவான பிறகு சட்டென்று உருக்குலைந்து வேறு ஒன்றாக மாற எத்தனிக்கும். இந்தத் தன்மையால் படைப்புகளை கருத்தியல் முத்திரையுடன் அடையாளப்படுத்துவதில் எனக்கு எப்போதும் விமர்சனமுண்டு. அதனடிப்படையில் Barbara Hammer மீதான “LGBT இயக்குனர்” அடையாளத்தின் மீதான விருப்பமின்மை எனக்குண்டு.

இயக்குனருக்கும் படைப்பாளிக்கும் வித்தியாசமுண்டு. வாய்ப்புகள் எவரையும் இயக்குனராக்கிவிடும். ஆனால் படைப்பாளி ஆக தன்மையே படைப்பில் ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டும்.

ஆதலினால் LGBT இயக்குனர் என்ற வட்டத்தை தாண்டி படைப்பாளியாகவே Barbara Hammer கருதுகின்றேன். அப்படி கருதவைத்த படைப்பு Dyketactics.

எனக்குள் ஆச்சர்யத்தை ஏற்படுத்தியது அந்த நிர்வாண உடல்கள் இல்லை படைப்பு உருவாக்கப்பட்ட விதம். படத்தின் இரண்டு களங்களும் இரண்டு Moodகளை உருவாக்குகின்றது. வெட்டவெளியில் நிர்வாணப்பெண்கள்

சூரிய ஒளியில் படுத்திருப்பது, நகர்வது, விளையாடுவது, அன்பை பரிமாறுவது என்று வேகமாக காட்சிகள் நகர்கின்றன. இரண்டாம் பகுதியில் இரு பெண்களின் கலவி நிலை காட்டப்படுகின்றது. ஒருவருக் கொருவர் ஸ்பரிசித்து தங்கள் அன்பை வெளிப்படுத்திக் கொள்ளும் காட்சிகள் இயல்பாக சற்று மெதுவாக நகர்கின்றன.

இதில் என்ன படைப்பாக்க புதுமை என்றால்....

நிர்வாணப் பெண்களின் உடல்களை பார்க்கையில் தெளிவாக இல்லாது பல காட்சிகளின் ஒன்றிப்பாக abstract உணர்வை தோற்றுவிக்குமாறு உருவாக்கப்பட்டிருக்கும். இன்றைய டிஜிட்டல் உலகத்தில் படத்தொகுப்பில் காட்சிகளை ஒன்றிணைத்து அதை சாத்தியப்படுத்த முடியும். ஆனால் 1974 இல் 16mm கமராவில் எடுக்கப்பட்ட படம் இது.

சாதாரணமாக நான் லீனியராக காட்சிகளை அடுக்குவதே மிகவும் சிரமமான கவனத்துக்குரிய செயலாக கருதப்பட்ட அன்றைய படத்தொகுப்பு சூழ்நிலையில் இவ்வாறு 110 படங்களை தனித்தனியாக வெட்டி ஒன்றின் மீது ஒன்று அடுக்கி பதியவைக்கும் வேதியியல் செயன்முறையூடாக abstract உணர்வை தோற்றுவித்தல் என்பது இலகுவான விடயமல்ல. எப்படி இதனை சாத்தியமாக்கினார் என்பது ஆச்சர்யமாக இருக்கின்றது.

தொழில்நுட்பத் துணையுடன் திரைமொழியில் அவர் செய்த experimental முயற்சி, நான்கு நிமிடப்படத்தில் புதிய உலகத்தையே உருவாக்கியுள்ளது. நாற்பது ஆண்டுகள் கடந்தும் இதன் தன்மை மாறிவிடாமல் இருப்பதே Barbara Hammer படைப்பாளியாக கருதுவதன் காரணம். Barbara Hammer, சினிமாவின் மொழியும் அதன் வலிமையும் உணர்ந்தவர். அதனால்தான் தன் பாலின எண்ணங்களையும் தன் அகவய உணர்வுகளையும் ஓரினச் சேர்க்கையாளர்களின் மொழியாக உலகுக்கு முன்வைக்க சினிமாவை பயன்படுத்துகின்றார்.

பெண்ணின் நிர்வாணம் என்ன செய்யும்? Dyketactics குறும்படத்தைப்போல சினிமாவின் புதிய திரை மொழியை கண்டடையும்!

மறுமலர்ச்சி எழுத்துக்கள்

- ஓரூ மீள் நினைவ வாகிப்பு

இலங்கையின் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் விதந்து பேசப்படும் ஓர் அலகாக மறுமலர்ச்சிக் காலம் குறிப்பிடப்படுகின்றது. அக்கால எழுத்துக்கள் பற்றிய மிகையான மதிப்பீடுகளும் அகவையகால எழுத்துக்கள் பற்றிய மிகையான மதிப்பீடுகளும் அகவையமான உசாவல்களும் வெளிவந்துள்ளன. மறுபுறம் அவற்றைத் தாழ்நிலைப்படுத்துதலும் தவறாகின்றது.

ஐரோப்பியச் சூழலிலே உருவாக்கம் பெற்ற 'மறுமலர்ச்சி' என்ற எண்ணக் கருவை, பின் காலனியச் சூழலின் எழுமுதாத்தினர் (Elites) எடுத்தாளத் தொடங்கினர். சமய மறுமலர்ச்சி, கல்வி மறுமலர்ச்சி, பண்பாட்டு மறுமலர்ச்சி என்றவாறு சொல்லாடல்கள் எழுகோலம் பெற்றன.

சமூக அடுக்கமைவைத் தீண்டாத, மென்போக்கான சீர்திருத்தங்களுடன் மட்டுமே அவை ஒடுங்கியிருந்தன. மேலோட்டமான எதிர்மறை இயல்புகளைத் தழுவி அதே சமூகத்தை மீளவும் உருவாக்குதலே மறுமலர்ச்சிச் செயற்பாட்டின் உள்ளார்ந்த விசையாயிற்று. உள்ளதைச் சிறக்கச் செய்தல் அதன் உட்பொருளாகின்றது.

1917ஆம் ஆண்டின் ஒக்டோபர் புரட்சியின் முக்கியத்துவத்தை இலங்கையிலே முதலில் விளக்கி விபரித்தவர் சேர்.பொன்.அருணாசலம் என்பதைப் பீட்டர் கெனமன் தமது எழுத்துக்களிலே குறிப்பிட்டுள்ளார். அந்த அறிகைத் தளத்தைக் கண்டுகொள்ளாத மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர்கள் காந்தியச் சிந்தனை அலைகளுடனும் தமிழகத்து இதழ்களின் செல்வாக்குடனும் மறுமலர்ச்சியை நோக்கினர். அதேவேளை, அந்தப் புரட்சியின் முக்கியத்துவத்தை 'பாரதி' இதழே இலங்கைச் சூழலில் அறிந்துகொண்டது.

'கலைமகள்', 'ஆனந்த விகடன்' 'மணிக்கொடி', 'சூறாவளி', 'கிராம ஊழியன்' முதலியவற்றை மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர்கள் தமக்குரிய இலட்சிய மாதிரிகைகளாகக் கொண்டிருந்தனர். அவர்களது எழுத்துக்கள் அக்காலத்தைய தமிழகத்து எழுத்தாளர்களின் புலக்காட்சி யுடனான நோக்கை வெளிப்படுத்தின. பலமான கருத்தியல் தளம் ஒன்றை உருவாக்கிக் கொள்ளாத வெற்றிடத்தில் அவர்களின் செயற்பாடுகள் இடம்பெற்றன.

1943 ஆம் ஆண்டில் தமிழ் இலக்கிய மறுமலர்ச்சிச் சங்கம் யாழ்ப்பாணத்தில் உருவாக்கம் பெற்றது. வரதர், அ.செ.முருகானந்தன், பண்டிதர் ச.பஞ்சாட்சர சர்மா, நாவற்குழியூர் நடராசன் முதலியோர் ஒன்றிணைந்து அந்த அமைப்பை உருவாக்கினர்.

மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர்களின் உருவாக்கம் யாழ்ப்பாணத்துக் கல்விமுறையுடன் இணைந்த கோலமாயிற்று. யாழ்ப்பாணத்து மரபு வழிக் கல்வியின் தளர்ச்சியும் கல்வியில் நவீனத்துவத்தின் உட்புகலும் என்ற முரண்களினூடே கற்றவர்களின் அறிகைக் கோலங்கள் நீட்சியுறத் தொடங்கின.

மரநிழலிலிருந்து கற்கும் மர நிழற்பள்ளிகள், திண்ணைப் பள்ளிகள், குருகுலப் பள்ளிகள், நிலாக் காலங்களில் ஆசிரியர் வீட்டு முற்றத்திலே நிகழ்ந்த நிலாப்பள்ளிகள் முதலியவை காலனித்துவ ஆட்சிக் காலத்திலே நிலை குலைந்தன. மிசனரிமாரின் செயற்பாடுகளும் அரசின் கல்வி நடவடிக்கைகளும் கல்வியில் நவீனத்துவத்தை உட்புகுத்தின. அதே நவீனத்துவத்தை இந்துக்கல்வி இயக்கமும் முன்னெடுத்தது. வரதருடைய கிராமத்திலேயே அமெரிக்க மிசன்

பேராசிரியர்
சபா ஜெயராசா

பள்ளிக்கூடமும், சைவவித்தியாவிருத்திச் சங்கத்தின் பள்ளிக்கூடமும் சமாந்தரமாக இயங்கியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

கல்வியின் நவீனத்துவம் கலைத்திட்டத்தில் பல புதுமைகளை உட்புகுத்தியது. அவற்றுள் குறிப்பிடத்தக்கது. 'கையெழுத்துச் சஞ்சிகை'

இந்திய விடுதலைப் போராட்டம், சுயமரியாதை இயக்கம், திராவிட இயக்கம், டொனமூர் அரசியல் திட்டத்தைத் தொடர்ந்து இலங்கையிலே தீவிரமடையத் தொடங்கிய தமிழ்த்தேசிய இயக்கம் முதலியவை அச்ச ஊடகத்தை முதன்மையாகக் கொண்டு கருத்துப் பரவலை முன்னெடுத்தன. அவற்றுக்கு இசைந்த வகையில் இலவசக் கல்வி விரிவாக்கம் வாசிப்புப் பழக்கத்தைப் பரவலாக்கத் தொடங்கியது.

இலங்கையின் நாள் இதழ்களின் வருகையோடும், இந்திய இதழ்களின் பரவலோடும் வாசிப்புப் பண்பாடு என்பது மத்திய தர வகுப்பினரிடையே முகையவிழ்க்கத் தொடங்கியது.

அத்தகைய ஒரு பின்புலத்திலேதான் பள்ளிக்கூடக் கையெழுத்துச் சஞ்சிகைகள் வெளிவரத் தொடங்கின.

அச்சச் செலவை ஈடுசெய்ய முடியாதிருந்த 'சாதாரண' பள்ளிக்கூட மாணவரின் படைப் பாற்றலை வெளியிடுவதற்குரிய தளமாகப் பள்ளிக்கூடக் கையெழுத்துச் சஞ்சிகை அமைந்தது. எழுத்துச் செயற்பாட்டையும் வாசிப்புச் செயற்பாட்டையும் சாதாரணமக்கள் மையப்படுத்திய ஊடகம் என்றும் அதனைக் குறிப்பிடலாம்.

அச்ச வழி எழுத்தாக்க வெளியீடு என்பது அமைந்திருந்தது. கையெழுத்துச் சஞ்சிகைகள் அந்தக் கட்டமைப்பில் உடைப்பை ஏற்படுத்தின. ஒடுக்குமுறைச் சாதிய அடுக்கமைவில் அடிநிலைகளில் இருந்தோரும் தமது ஆக்கங்களைக் கையெழுத்துச் சஞ்சிகைகள் வாயிலாக வெளியிடத் தொடங்கியமை குறித்துரைக்கத்தக்க முக்கியமான சமூக நிகழ்ச்சியாகும்.

ஒடுக்குமுறைகளை அவர்கள் எழுத்துக்களால் மட்டுமன்றி ஓவியங்களாலும் வெளியிட்டமைக்குச் சான்றுகள் உள்ளன. அவர்களிடத்துக் காணப்பெற்ற பிறிதொரு

செயற்பாடு தாம் எழுதியவற்றை எழுத்தறிவற்ற முதியோருக்கு வாசித்துக் காட்டியமையாகும். வற்றாப்பளை, கொடிகாமம், இணுவில், சங்காணை முதலாம் கிராமங்களில் அந்தச் செயற்பாடு இடம்பெற்றதாகக் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

அந்த வளர்ச்சியின் முக்கியத்துவத்தை மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர்களால் கண்டுகொள்ள முடியவில்லை. மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர்களின் ஆக்கங்களும் கையெழுத்துச் சஞ்சிகைகளில் இருந்தே வெளியரும்பத் தொடங்கின. எழுத்தை வெளிப்படுத்துவதற்குரிய இலகுதளமாக கையெழுத்து இதழ்கள் அமைந்தன.

'மறுமலர்ச்சி' கையெழுத்து இதழை வரதர் வெளியிடுவதற்கு முன்னதாக அளவெட்டியில் அ.ந.கந்தசாமி அவர்கள் அதே பெயரில் ஒரு கையெழுத்து இதழை வெளியிட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

சமூக மேலாதிக்கத்தைத் தகர்ப்பதில் மென்போக்குச் சீர்திருத்தக் கருத்தியலை மீறிச் செயற்பட்ட வைராக்கியம் அ.ந.கந்தசாமி அவர்களிடத்துக் காணப்பட்டது. அதனால் அவர் முற்போக்கு அணியினருடன் பின்னர் இணைந்து கொண்டார்.

மறுமலர்ச்சிக் கழகத்தின் வெளியீடான 'மறுமலர்ச்சி' முதலிலே கையெழுத்து இதழாகவே வெளிவந்தது. வரதரே அதன் ஆசிரியராகிச் செயற்படுத்தினார்.

வாசித்தல், எழுதுதல், பொழுதுபோக்கு இன்பம் பெறல், என்ற அவர்களின் முப்பரிமாணச் செயற்பாட்டில் யாழ்ப்பாண இளைஞர் காங்கிரஸ் முன்வைத்த கருத்தியல் இழைகளும் அக்காலத்தைய தமிழ்த்தேசிய அலைகளும் காந்தியமும் இடையிடையே இழையோடி நின்றன.

தமிழ்மொழி வழிக்கல்வி, இலவசக்கல்வி படித்தவர்கள் தேசிய மொழிகளில் இலக்கியங்களைப் படைத்தல், சுதேசப் பொருள்களை நுகர்ச்சி செய்தல், முதலாம் முன்மொழிவுகளை யாழ்ப்பாணம் இளைஞர் காங்கிரஸ் முன்வைத்தது.

அரசியல் நிலையில் எழுச்சி கொள்ளத் தொடங்கிய தமிழ்த்தேசியம் 'தமிழ் உணர்ச்சி' என்ற செயற்பாட்டை வலுவடையச் செய்து நாவலர் காலத்தில் சமயத்தை அடிப்படையாகக்

கொண்டு மேலெழுந்த தேசியம், பின்னர் மேலோங்கத் தொடங்கிய மொழிவழி அரசியல் முன்னெடுப்புக்களினால் திசை திரும்பலாயிற்று.

மொழியின் முதன்மைப் பாங்கு உணர்ச்சிக் கவிப்புடன் கலந்தது. அதனை வெளிப் படுத்துவதற்குரிய நிறுவன அமைப்பும் வேண்டப்பட்டது.

மறுமலர்ச்சிக் கழகமும் இதழும் தோற்றம் பெறுவதற்குரிய பிறிதொரு காரணமும் இருந்தது. அதாவது, எழுத்துக்கும் வெளியீட்டுக்குமுள்ள சமநிலைப் பிறழ்வு அக்காலத்திலே தோற்றம் பெறத் தொடங்கியது. வாசிப்புத் தூண்டல் எழுதும் தூண்டலை ஏற்படுத்த, எழுதியவற்றை வெளியிட முடியாத அவலம் ஏற்பட்டது. அக்காலத்தில் வெளிவந்த 'ஈழகேசரி' இதழால் புதிய எழுத்துப் பெருக்கத்துக்கு ஈடுகொடுக்க முடியாதிருந்தது.

முதலில் கையெழுத்து இதழாக இருந்த மறுமலர்ச்சி, பின்னர் அச்ச இதழாக நிலை மாற்றம் பெற்றது. அதன் இணை ஆசிரியர்களாக முதலில் வரதரும் அ.செ.முருகானந்தனும் செயற்பட்டனர். பின்னர் வரதரும் பண்டிதர் ச.பஞ்சாட்சரசர்மாவும் இணையாசிரியர்களாக இருந்தனர்.

1946^{ஆம்} ஆண்டுக்கும் 1948^{ஆம்} ஆண்டுக்கும் இடைப்பட்ட காலப்பகுதியில் இருபத்து மூன்று இதழ்கள் அச்சேற்றம் பெற்றன. 1931^{ஆம்} ஆண்டுக்கும் முற்போக்கு விசை தோன்று வதற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தை 'மறு மலர்ச்சிக் காலம்' என்று வரையறை செய்யப்படுகிறது. அதிலே பல சிக்கல்கள் உண்டு.

ஈழகேசரி இளைஞர் சங்கத்தின் நிலைமாற்ற நீட்சியாகவும் மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர்களைக் குறிப்பிட முடியும். அ.செ.முருகானந்தன், க.மதியாபரணம், நாவற்குழியூர் நடராசன், ச.பஞ்சாட்சரசர்மா, க.இ.சரவணமுத்து (சாரதா), மகாகவி அ.ந.கந்தசாமி, கனக.செந்திநாதன், வை.ஏரம்பமுர்த்தி (ஈழத்துறைவன்) முதலாம் மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர்களிற் பலர் ஈழகேசரி இளைஞர் சங்கத்தில் உறுப்பினராக இருந்து மறுமலர்ச்சி அமைப்புக்குள் வந்தவர்கள்.

மறுமலர்ச்சிச் சங்கத்துக்கு முதலில் 'புதுமைப்பித்தர்கள் சங்கம்' என்ற பெயரிடும் செயற்பாடு நிகழ்ந்ததாக வரலாறு உண்டு. (செங்கை ஆழியான் 2011) 16.04.1943^{ஆம்}

ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் நிகழ்ந்த கூட்டத்தில் 'தமிழ் இலக்கிய மறுமலர்ச்சிச் சங்கம்' என்ற பெயர் சட்டப்பட்டது.

மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர்களிடையே கருத்தியல் நிலையில் ஒருமைப்பாடு இல்லாத நிலையில் அவர்கள் அனைவரையும் 'மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர்கள்' என்று அடையாளப்படுத்துதல் அறிகை நிலையில் பொருத்தமற்றதாகின்றது.

அந்த எழுத்தாளரிடையே எழுந்த கருத்து முரண்பாடு நீதிமன்றம் வரை சென்ற வரலாறு உண்டு. மத்தியதர வர்க்கத்தினர்க்குரிய 'பொருட் சொந்தம் கொண்டாடும்' உள்பாங்கும் 'மறுமலர்ச்சி' இதழ் யாருக்குச் சொந்தம் என்ற பங்குபோடலும், நீதிமன்றம் வரை சென்ற மத்தியதர வர்க்கத்தினர்க்குரிய உள்பாங்கு இலக்கியச் செயற்பாட்டின் வழியாகவும் பல நிலைகளில் வெளிக்கோலம் பெற்றது.

மறுமலர்ச்சி சங்கத்தின் தலையாய நோக்கங்களுள் ஒன்றாக அமைந்தது. 'பண்டித வர்க்கத்தின் மரபுத் தளையினின்றும் தமிழை விடுவித்து, ஆக்க இலக்கியத்துறையில் அதனைச் செலுத்துதல்' என்பதாகும். அ.செ. முருகானந்தன் அதனைப் பதிவு செய்துள்ளார். மரபையும் பண்டித வர்க்கத்தினரையும், ஒற்றைப் பரிமாணத்தில் விளங்கிக் கொண்டதன் விளைவாக அந்த முன்மொழிவு இடம்பெற்றது. மரபு என்பது இறுகி நிலைத்த வடிவம் என்ற மாயைக்குள் அவர்கள் சிக்குண்டிருந்த தோற்றத்தை அது வெளிப்படுத்தியது. அதன் தொடர்ச்சியாகவே முற்போக்குக் காலகட்டத்தில் மரபை வலிந்துரைத்தோர் அதற்கு ஒற்றைப் பரிமாணத்தில் குறுகிய வரைவிலக்கணத்தை முன்வைத்தனர்.

பண்டிதர் சச்சிதானந்தன், பண்டிதர் வீரகத்தி, வித்துவான் சொக்கன் முதலாம் மரபுவழித் தமிழறிஞர்கள், புதுமைகளை உள்வாங்கியும், பேச்சு மொழியை முதன்மைப்படுத்தியும் செயற்பட்ட வரலாறு உண்டு.

மறுமலர்ச்சி இரண்டாவது இதழில் "பழைய தமிழ் இலக்கியங்கள் தமிழ் நாட்டவரின் உயிருக்குயிரான பொக்கிஷங்கள் என்றே நாம் கருதுகிறோம்...." என்ற வரி, மரபு தொடர்பானது அவர்களின் மனமாற்றத்தை வெளிப்படுத்தியது. ஆயினும் மரபை இறுகி உறைந்த வடிவமாகவே அவர்கள் கருதினர்.

ஈழத்துக் கவிதை வரலாற்று மறுமலர்ச்சி யாளரால் புதிய கவிதை மரபு தோற்று விக்கப்பட்டது என்று விதந்து பேசப்படுகிறது. கவிதையின் புதிய மரபின் தோற்றத்திலே மறுமலர்ச்சிக் குழுவோடு தொடர்பற்ற பாவலர் துரையப்பாபிள்ளை கல்லடிவேலன், சோம சுந்தரப்புவலர் முதலியோரின் வகிபாகம் முக்கியமானது. மேலும் கவிதையிலே புதியமரபை தோற்றுவித்ததில் அக்காலப் பிரச்சினைகளை இலகு தமிழில், நாட்டார் இசையுடன் கலந்து, கூத்துப் பாடல்களை எழுதிய அண்ணாவிமாரின் வகிபாகம் இதுவரை ஆராயப்படவில்லை.

அண்ணாவிமாரே செய்யுள் என்ற இறுக்கத்தைத் தகர்த்து மக்கள் மயப்பட்ட கவிதையாக்கத்தை இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்க காலத்திலேயே தோற்றுவித்துவிட்டனர். யாப்பு ஓசையை விட்டு நெகிழ் இசைக்கும் பேச்சோசைக்கும் ஆக்கங்களை நகர்த்தியவர்கள் அவர்களே. பொன்னாலை கிருஷ்ணன், இணுவில் நாகலிங்கம், முதலியோரின் பாடல்களை ஆழ்ந்து நோக்காது, கவிதையில் நவீனத்துவம் பற்றிப் பேசுதல் பொருத்தமற்றது.

அளவெட்டியில் வாழ்ந்த அத்தகைய கூத்துப்பாடல் உருவாக்கியோரின் செல்வாக்கு மஹாகவியிடத்தும் நீட்சி கொண்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இலங்கையின் கவிதை வரலாற்றை எழுதியோர் கூத்துப் பாடல்களின் முக்கியத்துவத்தைக் கண்டுகொள்ளாமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர்களின் புனைகதை களிலே தமிழகச் சஞ்சிகைகளின் படைப்புச்சாயல் நீட்சி கொண்டிருந்த செயற்பாட்டை நிராகரித்து விடமுடியாது. இதிகாசக் கதைகளைச் சிறுகதை வெளிக்குக் கொண்டு வருதலும் தொன்மங்களை மானிடப்படுத்தலும் மறுமலர்ச்சிக்கு முன்னரே தமிழக இதழ்களில் வெளிவரத் தொடங்கிவிட்டன.

மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர்கள் தமிழக எழுத்தாளர்களை முற்றுமுழுதாகப் பின்பற்றி னார்கள் என்று சொல்வதும் தவறு. ஆனால் அவர்களின் புனைவுக் கோலங்களும் அழகியல் நோக்கும் நேரடிச் செல்வாக்குச் செலுத்தியமையை நிராகரிக்க முடியாது.

அந்நிலையில் இவர்களின் தனித்துவத்தைக் கண்டறிதல் சிரமமானது.

ஆங்கிலக் கல்வியூடாகவும் பிரித்தானிய பண்பாட்டு விசைகளாலும் முகிழ்ந்த 'நவீனத்து வப் பிரியத்தை' நவீன தமிழ் இலக்கிய ஆக்கங்களுக்குப் பயன்படுத்தியமை மறு மலர்ச்சி எழுத்தாளரின் முனைப்பாக அமைந்தது. 'புதுமைப் பிரியர்கள்' என்பதை முதலில் அவர்கள் சூடிக் கொண்டமையே புதுமையின் மீது இருந்த ஈடுபாட்டை வெளிப்படுத்தியது. புதுமைப்பித்தன் மீது கொண்ட விருப்பு இன்னொரு காரணியாகச் சொல்லப்பட்டாலும், புதுமைப்பித்தனே புனைவு நிலையில் நவீனத்துவத்தோடு உறவாடியவராகின்றார்.

கல்விச் செயல்முறையாலும் புதிய பொருளாதார நடவடிக்கைகளாலும் அக்காலத் தில் உருவாகிக் கொண்டிருந்த மத்திய தரவர்க்கத்தினரைக் குவியப்படுத்தியே மறுமலர்ச்சி யாளரின் பெரும்பாலான புதிய புனைகதையாக்கங்கள் வெளியரும்பின. நடப் பியலுக்கு ஒவ்வாத கற்பனைக் குதாகலிப்பு இன்பம் அக்கதைகளாற் சுமக்கப் பெற்றன.

பேச்சு மொழிக்கு முதன்மை கொடுத்தல், சமூகப் பிரச்சினைகளுக்கு மென்போக்கு நிலையில் முகம் கொடுத்தல், தமிழ்ப் பண் பாட்டின் பன்முகப்பாட்டை நவீன புனைவு வெளிக்குக் கொண்டுவருதல், எழுத்தாக் கங்களுக்கும் வெளியீட்டுக்குமுள்ள உறவை செயல் நிலையில் வலுப்படுத்துதல், முதலியவை மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர்கள் வழங்கிய பங்களிப்பில் முதன்மை பெறுகின்றன.

ஆயினும் அவர்களது எழுத்துக்கள் யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தின் அடியாழங்களுக்கு ஊடறுத்துச் செல்லவில்லை. அந்நிலையில் 'ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கியம்' என்ற அடை யாளப்படுத்தலில் அவர்களின் பங்களிப்பு மட்டுப் பாடுகளுடன்தான் எழுகோலம் பெறுகின்றது.

சமூக ஆழங்களை ஊடறுத்து நோக்கும் கருத்தியலும் அவர்களாற் புறந்தள்ளப் பட்டதாகவே இருந்தது.

○○○

குட்டி இளவரசன்

வயது வந்தோர்க்கான சிறுவர் நாவல்?

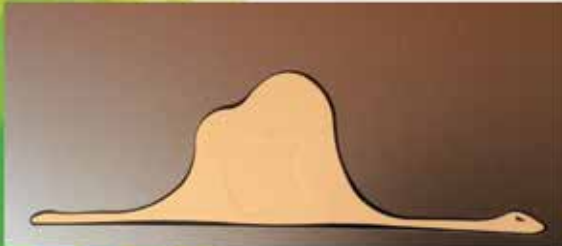
கே.எஸ்.சதாசூரர்

கூடரியரில் ஒரு பார்சல் மகனுக்கு வந்திருந்தது. கையெழுத்திட்டு அதைப் பெற்றுக் கொண்டபோது ஒரு ஏமாற்றம். பெட்டியின் உருப்படிக்கு அது பாரமற்று இருந்தது.

அதை உடைத்து உள்ளே இருப்பதை மகன் காட்டினான். அது 'அப்பிள் மக் புக்கில்' ஒட்டக்கூடிய ஒரு பெரிய ஸ்ரிக்கர். அலுங்காமல் குலுங்காமல் நசியாமல் வந்து சேர்வதற்குத் தான் அந்தப்பெரிய பெட்டி. இரண்டுபேருமே சிரித்துக் கொண்டோம். அதன் பின்னர் அந்த ஸ்ரிக்கரைக் காட்டி 'இது என்ன?' என்று ஒரு போடு போட்டான் மகன். தூரத்தில் நின்று பார்த்த நான் 'மலை' என்றேன். பின்னர் சந்தேகம் வரவே கிட்டச் சென்று பார்த்துவிட்டு 'தொப்பி' என்றேன்.

எத்தனையோ பேருக்கு நான் இப்படி வரவேண்டும், இதற்குத்தான் படிக்க வேண்டும் என்று ஆசை இருந்தாலும், அவற்றையெல்லாம் பெற்றோருக்காக மூட்டைகட்டி வைக்கவேண்டி ஏற்பட்டுவிடுகின்றது. அதே போல் இந்தப்புத்தகத்தின் கதைசொல்லிக்கும் 'தான் ஒரு ஓவியனாக வரவேண்டும்' என்றொரு ஆசை இருந்திருக்கின்றது. ஆனால் பைலற் ஆகிவிடுகின்றார்.

கதைசொல்லி ஆறு வயதாக இருக்கும்போது, இரையை சப்பிச் சாப்பிடாமல் முழுதாக விழுங்கும் பாம்பு (boa constrictor) ஒன்றின் படத்தைக் காண்கின்றான். அதன்பின்னர் அப்பிடயானதொரு படத்தை அவனும் வரைகின்றான். அது ஒரு மலைப்பாம்பு, யானையை விழுங்கிவிட்ட ஓவியம். அதை வயது வந்தவர்களுக்குக் காண்பிக்கின்றான். அவர்கள் அதனைத் தொப்பி என்கின்றார்கள். பின்னர் அவன் தான் கீறிய படத்திற்குள் ஒரு யானையை வரைந்தபோது அவர்கள் அவனது படத்தைப் புரிந்து கொள்கின்றார்கள். கூடவே அவனுக்கு ஒரு ஆலோசனையும் சொல்கின்றார்கள். உந்தப்

படம் கீறும் வேலையை ஒருபுறம் போட்டுவிட்டு -வரலாறு, பூமிசாஸ்திரம், கணிதம், இலக்கணம் போன்றவற்றைப் படிக்கும்படி சொல்கின்றார்கள். அதன்பின்னர் அவன் தனது ஓவியனாக வரும் எண்ணத்தைக் கைவிட்டு விடுகின்றான். வயது வந்தவர்கள் பொதுவாக, எதையும் தங்கள்பாட்டில் புரிந்துகொள்வதில்லை என்றும் - சலிப்பின்றி எப்போதும் சிறுவர்களுக்கு தமது கருத்துகளைத் திணித்துவிடுகின்றார்கள் என்றும் சொல்கின்றார் கதைசொல்லி.

எனது மகன் காட்டிய ஓவியம் அதுதான். யானையை விழுங்கிவிட்ட மலைப்பாம்பின் ஓவியம்.

Antoine de Saint Exupery பிரான்ஸ் தேசத்தில் 1900 ஆம் ஆண்டில் பிறந்தவர். இரண்டாம் உலகமகாயுத்தத்தின் போது இராணுவ உளவு விமானியாகப் பணியாற்றியவர். 1940களில் ஜேர்மனியர்கள் பிரான்சிற்சுள் புகுந்தபோது அமெரிக்காவிற்கு தப்பியோடினார். 1943களில் வடக்கு ஆபிரிக்காவில் மீண்டும் விமானப்படையில் இணைந்தார். 1944 ஆம் ஆண்டு மத்தியதரைக்கடல் மேலாக உளவுப் பணியில் ஈடுபட்டிருந்தபோது, ஜேர்மனிய விமானப்படையினரால் அவரது விமானம் சுட்டுவீழ்த்தப்பட்டு இறந்தார். 'Southern Mail', 'Night Flight', 'Wind, Sand and Stars' என்பவை இவர் எழுதிய ஏனைய புத்தகங்கள்.

'The Little Prince' அமெரிக்காவில் இருந்த போது இவர் எழுதிய நாவல் ஆகும். சிறிய கோள் ஒன்றிலே தனித்து வாழ்ந்த சிறுவனைப் பற்றிய கதை இது. ஒருதடவை ஆபிரிக்காவில் பணியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தபோது இவரது விமானம் சகாராப் பாலைவனத்தில் விபத்திற்குள்ளாகியது. இவரும் சக விமானியும் அதில் தப்பிப் பிழைத்தார்கள். அந்தச் சம்பவமே 'குட்டி இளவரசன்' எழுதுவதற்கு காரணமாகியது.

நாவலின் பெயரும் - அந்தப்புத்தகத்திற்கான ஓவியங்களும் - குட்டி இளவரசன் ஒரு சிறுவர் இலக்கியமே என அடித்துச் சொல்கின்றன. அப்படியாயின் எப்படி இது வயது வந்தோர்க்கான இலக்கியம் ஆகும்? புத்தகத்தை வாசிக்க ஆரம்பிக்கும்போதே, 'குட்டி இளவரசன்' வயது வந்தோர்க்கான சிறுவர் இலக்கியம் என்பது தெரிந்து விடுகின்றது. எல்லா வயது முதிர்ந்தோரும் ஒருகாலத்தில் சிறுவர்களாகத்தானே இருந்திருக்கின்றோம். அப்படியென்றால் எப்படி ஒரு சிலரால் அவர்களைப் புரிந்துகொள்ள முடியாமல் இருக்கின்றது?

பிரெஞ்சு மொழியில்(அந்துவான் து செந்த் எக்சுபெரி)வெளிவந்த இந்தப்புத்தகம் இதுவரை 180 ற்கும் மேற்பட்ட மொழிகளில்மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. உலகிலே அதிகமாக அச்சேறிய பைபிள், மார்க்கிரட் மிக்சல் எழுதிய Gone With The Wind இற்கு அடுத்தபடியாக உள்ள நூல் குட்டி இளவரசன். தமிழில் வெ.ஸ்ரீராம் + மதனகல்யாணி மற்றும் யூமா வாசுகி என் போரால் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. இதன் ஆங்கில வடிவத்தை இணையத்தில் இலவசமாக தரவிறக்கிப் படித்துக் கொள்ளலாம்.

ஒருதடவை மனித சஞ்சாரமற்ற சகாராப் பாலைவனத்தில், கதைசொல்லி தன்னந்தனியாகப் பறந்து கொண்டிருக்கும்போது விமானம் பழுதடைந்து விபத்திற்குள்ளாகின்றது. ஒருவாரத்திற்குப் போதுமான தண்ணீர் கையிருப்பில் இருந்தது. இரவு. மணலில் படுத்துறங்குகின்றார். அதிகாலை சூரிய உதயத்தின்போது ஒரு குரல்,

“உங்களால் முடியுமானால் ஒரு ஆட்டின் படம் கீறித்தரமுடியுமா?”

யாருமற்ற வனாந்தரத்தில் குட்டி இளவரசன் அறிமுகமாகின்றான். கதை தொடங்குகின்றது. குட்டி இளவரசனுக்கு விமானம் புதுமையாக இருக்கின்றது. தனது இருப்பிடத்தில் எல்லாம் சின்னதாக இருப்பதாகச் சொல்கின்றான். ஒரு பூ, மூன்று எரிமலைகள் மாத்திரமே அவனது உலகில் இருக்கின்றன. அவனே அந்த உலகத்தைச் சுத்திகரிக்கின்றான். அவனே பூவிற்கு நீர் ஊற்றுகின்றான். ஒவ்வொருநாளும் குட்டி இளவரசனின் உலகம் பற்றி புதிது புதிதாக அறிகின்றார் கதைசொல்லி. ஒருநாளில் 44 தடவைகள் சூரிய அஸ்தமனம் நிகழ்வதாகவும், தனது உலகில் புலிகள் இல்லை எனவும் கூறுகின்றான். தனது உலகிற்கு ரோசாச்செடி வந்தது எப்படி என்பது பற்றியும், தான் அந்த உலகத்தை விட்டுப் பிரிந்தது பற்றியும் கதை கதையாகச் சொல்கின்றான்.

ஒவ்வொரு உலகத்திற்கு பயணம் செல்லும்போதும், குட்டி இளவரசன் கேட்கும் கேள்விகள் புதிர்ந்தன்மை வாய்ந்ததாகவும் ஆச்சர்யமாகவும் உள்ளன. அரசன், தற்பெருமை கொண்ட மனிதன், மது அருந்துபவன், வியாபாரி, விளக்கேற்றுபவன், பூகோளசாஸ்திரி என ஒவ்வொரு கிரகத்திலும் அவன் சந்திப்பவர்களிடம் அவன் கேட்கும் கேள்விகள் நியாயமானவை. அவனது சிந்தனைகள் வளர்ந்தோரைக் காட்டிலும் வேறுபட்டவை. அவர்களது பதிலில் திருப்தியுறாத குட்டி இளவரசன், தன் முயற்சியில் என்ருமே மனம் தளராத விக்கிரமாதித்தன் போல, ஒவ்வொரு உலகாகச் செல்கின்றான். எந்த உலகை நான் தரிசிப்பது நல்லது என பூகோளசாஸ்திரியிடம் ஆலோசனை கேட்கின்றான்.

அதன்பின்னர் பூகோளசாஸ்திரியின் ஆலோசனைப்படி பூமிக்கு வருகின்றான். அவன் வந்து சேர்ந்த இடம் ஆபிரிக்கா. பாம்பு, மலர், நரியென்று ஒவ்வொன்றாகச் சந்திக்கின்றான். கண்களால் பார்க்க முடியாததை இதயத்தால் பார்க்க முடியும் என்கின்றது நரி. ஓர் அரசனின்

விரலைக் காட்டிலும் சக்தி வாய்ந்தவன் தான் என்கின்றது பாம்பு. அதன் பின்னர் விமான ஓட்டியான கதைசொல்லியைச் சந்திக்கின்றான். நட்புக் கொள்கின்றான். பாலைவனத்தின் தனிமையை குட்டி இளவரசனுடன் போக்கிக் கொள்கின்றான் கதைசொல்லி. வானில் தோன்றும் நட்சத்திரங்கள் வெறும் ஒளி அல்ல, அவை சிரிக்கின்றன, அதை உணருங்கள் என்று கற்றுத் தந்துவிட்டு பிரிந்துவிடுகின்றான் குட்டி இளவரசன்.

எப்பொழுதாவது ஆபிரிக்கா பாலை வனத்திற்கு பிரயாணம் செய்ய நேரிட்டால், அவனை நீங்கள் சந்திக்கக்கூடும் என்ற ஏக்கத்துடன் நாவல் முடிவடைகின்றது.

நாவலை வாசிக்க வாசிக்க விரிந்து செல்கின்றது உலகம். குட்டி இளவரசன் ஒவ்வொரு உலகத்திலும் சந்திக்கும் அவர்கள், நாம் தினமும் காணும் மனிதர்களா? பூகமாக அப்படித்தான் சொல்கின்றார்.

இந்த நாவலையும், அந்துவான் து செந்த் எக்சுபெரியையும் கௌரவிக்கும் முகமாக பிரெஞ் தேசம் தமது ஐம்பது பிராங் நோட்டில் - குட்டி இளவரசன், மற்றும் யானையை விழுங்கிய மலைப்பாம்பு போன்ற படங்களை வெளியிட்டுள்ளது.

இந்த நாவலை மையமாக வைத்துக் காலத்துக்குக் காலம் பல திரைப்படங்கள், நாடகங்கள், தொலைக்காட்சித்தொடர்கள் வந்துள்ளன.

சிறுவர் இலக்கியங்கள் பொதுவாக வளர்ந்தவர்களால் தான் எழுதப்படுகின்றன. சிறுவர்கள் வாசிப்பதற்கும் பாடுவதற்கும் நடிப்பதற்கும் என இவை எழுதப்படுகின்றன. அதன் மூலம் சிறுவர்கள் இவற்றைக் கிரகித்துக் கொண்டு தமது மனவளத்தைப் பெருக்கிக் கொள்கின்றார்கள். இன்றைய காலகட்டத்தில் சிறுவர் இலக்கியங்களே அருகிவிட்டன. வளர்ந்தோருக்கான ‘சிறுவர் இலக்கியம்’ பற்றிச் சொல்லத் தேவையில்லை.

குழந்தை பாவம்

இந்த ஒரு மாதகால எல்லைக்குள் நான்காம்முறை முயற்சி செய்கிறார் சிவதாசன். இலண்டனின் மைத்துனனின் வேலைநேரம் , நித்திரை நேரம் இத்தியாதி எல்லாம் கணக்குப் பார்த்து அந்தநேரம் இங்கே நித்திரை கொள்ளாமல் காத்திருந்து ரெலிபோன் கதைக்க முயற்சி செய்கிறார்.

சுமார் நான்கு வருடங்களுக்கு முன் தனது மனைவியின் தம்பிக்கு ஒரு பெண்ணை அனுப்புவதற்காக வலைபோட்டுத் தேடிப்பிடித்து அடிக்கடி கொழும்புக்குக் கூட்டிக்கொண்டு போய் அலுவல் பார்த்து அவளை அனுப்பவும் சவுதியிலிருந்து இங்கு வந்தபின் தற்காலிகமாக இங்கு செய்த இவனது வேலை பறிபோகவும் நேரம் சரியாக இருந்தது.

ஆனாலுமென்ன... ஒரு நல்ல காரியத்தைச் செய்து முடித்த ஒரு திருப்தியில் இருந்தான் சிவதாசன். திருமணம் முடிந்துவிட்டால் இனி முந்தின காலம்போல இடையிடையே வந்த காசுகள்போல உன் தம்பியிடம் எதிர் பார்க்கக்கூடாது என்று மனைவியிடம் சொல்லி வைத்திருந்தார்.

பெண் போய்ச் சேர்ந்ததும் அறவே காசு வராமல் விட்டது மட்டுமல்லாது தொலைபேசித் தொடர்புகளும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் குறைந்து

கொற்றை மி.கிருஸ்ணானந்தன்

முற்றுமுழுதாக நின்றுவிட்டது போலாகி விட்டது.

அக்காவுக்கும் அத்தானுக்கும் நெஞ்சு வலிக்கத்தானே செய்யும். தங்கனது மூத்தமகன் போலப் பார்த்துக் கவனித்து, படிப்பித்து வெளிநாட்டுக்கும் அனுப்பி வைத்தவர்கள் அல்லவா.

நீண்டகால இடைவெளியைத் துண்டித்து இந்தமாத ஆரம்பத்தில் சிவதாசன் ரெலிபோன் எடுத்தான். அங்கு அவன்தான் கதைத்தான்.

“அத்தான் சொல்லுங்கோ...”

“எடே தம்பி சுகமாயிருக்கிறியே... மனிசி பிள்ளை எல்லாம் எப்பிடி இருக்கினம்... அக்காவும் உன்னோடை கதைக்கவேணுமாம். இஞ்சை பக்கத்திலைதான் இருக்கிறா... ஒரு சந்தோஷமான செய்தி உனக்குச் சொல்ல வேணும். உன்ரை மருமகளுக்கு ஒரு நல்ல இடத்திலை கல்யாணம் சரிவந்திருக்கு...”

கதையைத் தொடங்கவே குழந்தை வீரிட்டுக் கத்துற சத்தமும் தாய் பராக்குக் காட்டுற சத்தமும் ரெலிபோனுக்கு மிக அண்மித்ததாக் கேட்டது.

‘அத்தான் பிள்ளை ஏதோ குளப்படி பண்ணுகுது. நான் பிறகு எடுத்துக் கதைக்கிறன் அத்தான்.

ரெலிபோன் வைக்கப்பட்டுவிட்டது.

இரண்டாவது தடவையும் இதேபோலவே குழந்தை கத்துகிற சத்தமும் தாய் பராக்குக் காட்டுகிற சத்தமும் ரெலிபோனுக்கு அண்மித்ததாகக் கேட்பதும் அவன் பிறகு கதைக்கிறன் என்று விட்டிட்டு ஓடுவதும் அக்காவுக்கும் அத்தானுக்கும் அதிர்ச்சியைத் தருகிற விஷய மல்ல. ஏனென்றால் அவன் அங்கு திருமணம் செய்யாமல் இருக்கிற ஒருவன் அல்லத்தானே.

ஆனால் பிறகாவது ஒரு முறைதானும் என்ன, ஏது என்று எடுத்துக் கேட்கவேயில்லை.

நான் காவது தடவையாக இன்று மனைவியின் ஆய்க்கினைக்காக சிவதாசன் ரெலிபோன் எடுத்தான்.

‘சொல்லுங்கோ அத்தான்...’ என்றான் அவன்.

‘எடே உன்ரை மருமகளுக்கு ஒரு கல்யாணம் சரிவந்திருக்கு...’

சொல்லத் தொடங்கவே திடீரென்று குழந்தை வீரிட்டு அழுகிற சத்தமும் தாய் பராக்குக் காட்டுகிற சத்தமும் ரெலிபோனுக்குக் கிட்டவாகக் கேட்கத் தொடங்கியது. ‘அத்தான்... பிள்ளை ஏதோ...’

‘டேய்... உன்னடடை காசு கேட்கிறதுக்கு நான் ரெலிபோன் எடுக்கேல்லை. என்ரை பிள்ளைக்கு கல்யாணம் சரிவந்திட்டுது எண்ட செய்தியை மாமன் எண்ட முறையிலை உனக்கு ஒருக்கால் சொல்லுறதுக்குத்தான் ரெலிபோன் எடுத்தனான். என்ரை பிள்ளைக்குக் கல்யாணம் செய்து வைக்க என்னாலை முடியும். உன்ரை மனிசிக்குச் சொல்லிவை. குழந்தைப்பிள்ளை பாவமாம்.அதைக்கிள்ளி அழ வைக்க வேண்டாமாம் எண்டு’

ரெலிபோன் இங்கு வைக்கப்பட்டுவிட்டது.

○○○

<p>நூல் : ரினை மீண்ட மான் (சிறுவர்க்கை) ஆசிரியர்: உ. நிசார் வெளியீடு: யானு வெளியீடகம் விலை: ரூபா 250.00</p>	
--	---

9 முதல் 14 வயதுள்ள சிறார்களுக்குப் பொருத்தமான நூல் இது. ஆனிஷ் என்ற சிறுவனும் அவனது நண்பன் ஆக்கில் என்பவனும் காட்டின்கதையொன்றை வடிவமைக்கிறார்கள். ஆனிஷின் தந்தை அவர்களது கதையை நெறிப்படுத்துகிறார். உமறுப்புலவர் எழுதிய சிறாப்புராணம், முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களுடைய வரலாற்றைக் கூறும் நூல். அதன் அடிப்படையில் அமைந்த வரலாற்றுத் தகவல்களை பொதிந்து ஆக்கப்பட்ட கதை நூல் இது. மத நம்பிக்கையை வலுப்படுத்த இத்தகைய நூல்கள் வெளிவருவது முக்கியமானதாகும்.

மகாகவி பாரதி (1882 - 1921) யைப்பற்றி எழுதுவோரும், பேசுவோரும் அவனை ஒரு புரட்சிக்கவி, புதுமைக்கவி என்று ஏத்திப்போற்றுதல் வழக்கம். இதற்குப் பேராசிரியர்களும் விதிவிலக்கல்ல என்பதற்கு பேராசிரியர் க. கைலாசபதியின் கூற்றும் (ஓப்பியல் இலக்கியம் - பக்கம் 160) ஒரு நல்ல உதாரணம். பாரதிக்குக் கிடைக்கும் இந்தப் பாராட்டுக்கள் அவனுடைய வாழ்க்கையின் ஒரு பக்கத்தையே காட்டும். ஆனால் அதன் மறுபக்கம் அதற்கு முற்றிலும் மாறு பட்டது. அது தொடர்பான சில சான்றுகளையே இக்கட்டுரை வாசகர் முன்வைக்க விரும்புகிறது.

ஒருவன் வாழ்க்கையில் அவன் பாரம்பரியமும் (HEREDITARY) செல்வாக்குச் செலுத்தும் என்பதனை மகாகவி பாரதியின் வாழ்க்கையும் புலப்படுத்தும். ஏனெனில் அவன் பிறந்து வளர்ந்தது பழைமையைப் பெரிதும் போற்றும் பார்ப்பனக் குடும்பத்தில். வட இந்திய வைதிகத்தின் சடங்குகள், சாத்திரங்கள், சம்பிரதாயங்கள் என்பனவற்றைத் தம் வாழ்க்கையோடு வரித்துக் கொண்ட இச்சிறுபான்மைச் சமூகத்தினர் இன்றும்சூட தமிழரிடையே, குறிப்பாகத் தமிழ்நாட்டில் அம்மக்களின் திருமணங்கள், கோயில் விழாக்கள், பொது நிகழ்ச்சிகள் என்பனவற்றில் பெரும் செல்வாக்குச் செலுத்துவதைக் காணலாம். இச்செல்வாக்கே, தமிழ்நாட்டில் பல்லவர் காலத்தில் (கி.மு 6முதல் 9வரை) பகுத்தறிவுக்கொவ்வாத பக்தி வெள்ளம் பெருக்கெடுக்கச் செய்ததோடு அவ்வெள்ளத்தினுள் சங்ககாலத் தமிழர் வாழ்க்கை முறைமையையும் முற்றாக மூழ்கிப்போக வழிவகுத்தது.

பாரதி வம்சத்துக்குரிய இந்தப் பழைமைவாதமே அவனது பெரும்பாலான படைப்புக்களில் கோலோச்சுவதைக் காணலாம். இது காரணமாகவே பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் பாரதியார் பழைமையைச் சிறப்பித்துப் பாடிய அளவு வேறு எந்தத் தமிழ்ப் புலவரும் தமிழரின் - இந்தியரின் பழைமையைச் சிறப்பித்துப் பாடவில்லை (தமிழ் இலக்கியத்தில் காலமும் கருத்தும் - பக்கம் 206) என்று கூறுவார்.

பேராசிரியரின் மேற்படிக்கூற்றில் உள்ள 'பழைமை' (ANTIQUITY) என்னும் சொல் இந்திய புராண இதிகாசக்கதைகளையும் குறிக்கும். இதனை மதுரைப் பேரகராதி, சென்னைப் பல்கலைக்கழக அகராதி, கதிரைவேற்பிள்ளையின் தமிழ்மொழி அகராதி, கழகத்தமிழ் அகராதி என்பன புராணம், இதிகாசம் எனும் சொற்களுக்குக் கொடுத்துள்ள பொருள் உறுதிசெய்யும். இக்கதைகளை ஆங்கில மொழியில் (MYTH) என்பர். இதற்கு இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட அல்லது கற்பனை மாந்தரின் செயற்பாடுகளை விவரிக்கும் கதைகள் என்று பொருள். இப்பொருளையே FABULA என்னும் லத்தின் சொல்லும் கொண்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இச்சொல் ஆங்கிலத்தில் FABLE என வழங்கும்.

இவற்றில் இருந்து இந்திய இதிகாசப் புராணங்கள் மட்டுமன்றி உலக அளவில் உள்ள ஏனைய நாடுகளிலும் (கிரேக்கம், உரோம் போன்றவை) வழக்கில் இருந்த இதிகாசக் கதைகளும் நம்பகத்தன்மை அற்றவை என்று கொள்ளலாம். ஆனால் புத்திஜீவியும் பெரும் சிந்தனையாளருமான மகாகவி பாரதி இவற்றின்மீது வைத்திருந்த பக்தியும் நம்பிக்கையும் நமக்கு பிரமிப்பூட்டுகின்றன. எனினும் உணர்ச்சி என்பது எப்பேர்ப்பட்ட ஞானியையும் ஆட்டிப்படைக்கும்

வல்லமை வாய்ந்தது என்பதற்கு மகாகவி பாரதியே ஏற்ற உதாரணம் ஆவான்.

கவிதைத்துறையில் பாரதி காலடி எடுத்து வைத்த அந்த இளம் பராயத்திலேயே அவன் கந்தன், கணபதி, காளி, பராசக்தி ஆகிய தெய்வங்களைப் பாடிப்பரவியவன். இத்தகு மன இயல்பை உடைய அவனுக்கு பழைமையின் ஓர் அடையாளமான பாரதி (இதற்கு சரஸ்வதி என்று பொருள்) என்னும் பட்டத்தை எட்டயபுரத்து சமஸ்தானம் வழங்கியது. இப்பட்டத்தின் பொருள் பாரதிக்கு நன்கு தெரிந்திருந்தும் அதை அவன் பெற்றுக் கொண்டமைக்கு பழைமையில் அவனுக்கிருந்த பெரும்பற்றே காரணம் என்பது தெளிவு.

கவிதை என்பது இயற்கை ஒருவனுக்கு வழங்கும் அற்புதக் கருவூலம் ஆகும். ஆனால், பாரதி இதனை ஏதோவொரு தெய்வம் (சரஸ்வதி) தான் தனக்கு வழங்கியது என்னும் நம்பிக்கையிலேயே அவன் அப்பட்டத்தை சுவீகரித்துக் கொண்டான். இவ்வுண்மையை 'பாஞ்சாலி சபதம்' எனும் காவியத்தில் இடம் பெற்றுள்ள,

**கள்ளைக் கடலமுதை - நிகர்
கண்டதோர் யூந்தமிழ்க்கவி சொல்லவே
பிள்ளைப் பராயத்திலே - எனைப்
பேணவந்தாளருள்பூணவந்தான்**

எனும் பாடல் மிகத் தெளிவாக உணர்த்தும்.

1908ஆம் ஆண்டின் பின்புதுவையில் (புதுச்சேரி) பாரதி மறைந்துவாழ்ந்த காலத்தில் அவன் பாடிய அக்காவியத்தில் இடம்பெற்றுள்ள பாடல், பன்னிரண்டு வயதில் அவன் பெற்ற அப்பட்டத்தையே நினைவு படுத்தும். இதுபோன்றே சரஸ்வதி பற்றிப் பாடிய மற்றுமொரு பாடலில்,

**பிள்ளைப் பராயத்திலே - ஓவள்
பெண்மையைக்கண்டு மயங்கி விட்டேனங்கு
பள்ளிப்பழப்பினிலே - மனம்
பற்றிவிடலை**

என்று அவன் குறிப்பிட்டுள்ளமை கலைமகள் மீது அவன் கொண்ட காதலையும் அதன் பின் விளைவையும் வெட்டவெளிச்சமாக்கும்.

இவ்வாறு சரஸ்வதி, லட்சுமி, பார்வதி, காளி, துர்க்கை ஆகிய தெய்வங்களைப் பாடிப் பணிந்த பாரதி அவற்றையெல்லாம் திடீரென மறந்துவிட்டது போல்,

**ஆயிரம் தெய்வங்கள் உண்டென்று தேடி
ஓலையும் அறிவிலிகளன் - பல்
லாயிரம் வேதமறிவொன்றே தெய்வமுண்
டாமெனில் கேள்விரோ?**

**செத்தபிறகு சிவலோகம் வைகுந்தம்
சேர்ந்திடாலா மென்றே எண்ணியிருப்பார்
பித்த மனிதரவர் சொலுஞ்சாத்திரம்
பேயுரையாமென்றிங் கூதேடா சங்கம்**

என்று தெய்வங்களையும் சாத்திரங்களையும் எள்ளி நகையாடுவதைக் கவனிக்கையில், இதற்குத் தானோ செல்லிதாசன் என்னும் புனைபெயரைப் பூண்டானென்று எண்ணத் தோன்றுகின்றது.

பாரதியின் தெய்வம் பற்றிய இக்கருத்து நிலை, வேறுவிதமாக மாற்றம் பெறுவதையும் இங்கு குறிப்பிடுதல்வேண்டும். அதனை ஆங்கில மொழியில் PANTHEISM என்பர். காணும் பொருளினெல்லாம் கடவுளைக் காணும் இந்தக் கோட்பாட்டை,

**காக்கைச் சிறுகினிலே நந்தலாலா - நின்றன்
கரிய நிறம் தோன்றுதையே நந்தலாலா
பார்க்கும் மரங்களைல்லாம் நந்தலாலா - நின்றன்
பச்சை நிறத்தோன்றுதையே நந்தலாலா**

என்னும் பாடல் தெளிவுற எடுத்துக்காட்டும்.

மனிதனின் பரந்த மனப்பான்மையைப் படம் பிடித்துக்காட்டும் இந்தக் கடவுட் கோட்பாட்டில் கூட பாரதி பழைமையை புகுத்தியமைக்கு கண்ணனிடம் அவன் கொண்டிருந்த அழியாத காதலே காரணம் ஆகும்.

இந்தக் காதலின் ஆழம், (பாஞ்சாலி சபதத்தில்) துரியோதனன் சபா மண்டபத்தில் அவன் தம்பி துச்சாதனன் துரோபதையின் துகிலை உரிய ஆரம்பித்தவேளை, அவள் கதறி அழுது கண்ணீர் சொரிந்துகொண்டே கழறிய வார்த்தைகள், கண்ணன்மீது பாரதி கொண்டிருந்த பக்தி மயக்கத்தையே வெளிப்படுத்தும். இப்பக்தி மயக்கம் பாரதியின் 'அறிவே தெய்வம்' என்னும் கோட்பாட்டை அப்படியே தலைகீழாகப் புரட்டிப் போட்ட மையை

**ஆதியில் ஆதியப்பா - கண்ணா
அறிவினைக் கடந்த விண்ணகப் பொருளே
என்னும் பாடல் அடிகள் தெளிவாகக்
காட்டும்.**

இதிலிருந்து பாரதியின் 'அறிவே தெய்வம்' என்னும் 'கோட்பாடு' உணர்ச்சிவசப்பட்டதொன்று என்று கூறலாம் அல்லவா?

பாரதியின் பழைமைப்பித்து 1917^{ஆம்} ஆண்டில் ரஷ்யாவில் இடம்பெற்ற மக்கள் புரட்சி ஈட்டித்தந்த மகத்தான வெற்றிகூடகாளி பராசக்தியின் கருணையால் கிடைத்தது என்று கூறாமளவிற்கு சென்றுவிட்டமையை என்னவென்று சொல்வது?

பெண் அடிமைத்தனத்திற்கு இந்தியா பேர் போனது. அன்றுமட்டுமல்ல - இன்றும் அதே நிலைதான். எனவேதான் பாரதி ஒரு புதுமைப் பெண்ணைப் படைக்கவிரும்பினான். ஆனால் அந்தப் பெண்ணைக்கூட தாய் சிவசக்தியாக, அன்னை பராசக்தியாக அவன் உருவகப்படுத்தும்போது அவள் புதுமைப்பெண்ணாக அல்ல, பழைமைப் பெண்ணாகவே காட்சி தரக்காண்கின்றோம். பாரதி தனது சொந்த வாழ்க்கையில் மனைவி செல்லம்மாளை முழுச் சதந்திரம்கொண்ட பெண்ணாக நடத்தவில்லை என்பதை அவன் காலத்தில் வாழ்ந்த யதுகிரி அம்மாள் எழுதிய 'பாரதி நினைவுகள்' என்னும் நூல் எடுத்துச் சொல்லும். அப்படியாயின் அவன் 'புதுமைப் பெண்' வெறும் கற்பனைப் படைப்புத்தானா?

நங்கையின் நாற்குணத்தை 'நாற்படை' என்று புகழேந்திப்புலவர் (நளவெண்பா) பாராட்டியிருக்கையில் பாரதி அப்பண்புகளை 'நாய்கட்கு வேண்டாமாம்' என்று எள்ளி நகையாடியிருப்பது பழைமைக்கெதிரான அவனின் போர்க்கோலமா? அல்லது வெறும் புனைவா? இதற்கு யார் பதில் சொல்ல இயலும்?

பாரதி தன் கவிதையை நவ கவிதை என்றான். உண்மைதான். ஆனால் அந்த நவகவிதைகள் பலவற்றின் உள்ளடக்கம் பழையதாகவே இருக்கின்றது. இதனை அவன் கவனிக்கத் தவறிவிட்டானா?

பாரதி தான் வாழ்ந்த சமூகத்தில் புதுமையைப் புகுத்த, புரட்சியை ஏற்படுத்த முனைந்தான். இதனை அவனது தேசிய கீதங்கள், தேசிய இயக்கப் பாடல்கள், சமூகம் சார்ந்த கவிதைகள் என்பன வெளிப்படுத்தும். அதேநேரம் பழைமையைக் காப்பதில் அவன்

உறுதியாக இருந்தான் என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. இதைத்தான் ஒரு மனிதனின் இரண்டும்கெட்டநிலை என்கிறோம்.

இச்சமயத்தில் புரட்சிக்கவிஞன் பாரதி தாசனை நினைவு கூரவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகின்றது. ஏனெனில் அவனும் பாரதியைப் போல ஆரம்பத்தில் 'எங்கெங்கும் காணினும் சக்தியடா' என்று பாடியவன். ஆனால் வெகுவிரைவிலேயே அந்நிலையிலிருந்து விலகிய அவன் பகுத்தறிவையும், தமிழையும் தனது இரண்டு பக்கங்களிலும் வைத்துக் கொண்டான். இதுவே அவனது இறப்பு வரை தொடர்ந்தது. தந்தை பெரியாரின் 'திராவிடக் கழகம்' பாரதி பற்றி பேசாமைக்கு அவனது பழைமைப் பற்றே காரணமாகும்.

பாரதியின் படைப்புக்கள் அனைத்தையும் காய்தல் உவத்தல் இன்றி ஆய்வு செய்தால் அவன் பழைமையின் பாதுகாவலன் என்ற உண்மை வெளிப்படும். இப்பணியை ஆய்வாளர்கள் நடுநிலை நின்று மேற்கொள்ளும் போதுதான் பாரதி யார் என்ற வினாவிற்கு முழுமையான பதில் கிடைக்கும்.

○○○

நூல் :
தங்கநிலா
ஆசிரியர்:
உ. நிசார்
வெளியீடு:
பாணு வெளியீடகம்
விலை:
ரூபா 220.00

சிறுவர்க்கான நூல்கள் எழுதுவதில் வல்லவரான உ. நிசார் எழுதிய 'தங்கநிலா' என்ற இந்தச் சிறுவர் பாடல் தொகுப்பு, காலத்துக்கு ஏற்ற அறிவை இன்றைய சிறுவர்களுக்கு வழங்கக் கூடிய நூலாக வெளிவந்துள்ளது. ஆசிரியர் முன்னர் வெளியிட்ட தனது சிறுவர் பாடல் நூல்களிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 26 பாடல்களின் தொகுப்பாக இந்நூல் திகழ்கிறது. சிறுவர்களின் மனவெழுச்சி கற்பனைவளம், சுவையுணர்வு, இசையார்வம் என்பவற்றை வளர்த்தெடுக்கும் நோக்கில் இப்பாடல்களையாத்த ஆசிரியர் பாராட்டுக்குரியவர்.

சீறி, காலை பத்துமணிக்கு குசினிக்குள் பிரவேசித்தான். பாத்திரங்கள் கழுவும் தொட்டியில் கழுவவேண்டிய பாத்திரங்களுடன் அழுக்குநீர் நிறைந்துகிடந்தது. வழமைக்குமாறாக நிலம்கூட துடைக்காமல் பிசுபிசுப்பாகவிருந்தது. இரவு வேலைமுடிந்து போகும்போது கடைசியாக குசினியை விட்டுப்போன பிலிப்பை மனதிற்குள் கடிந்துகொண்டான். அவனிடம் கார் வசதியிருப்பதால் அவன்தான் கடைசியாக முடிவுவேலைகளை செய்து முடிப்பவனாயிருந்தான். சிறி சமையல் வேலையும் வாடிக்கையாளர்களின் வருகையும் நின்றுபோனால் வேலைமுடிந்து வெளியேறிவிடுவான். மிகுதி செய்யவேண்டியதை யெல்லாம் பிலிப்தான் நின்று முடித்துவிடுப் போவான்.

‘இண்டைக்கு அவன் நான் போனதுக்குப் பிறகு வெயிட்டர் பெட்டையோட உரஞ்சிஉரஞ்சிக்கதைச்சுக்கொண்டு நிண்டுபோட்டு வேலையை முடிக்காமல் போயிருக்கிறான்’

தொட்டியினுள் கிடப்பவை என்னவென இனம்காண முடியாதவையாக மனிதமனம்போல் கிடந்தது. தொட்டியின் கழிவுநீர் வெளியேறும் அடைப்பை பிடுங்கினான். கழிவுநீர் மெல்ல வெளியேறத் தொடங்கியதும் கோப்பைகள், கறண்டிகள் ஊறப்போட்ட அடிப்படிச் சட்டிகள், பொரிக்கும் தட்டுகள் எண்ணெய்ப் படிவுகளோடு ஊறிக்கிடந்தன. சுடுநீரை பிசிறி அடித்தான். பாத்திரங்கள் ஒன்றுடன் ஒன்றாக முட்டிமோதிக் கொண்டன, சிரித்தன, அல்லது தமக்குள் பேசிக்கொண்டன.

‘சிறி வந்திட்டான்றா பிலிப் செய்தவேலைக்கு இண்டைக்கு ஒரே குழப்பமாத்தானிருக்கப் போகுது. சிறி நிக்கும்வரையும் பிலிப் வேலசெய்வான். போனதுக்குப்பிறகு வேலைசெய்யாமல் சும்மா நிண்டுட்டு போவான்’

‘ஓம் உண்மைதான் முதலாளி வரேக்க சிறி போட்டுக் குடுப்பான்’

‘பின்ன என்ன, சொல்லத்தான வேணும் பிலிப் சம்பள மெடுக்க சிறியா வேலசெய்யிறது’

‘சிறி பாவம், பிரெஞ்சு நல்லா கதைக்க தெரியாததால எல்லாத்துக்கும் ஓம் ஓம் எண்டுவான்’

‘நீ சிறிக்காக கதைக்காத’ கோப்பையை சட்டி கண்டித்தது.

‘நீ இணைக்கு உடையப்போற கவனம்.’ தட்டு கோப்பையை எச்சரித்தது.

குசினிக்குள் வேலைசெய்பவர்களுக்கு சக ஊழியர்களுடனோ அல்லது நிர்வாகத்துடனோ கோபம் வந்தால், சட்டி தட்டு கோப்பைகளுடன் சண்டை செய்வதுதான் தேசவழமையாகிவிட்டது. சிறியின் குணத்தையும் இயல்பையும் அவன் கையாளும் பாத்திரங்கள்கூட நன்றாகத் தெரிந்து வைத்திருந்தன.

முதலாளி வந்தான் “வணக்கம் சிறி எப்பிடி சுகம், இராத்திரி ரெயில் வேளைக்கு கிடைச்சதா.” சிறியும் பிரெஞ்சில் வணக்கம் சொன்னான்.

சிறி கோபத்துடனிருப்பானென்பதை உணர்ந்து கொண்டே “பிலிப் இப்பிடியே விட்டுட்டு போயிற்றானா...” முதலாளி முடிப்பதற்குமுன் “இவனோட வேலசெய்ய ஏலாது, இவன் எப்போதும் இப்பிடித்தான் நான் அவனுக்காக வேல செய்யவேணுமா?” சற்றுக்கோபமாக.

“இல்ல சிறி, சனம் சணங்கித்தான் போனதுகள் அதுதான் முடிக்கயில்ல”.

வெள்ளை முதலாளி வெள்ளைக்காகத்தான பேசுவான். “பிலிப் போனதிற்குப்பிறகு வந்த கோப்பையள நான்தான் போட்டு தண்ணி நிறைச்சவிட்டனான் இரவுக்கு வருவான் விளங்கப் படுகிறதுன்.”

பாத்திரங்கள்

சு.சுருணாநிதி
(பிரான்ஸ்)

சொல்லிவிட்டு சிறியை அமைதிப்படுத்தி, பிலிப்பினது பிழையை தனதாக்கிக்கொண்டு அப்பால் சென்றான்.

தொழிலாளிகள் எதையாவது கேட்டால், கதைக்க முனைந்தால், கேளாதவர்மாதிரி இருப்பதும் அல்லது கேள்வியை இடைமுறிப்பதும், கேள்வியை மழுங்கடிக்கவும், பதில் சொல்ல சந்தர்ப்பத்தை, கால அவகாசத்தை இல்லாமல் செய்து தட்டிக்கழிப்பது, பொதுவாக எல்லா முதலாளிகளினதும் இயல்பான குணம்சம். கொழும்பு நாலாம் குறுக்கு தெருவிலிருந்து பிரான்சில் வெள்ளை முதலாளிகளிடமும் கபடத்தனமான, மிலேச்சத் தனமான போக்கை கண்டுணர்ந்தவன். முதலாளிகளுக்குரிய சிறப்பம்சம் இவைதான், அரசியல்வாதிகளைப்போல்.

தானாக நீர்நிறைந்து தானாக சூடாகி தானாக இயங்கும் கழுவும் இயந்திரத்தினுள் கோப்பைகளையும் சட்டிகளையும் அடுக்கி கதவினைமூடினான். மத்தியான வியாபாரம் முடிய பி.ப. மூன்றாமணிக்குநிலம் துடைக்கத்தானே வேணுமென நிலத்தை மேலோட்டமாகத்துடைத்தான்.

எரிவாயு அடுப்பை சிகரற் லையிரறால் பற்றவைத்து சமையல்வேலைகளை தொடர்ந்தான். பெரிய சட்டியில் நீரைவார்த்து அடுப்பேற்றினான். உப்பு கைக்குள் வந்தது, போட்டான்.

“பிலிப் வேலைக்கு வரட்டும் கிழிக்கிறன், அவன் சம்பளமெடுக்க நான் வேலை செய்யிறதோ... ஒண்டா வேலசெய்யிற நாம கொளுவல் படாமல் சுமுகமா இருக்கவேணும். ஏதும் பிரெஞ்சில் தெரியாதவற்றைக்கேட்டு அறியலாம். பொதுவிடயங்கள், சட்ட திட்டங்கள் சொல்லுவான். அதுக்காக அவன்ரவேல, என்ரவேல, எண்டு பாக்காம செய்யிறனான், அத அவன் வாய்ப்பா பயன்படுத்தி என்னைக் கொண்டு தன்ரவேலையையும் செய்விக்கிறான். நான் ‘செவ்வா, அவன் ‘செவ்வா.’ (செவ் – பிரதானமானவர்) அவன் வரட்டு.”

கத்தியைக் கூப்பிட்டான், வந்தது. வெங்காயம் கிழங்கு தானாகவே வெட்டும் பலகையில் வந்தமர்ந்தது. அளவாக வெட்டினான். ஒலிவ் எண்ணெய்யைக் கூப்பிட்டான், வரவில்லை. தேடியெடுத்தான். மாட்டின் பின்னங்கால் சதைப்பகுதி பயபத்தியோடுபலகைக்கு வந்தது. சிறியின் மனநிலையை புரிந்துகொண்ட மாதிரி. பாத்திரங்களும்பொருட்களும்இசைவுபட்டன.

ஐந்து, ஆறுவருட அனுபவம். குசினியின் சவர்கூட சிறியின் உடல்மொழியை, உணர்வை தெரிந்திருக்கிறதென்றாலும் மிகையில்லை.

எங்கட நாட்டில் சாப்பாட்டுக்கடைகளில் மதியம் ‘இன்றைய ஸ்பெசல்’ மெனு பலகையில் போடப்படுவதுபோல், நேற்று தீர்மானித்தபடி எழுதி வெயிற்றர் பெட்டையிடம் கொடுத்துவிட்டு வேலையில் மும்முரமானான்.

தொலைபேசி அலறியது, வெயிற்றர் பெட்டை ரிசீவரை எடுத்தான். “சிறி இண்டைக்கு பன்னிரண்டு மணிக்கு பதினைஞ்சு சனம் வருகுதாம்” சேர்விஸ் தொடக்கத்திலேயே இவ்வளவு சனம் வருகுதென அவளும் சினந்தான்.

“இந்த சனம் கொஞ்சம் சுணங்கி வந்தாலென்ன, கதவுதிறந்த உடன வாறதெண்டு நிக்குதுகள்.” சிறியும் சினந்தான்.

நிலக்கீழ் அறையினின்று முதலாளி மேலே வந்து “சிறீ, ஸ்ரெலா இண்டைக்கு ஸ்ரட்டு பிரான்சில புட்போல் மச் நடக்குது, சனம் வரும் எல்லாத்திலும் அதிகம் தயார்படுத்தி வையுங்கள்.” கட்டளையை சிரசேத்தினர்.

வாடிக்கையாளர்கள் குழுவாகவருவதாக விருந்தால், பலநாட்களுக்குமுன், அல்லது சிலவாரங்களுக்கு முன் அறிவித்து இடம் ஒதுக்கித்தான் வருவது வழமை. இது திடீரென்று வருவதால் பணியாளர்களுக்கு வேலைப்பளுகடி தயார் படுத்தலுக்கு நேரம் போதாதினால் கோபப்படுவதுண்டு.

“ஸ்ரெலா... வா விளையாடுவம். புட்போல் மச் குசினிக்குள்ள.” சிறி சிரித்துக்கொண்டே சொல்ல அவளும் குலுங்கிச் சிரித்தாள். சிரித்ததில் இருவரினது மனம் கோபம் மாறி சமநிலைக்குவந்தது.

ஸ்ரட்டுபிரான்ஸ் பிரான்சில் அதிக அளவு இருக்கைகள் கொண்ட உள்ளக விளையாட்டு மைதானம். உலக அளவில் விளையாட்டுகள், நிகழ்ச்சிகள், இல்லாதபோது உள்ளூர் நிகழ்ச்சிகள் எப்போதும் நடந்துகொண்டிருக்கும். கட்டிய செலவுகளை வசூலிக்க வேண்டுமல்லவா. பலியாவது மக்கள் தானே! தேவையோ தேவையற்றவையோ நிகழ்ச்சிகள் நடந்துகொண்டேயிருக்கின்றன. அதனுடாகப் பலர் சீவித்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள், வாழ்கிறார்கள்.

அடிதடி, தட்டு, வெட்டு, கொத்து, அவியல், சீவலென தட்டிமுட்டி வேலைவிரைவு. மற்றவர்க்கு விளங்கக்கூடிய மாதிரி வேலை செய்துகொண்டிருக்க முதலாளி வந்து “சிறி

நான் வந்து உதவிசெய்யிறன், சனம் நேற்று புக்பண்ணியிருந்தால் மேலதிசுமக பிலிப்ப காலமையே கூப்பிட்டிருக்கலாம்... யோசிக்காத வாறன்”

“பறவாயில்லை, நான் தனியச் செய்யிறன். வேலைய கூடச்செய்தால் சம்பளம் கூட்டியாதரப்போறான்?அதுவும் இத்தாலிக்காரன், வேற வழியில்ல. செய்துதான் ஆகவேண்டும்.

சாப்பாட்டுக் கடையில் வேலை செய்வது ஒரு போர்முனையில் நிற்பதுபோன்ற இயங்கு நிலை. எத்தனைபேர், எங்கிருந்து எப்படி வருவார்கள் என்பது தெரியாது. இல்லாத வற்றைக்கூட கேட்பார்கள். அதிரடி தாக்குதல் மாதிரி எப்போதும் தயார் நிலையில் இருக்க வேண்டும்.

எங்களது குடும்ப நிலைமை, சூழல், எங்கட பலவீனங்கள் அவங்களுக்கு நல்லாத் தெரியும். மனிதாபிமானமற்ற இன்றைய உலகத்தில், மற்றவர்களின் பலவீனங்களையும், சந்தர்ப்பங்களையும் வைத்தே பிழைத்துக்கொண்டிருப்பது உலக ஆதிக்க, அதிகாரவர்க்கத்தினரின் வரையறைவு. இந்த ஒழுங்கில் நாமும் பயணிப்பதே நமது வாழ்வாகிப்போகிறது. கட்டுண்டு கடமையென்று கூலிக்கு மாடுகளாய் உழைக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம்.

எல்லாத் தயார் படுத்தல்களையும் செய்து முடித்து தாக்குதலுக்கு தயாரானான். முன்பெல்லாம் குசினி பாத்திரங்கள் சிறியை வைத்து வேலை செய்வித்தன. ஐந்து ஆறு வருட அனுபவத்தின்பின் இப்போ அனைத்து குசினி உபகரணங்களையும் வைத்து சிறி வேலை செய்விக்கின்ற நிலைமைக்கு எல்லாம் பழக்கப்பட்டு இலகுவாகிவிட்டன.

பிற்பகல் மூண்டு மணிக்கு பகல் வியாபாரம் முடிந்து வீடு திரும்பினான். போகும் போதும்கூட இரவு ஏழு மணிக்குவந்து சேர்வி சுக்கு என்னென்ன அவிக்கவேண்டும்.. வெட்ட வேண்டும், என்று திருக்குறளை மனனம் செய்வதுபோல் மனதிற்குள்ளே நிகழ்ச்சி நிரலைத் தயார் படுத்திக்கொண்டே போனான்.

மாலை ஏழுமணிக்கு மீண்டும் வேலைக்கு வந்தான். பிலிப் வேலைக்கு வந்து முதலாளியும் அவனுமாக காப்பி குடித்துக்கொண்டிருந்தனர். சிறியைக் கண்டதும் சிறிக்கும் ஒரு காபியை தயார் படுத்திக்கொண்டே “சிறீ வணக்கம்” பவ்வியமான பாசாங்கோடு “உனக்கு ஒருகட்டி சீனியா, ரெண்டுக்கட்டி சீனியா போட” “ஒரு கட்டி காணும்” ஒருகட்டியைப் போட்டு கலக்கி

னான். சமாதானப் பேச்சுவார்த்தைக்கான மேசை போல. சிறி எந்த மனநிலையையும் வெளிப்படுத்தாதவனாய் சுமுகமாகவே இருந்தான்.

இருவரும் குசினிக்குள் வேலையைத் தொடங்கினர். எப்போதும் சிறிக்கு பிலிப்பினது தயவும் உதவியும் தேவைப்பட்டுக் கொண்டே யிருக்கும் என்பது பிலிப்பிற்கு ஒரு வாய்ப்பான பிடி. பிரான்சு செய்திகள் தகவல்கள் இவன் மூலமாகவே கேட்டறிவது சிறியின் இயல்பு. பிலிப் போத்துக்கல்லில் பிறந்து, பிரான்சில் வளர்ந்து படிப்பை முடித்து விட்டு படிப்பிற்கேற்ற வேலை தேடிக்கொண்டிருப்பவன். பகுதிநேரத்திற்கு உதவி சமையல்காரனாக சிறியோடு வேலை செய்கிறான்.

“இண்டைக்கு வீக்கெண்ட் நல்ல சனமாயிருக்கும் இண்டைக்கு செத்தம்” பிலிப்பையும் எச்சரிக்கையான தயார் நிலையில் வைத்தான்.

“சிறி இந்த ரெண்டு பிளாஸ்டிக் வாளியையும் எறியாத, வை. நான் வீட்ட கொண்டுபோறன்”.

“நீ வாஸ்கொட காமாவின்ர .:பமிலி போலயிருக்கிற.” சிரித்துக்கொண்டே

“ஏன் சிறி”

“உலகத்தில் முதல் கள்ளன் வாஸ்க்கொட காமாதான், வாஸ்க்கொடகாமா அண்டைக்கு செய்ததையே நீ இண்டைக்கும் செய்யிற, நீங்கள் புத்திசாலிகளில்ல கொள்ளையும் களவும்தான் உங்கட வேல. கடுமையான கருத்தை சிரிப்போடு நகைச்சுவை பாணியில் சொன்னான் சிறி”

“உண்மைதான் சிறி” பிலிப் ஒத்துக் கொண்டான்.

“இந்த வாளியக் கொண்டுபோய் என்ன செய்யப்போற?”

வீட்டுக்குத் தேவைப்படும்தான்”

“சிறி நாங்கள் உழைக்க வந்தனாங்கள், உன்ன மாதிரித்தான் நானும், இத அநியாய மாக்காமல் பாவிப்பம். இது ஒருவகையில சம்பாதிப்புத்தான்”

“இல்ல பிலிப், நாம ரெண்டுபேரும் ஒண்டல்ல, நாங்கள் வந்தது அகதியாக. நீ வந்தது உழைக்கிறத்துக்காக.” வெள்ளையர்கள் நாங்கள் சம்பாதிக்க வந்தனாங்களெண்டுதான் நினைக்கிறாங்கள்.”

“அது உண்மதான்”

பிலிப் ஒத்துக்கொண்டு வேறுவழியில் சிறியை மடக்கலானான்.

“முந்தி நீங்கள் இருக்கேக்க உங்கட நாட்டுக்கு வந்து நாங்க சம்பாதிச்சம், இப்ப நீங்களாகவே

வந்து எங்களுக்கு உழைச்சுக் குடுக்குறிங்க”
நீங்கள் மட்டுமென்ன அறிவாளியாளா?”

“நாங்கள் வந்துதான் உங்களுக்கு
படிப்பிச்சனாங்க”

“இல்ல ஆங்கிலேயன்தான் எங்களுக்கு
படிப்பிச்சவன், நீங்களில்ல”

“அவனும் நாங்களும் வெள்ள நிறம்தான்
அவங்களையும் சேத்துத்தான் சொன்னான்
நாங்களெண்டு”

“அப்ப நாங்கள் பலமாக இருந்தம் நீங்க
அங்கவந்து (சுரண்டல் என்பதற்கு பிரெஞ்சு
சொல் தெரியாததால்) களவெடுத்தீங்க, இப்ப
இங்க கூப்பிட்டு வேல செய்விக்கிறீங்க.
நாங்க பலவீனப்பட்டீட்டம்”

“அப்ப நீ எனக்காக வேலைசெய்யத்தான்
வேணும்”

நளினத்தோடு உடலைக்குலுக்கியபடி
பிலிப் மீண்டும் தன்பக்கம் நியாயமிருப்பதாய்
ஒரு பெருமிதத்தோடு சொன்னான்.

“இப்ப நான்தான் செவ் இஞ்ச, உனக்குத்
தெரியும்தான்”

“அது ஒகே சரி சரி... உனக்கு நல்லா
பிரெஞ்சு தெரியாது உன்னோட கதைக்க
ஏலாது, நாம அரசியல விடுவம்” உரையாடலை
திசைதிருப்பவும் முடிவுக்குக் கொண்டு வரவும்
“சிறி நானொரு கோப்பி குடிச்சிட்டு வாறன்
பார் இற்குச் சென்றான்”.

வெள்ளையர்கள் வந்து சுரண்டினார்கள்
அன்று, நாங்களாகவே வந்து செத்துக்கொண்
டிருக்கின்றோம் இன்று. அன்றிருந்த நிலை
பலம், இன்றிருக்கும் நிலை பலவீனம். இதில்
யார் வென்றார்கள் வாழ்ந்தார்கள்.

வாடிக்கையாளர் வரத் தொடங்கினர்
அவரவர் வேலையில் மும்முரமாகி மூழ்கினர்.
அவரவர் விருப்பிற்கேற்ப, ஆடு, மாடு, கோழி,
மீன், என எல்லா விலங்கினங்களும் நூடில்ஸ்
வகையறாக்களும், கிழங்கு, மரக்கறிகளென
அரை அவியல், காலவியலென வெந்து,
பொரிந்து அவிந்து, வாசமும், நாற்றமுமாய்
தட்டி கொட்டி கழுவி, துடைத்து வேலையை
முடித்து இரவு பதினொரு மணிக்கு சிறி
வேலையிடத்தினின்றும் வெளியேறினான்.
கழுவவேண்டிய பாத்திரங்களை ஒழுங்காக
அடுக்கி வைத்து விட்டிருந்தான். அலங்கோலமாக
விட்டுவிட்டுப்போவது சட்டப்படி சிறிமீது
குற்றமாகி விடும் என்பதற்காக.

சிறி போகும் போது தன் சுயத்தை நிமிர்த்தி

மேலாளர் என்ற அதிகாரத்தொனியில்

“பிலிப் வேலையை முடிச்சிட்டுப்போ இரவு
மாதிரி குப்பையாக விடாத” கட்டளையிட்டான்.
நீ இப்பிடயே விட்டயெண்டா உனக்கு வேலை
இருக்காது நாளைக்கு.”

பிலிப் அங்கீகரிக்கப்படாத வேலைகாரன்
ஒவ்வொருநாளும் வேலைமுடிய கூலியை
வாங்கிக்கொண்டு போபவன் ஆகவே சிறியின்
கட்டளைக்கு இணங்கி பணிந்து போகத்தான்
வேண்டும்.

பிலிப்பும்

“ஆம் செவ்” நக்கலாகவும், நளிணமாகவும்.

“சிரிக்காத இது பகிடியில்ல”

“ஆம் செவ்”

“நாளைக்கு நீ அடி வாங்குவ.”

“ஆம் செவ்”

நம்மால் என்னத்தைத்தான் சாதிக்க முடியுது,
பிறந்த மண்ணிலே வாழ்வமைத்துக்கொள்ள
இயலாத அங்கவீனர்கள். நம்ம பேச்சை,
கோரிக்கையை யார்தான் கேட்கிறார்கள்,
எங்குதான் செல்லுபடியாகுது, எத்துணைத்
தகுதியிருப்பினும் நாம் இரண்டாம் தரம்தான்.

அதே குசினிப் பாத்திரங்கள் நேற்றிரவு
மாதிரியே கிடந்தன சிறிபோகும் போது.

வெயிட்டர் பெட்டையும் நேற்றுமாதிரியே
நிற்கின்றான். பாத்திரங்கள் தமக்குள் உரை
யாடின. இவன் பிலிப் இண்டைக்கும்
இப்பிடய்ச்செய்தால் அவனுக்கு நாளைக்கு
வேலையில்லாமல் பொகும்.

“சிறி எவ்வளவு நல்லவன் அப்பாவி”

“எப்பிடயும் இண்டைக்கு பிலிப் முழு
வேலையையும் முடிச்சிட்டுத்தான் போவான்.
சிறியோட கோவிச்சுக்கொண்டு, அவனால
எதையும் சாதிக்க முடியாது. சிறியும் பாவம்
அவன் குடும்ப நிலைமை, மொழியறிவு, எல்லாத்
துக்கும் நசிந்து, வளைந்து குடுத்துக் கொண்டு
போகிறான்.

“இத பிலிப் தன்ர லாபத்திற்குப் பயன்
படுத்துறான். அவனுக்கும் இவனைவிட ஏலாது.
இவன் வேணும் அவனுக்கு. இவனுக்கு
அவனைவிட ஏலாது. அவன் வேணும்
இவனுக்கு.

பாத்திரங்களும் சிறியைப் பற்றி
பேசிக்கொண்டிருந்தன.

அ.றிணைப் பொருட்கள் கூட சிறியின்மீது
பச்சாதாபப்பட்டன.

○○○

இலட்சியங்களோடு கூடிய இலக்கியப் பயணங்கள் தேவையும் முனைப்பும்

இலக்குகளோடு பயணிப்பதாலேயே மனித வாழ்வுக்கு ஓர் அர்த்தமும் நேர்த்தியும் கிட்டுகிறது. இலக்கியப் படைப்புக்களும் அவ்விதமே. இலக்கியம் என்ற பதங்கூட 'இலக்கு' மற்றும் 'இயம்' என்ற இரு வேறுபட்ட பதங்களின் இணைப்பாகும் 'இயம்' என்பது சொல், ஓசை, (வாத்தியக்) கருவி என பொருள்படுவதால், அதனை இலக்குடன் கூடிய பரிமாற்று ஊடகம் என்றும் அர்த்தம் கொள்ளலாம். ஓர் இலக்கியவாதி தான் எதனைச் சொல்ல வந்தேன்? அதன் இலக்கு அல்லது நோக்கு என்ன? அதற்கு என்னவென்ன இலட்சணங்களைக் கையாளவேண்டும் என சிந்தித்து அத்தகைய இலட்சணங்களையும் நோக்கெல்லைகளையும் கட்டமைத்துக் கொண்டால் மாத்திரமே அவனது படைப்புக்கு உரிய அர்த்தமும் நேர்த்தியும் கிட்டுகிறது.

இலட்சியங்களோடு கூடிய இலக்கியங்கள்

இலக்கியங்கள் ஒவ்வொன்றும் பல இலக்குகளையும் இலட்சணங்களையும் கொண்டமைகின்றன. ஒரு படைப்பாளி தனது வாழ்வில் கண்டு கொண்ட ஒரு இனிப்பான அல்லது கசப்பான அநுபவம் அவனது படைப்பின் கருவாகலாம், தன் அநுபவநுகர்வு இனிப்பாயின் அதனை தன் வாசகரோடும் அவன்சார் வட்டத்தினரோடும் பகிர்ந்துண்ண ஆசை கொள்கிறான். அதுவே ஒரு கசப்பாயின் தனக்கேற்பட்ட வடுவினைப் போக்க தனக்குத்தானே மருந்து போட்டுக் கொள்வதுடன் தன்னிலை பற்றி தன் வாசகரோடும் ஏனையோரோடும் பகிர்ந்து தன் உளக்குமுறலை கொட்டித் தீர்த்து ஆறுதல் கொள்கிறான். ஆனாலும் ஒரு இலட்சிய வேட்கையுடன் கூடிய படைப்பாளியின் நோக்கம் மேற்கண்ட வட்டத்தினை விடவும் பரந்ததாகவும் விரிந்ததாகவும் அமையும். அவனது பாடுபொருள் ஒருதிடீர் (விபத்து) அனுபவத்தினைக் கொண்டிருந்தாலும் அதன் மூலம் அவன் சொல்லவரும் விடயம் யாவருக்கும் பொதுவானதாகவும் எக்காலத்திலும் படிப்பவர் உள்ளத்தில் சஞ்சரிப்பதாகவுமிருக்கும்.

மேற்கண்ட கூற்றின் அர்த்தம் அக்குறித்த படைப்பாளியின் உணர்ச்சியையும் அவனது (இடைக்கால அல்லது குறுகியகால) இலக்கினை குறைத்து மதிப்பிடவேண்டும் என்பதல்ல. எல்லா இலட்சியங்களும் எல்லோரிடமும் ஒருங்கே அல்லது ஒருமித்து அமைவதில்லை என்றாலும் இலட்சியவாதிகள் தமது இலக்கியங்கள் வாயிலாக தாமும் ஈடேறிப் பண்பட்டு பிறரையும் ஈடேற்றிப் பண்படுத்தவேண்டிய மேன்பட்ட கடமையினைச் செய்தாகவேண்டும்.

கலாநிதி ஏ. பெரியதம்பிப் பிள்ளை கூறுவதற்கிணங்க இலட்சியவாதிகளின் தூலவடிவங்கள் மறைந்தாலும், இலட்சியங்கள் மறைந்து போவதில்லை, அவை நம்முள்ளத்தே கலந்து நம்மை ஆட்கொண்டுநிற்கின்றன. அவை அழியாநிலை பெற்றனவாகும்.

மேலும் அவர் கூறுவதனை மேற்கோள் கொள்வோமாயின்,

'...தூலவடிவில் நின்று நம் மறைந்த இலட்சிய புருடர்களை இயற்கைப் புலமையும் அறிவுத்

தெளிவுமுடைய உண்மைக் கவிஞர்கள் காவியங்களிலே சூக்குமவடிவில் அமைத்துக் காட்டுகின்றார்கள். இவ்வற்புதக் காட்சியில் இலக்கியபுருடர்களைக் காணாமற் கண்டு பேராணந்தம் அடைகின்றோம். இலட்சியங்களும் இலட்சியவாதிகளும் அபின்னம்.

வீ.கமால் அஹமட், எல்.எல்.பி (சிறப்பு)

சட்டத்தரணி

வருகைக்கு விரிவுரையாளர்

(இணக்க திறந்த பல்கலைக்கழகம் - கொழும்பு)

இது போன்றுதான் இலக்கியங்களும் அபின்னம். இலக்கியங்களுடன் அபின்னமாய் நின்று உணர்வார்க்கு இவை புலனாகும். நூறாண்டு கழிந்தாலும் உண்மை இலக்கியங்கள் புதுமை பெற்று உள்ளங்களை தளிர்ந்து மலரச் செய்கின்றன...’ (இலட்சியமும் சமநோக்கும்)

ஆதலால் படைப்பாளிகள் ஒவ்வொருவரும் இத்தகைய இலட்சணங்களை வடிவமைத்துக் கொள்வதில் கூடுதல் ஆர்வம் காட்டுதல் அவசியமான ஒன்றாகும்.

மேற்கண்ட வகையில் படைப்பாளிகள் ஒவ்வொருவரும் தன் (இலட்சியங்களோடிணைந்த) செய்திகளை சொல்ல ஏற்ற விதங்களையும் உத்திகளையும் கண்டறிந்து கையாள்வதும் அடுத்தவொரு இன்றியமையாத இலட்சணமாகும்.

ஒரு எழுதுகோலினால் நன்மையையும் சம்பவிக்கலாம். அதேசமயம் தீமையும் சம்பவிக்கலாம், அவ்வெழுது கோலே ஒரு சமூகத்தின் வரலாற்றையோ தலைவியையோ மாற்றியமைக்கலாம். இவ்வாறிருக்க இத்துணை விடயங்களை சாதிக்கவல்ல இக்கலையினை நன்குபயின்றுவரக் கற்றுத் திறன்பட எழுத்துலகில் சஞ்சரிக்க எம்மவர் ஆவன செய்ய வேண்டும்.

சொல்லும் வீதம் மற்றும் சொல்லாட்சி

தான் எடுத்துக் கொண்டவிடயத்தினை செவ்வனே எடுத்தியம்பும் திறன் ஒரு படைப்பாளியின் முக்கியதினாகும். இதனையே வள்ளுவர் பெருந்தகை,

**விரைந்து தொழில் கேட்கும் ஞாலம் நிரந்தினிது
சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறினீ** எனக் கூறுகிறார்.

சொல்லும் விதமும் வகையும் (தொனி) ஒருபடைப்பாளியின் இலக்கியப் பொருள், அவனது மனநிலை மற்றும் அவன் குடி கொண்டிருக்கும் சமூக நிலைக்கேற்ப மாறுபடும் தன்மையிலானது.

ஒரு படைப்பாளியின் (மனக்) கண் முன்னே தோன்றிய ஒரு சம்பவத்தை அல்லது அனுபவ நுகர்ச்சியை எடுத்துக் கொண்டு தான் மட்டும் தனித்து நின்று அவனது நுகர்ச்சியை எடுத்தியம்பிவிட்டு தன்னை சமூக ஒழுங்கிலிருந்து ஒதுங்கிய

அல்லது அந்த ஒழுங்கிற்கு ஆட்படாத நபராகக் காட்டிக் கொண்டு விடைபெறுவான். இன்னும் சிலர், தான் கண்ட அனுபவத்தினை எடுத்தியம்புவதுடன் அது ஒரு சமூகச் சிக்கலாயின் அது இவ்விதமே தீர்க்கப்பட வேண்டும் என சமூகத்திற்கு உபதேசித்து விட்டு விடைபெறுவர்.

இன்னொரு வகையினரும் உளர். தான் கொண்டு வந்த செய்தியினை கூறிவிட்டு, தன்னை சமூகத்தில் ஒரு அங்கமாகக் காட்டி, தனக்கு அச்செய்தி அல்லது பிரச்சினை தொடர்பாகவுள்ள அக்கறையினையும் கூறி, குறித்த பிரச்சினைக்குள்ளான தரப்பினரோடு தானும் சேர்ந்து, அவர்களை தட்டிக்கொடுத்து உற்சாகப்படுத்திச் செல்வர். இவ்வகையினரது நோக்கும் இலக்கும் பரந்துபட்டதாகும். பாரதியின் இலக்கிய இலட்சியங்கள் இவ்வகையினதே. பாரதமாதா திருப்பள்ளியெழுச்சி மற்றும் பெண்கள் விடுதலைக்கும்மி என்பன இவ்வகைப்பட்டனவாகும். அத்துடன் சுபத்திரன், புதுமையில் பித்தனாகிய சொ. விருத்தாசலம் என்பாரின் பல படைப்புக்களின் சொல்வகையும் விதமும் இவ்வகையினைச் சார்ந்தனவே.

வள்ளுவர் இவற்றை ‘திறனறிந்து சொல்லுக’ என வழங்குவதுடன். அவ்விதம் திறனறிந்து, சூழ்நிலை அறிந்து எடுத்தியம்புவதைக் காட்டிலும் மேலான அறம் இல்லை யெனவும் கூறுகிறார்.

இவ்விதம்படைப்பாளிகள் ஒவ்வொருவரும் தத்தமது செய்திகளுக்கும் விடயங்களுக்கும் ஏற்ற வகையிலான விதங்களைக் கையாளுதல் இன்றியமையாததாகும்.

அத்துடன் தமது கருத்துக்கள் வாசகர் மத்தியிலும் சமூகத்தவர் மத்தியிலும் நேர்த்தியாய்ச் சென்றடையவும் தமது கருத்து வேருன்றியிருக்கவும் சொல்லாட்சி எனும் உத்தி அவசியமான ஒன்றாகும். சொல்லாழம், சொல்லாட்சி எனும் பதங்கள் சங்க காலப்பாக்களின் முக்கிய பண்புகளாகும். தான் கூற விழைந்த செய்தியினை திறன்படக் கூற யாவென பேணியொழுக வேண்டும் என இக்காலச் செய்யுள்களை படித்தாராயும் போது நன்கு புலனாகும்.

சொல்லாட்சி (Rhetoric) எனும் கலை கிரேக்க காலத்து அறிஞர்களின் முக்கிய ஆய்வுப் பொருள்களில் ஒன்றாகும். இவ்வாய்வினூடே

பேச்சாளர்களுக்கும் எழுத்தாளர்களுக்குமான சில பண்பு இலட்சணங்களை அக்காலத்தவர் வரைந்தளித்துள்ளனர். அரிஸ்டோட்டில் (Aristotle 384-322 B.C) எனும் அறிஞர் மூன்று முக்கிய கூறுகளை சொல்லாட்சியின் பண்புகளாகக் கூறுகிறார்.

ஒன்று, 'Ethos' என்பதாகும். இதனை சில ஆங்கில அறிஞர்கள் 'Ethical Appeal' எனக்குறிப்பிடுவர். ஒரு பேச்சாளர் அல்லது எழுத்தாளர் ஒரு கேட்போனை அல்லது வாசகனை தன் செய்தி அல்லது கருத்து தொடர்பில் நம்பிக்கை கொள்ளச் செய்வதனையே இது குறிக்கிறது. படைப்பாளி தனது படைப்பினை ஆக்க என்ன திறன்களை கொண்டிருக்கிறார்? அதன் ஆக்கபூர்வமான தன்மை எத்தகையது? என்பன தொடர்பில் வாசகனுக்கு எந்தளவு நம்பிக்கை உண்டாகியுள்ளது என்பதனை மதிப்பீடு செய்யும் பகுதியே இதுவாகும். இதன்படி ஒரு படைப்பாளி தனது படைப்புக்குத் தேவையான திறன்களை வளர்த்து, அதன் உள்ளடக்கத்திற்குத் தேவையான ஆய்வுகளையும் மேற்கொண்டு சிறந்த ஒரு படைப்பை அளிக்கவேண்டும். இது சொல்லாட்சியின் முக்கிய அம்சமாகும்.

இரண்டு, 'Pathos' என்பது. இதனை ஆங்கிலத்தில் 'Pathetic Appeal' என சில அறிஞர்கள் கூறுவர். இது ஒரு படைப்பாளி வாசகரின் இருப்புநிலை, உணர்ச்சிமற்றும் விடயத்தில் அவர் கொண்டுள்ள நாட்டம் என்பவற்றைக் கருத்திற்கொண்டு தனது படைப்பாக்கத்தை நகர்த்திச் செல்லவேண்டும் எனக் கூறும் பகுதியாகும்.

சொல்லாட்சி இலக்கணத்தின் அடுத்த பகுதியாக அமைவது 'Logos' என்பதாகும். இதனை 'Logical Appeal' என வழங்குகின்றனர். பேசுவோனும் எழுதுவோனும் தனது கருத்துக்களை தருக்க ரீதியாகவும் ஒப்பியல் ரீதியாகவும் எடுத்துக் கூறவேண்டுமென்பதே இதனால் உணர்த்தப்படுகிறது. இது உதாரணங்கள், எடுத்துக்காட்டுதல்கள் மற்றும் உவமை உருவகங்களைக்கூட கொண்டிருக்கலாம்.

இவை மூன்றும் பேசுவோனுக்கும் எழுதுவோனுக்கும் இன்றியமையாத திறன்

களுள் தலையாயன என சொல்லாட்சிக் கலையினை எடுத்தாராயும் அறிஞர் பலரும் எடுத்துரைக்கின்றனர்.

மொழிப்பயன்பாடும் இசைவுபுத்தலும்

தன் கருத்துக்களை எடுத்தியம்பப் பயன்படும் முக்கிய ஊடகம் மொழியாகும். சிறந்த மொழியறிவும் தான் பயன்படுத்தும் சொற்கள் மீதானதெளிவும் ஒரு படைப்பாளியின் முக்கிய இலக்கணமாகும். மொழிபேசுவோனுக்கும் கேட்போனுக்குமிடையிலான பாலமாதலால் அது அவ்விருவருக்கும் பொதுவானதாகவும் இசைவானதாகவும் அமையப்பெறவேண்டும்.

மொழியின் இலக்கண விதிகளுக்கு இசைவுபட்ட ஒரு உண்மைப் படைப்பாளனுக்கு காலவோட்டத்தில் மொழியும் இசைவுறும். சில இலக்கணவரம்பு, விதிகளையும் செல்லமாக மீறி படைபல்கள் தரும் பலபடைப்பாளிகளையும் நாம் காணாமலில்லை. என்றாலும் அவை ஒரு ஒழுங்கிற்குள் உள்வாங்கப்படுதலும் அவசியம். இதனை இலக்கண அறிஞர்களும் ஆய்வாளர்களுமே செய்தாகவேண்டும்.

சமூக விழுமியம் மற்றும் பண்பாட்டுப் பகர்வு

எந்தவொரு இலக்கியத்தினதும் இறுதி இலக்கு மனிதனின் தனிப்பட்ட, சமூக வாழ்வினை சீர்மியம் செய்வதே என்றால் அது மறுப்பதற்கில்லை. இவ்விடக்கினை மனதிற் கொண்டு பல்வேறு வகைப்பட்ட படைப்புக்களை எம்மவர் ஆக்கலாம். குறிப்பாக மனிதம், அன்புநலம், காருண்யம் முதலிய கவிதைகளை படிப்பவர் மனதிலும் கேட்பவர் மனதிலும் கொண்டுபோய் நடலாம். அதிலும் குறிப்பாக சிறுவர் இலக்கியங்களில் இவற்றை அழகுற எடுத்தாளலாம். அத்தோடு இனங்களுக்கிடையிலான நல்லுறவு, பிற மக்களது ஆசாரங்களை மதிப்பளிக்கும் கருவிலான செய்தி என்பவற்றினையும் எடுத்தாளலாம்.

மணிகைத் தேடிய

மனது

வாணமதி
(சுவிற்சர்லாந்து)

ஓவ்வொரு வருட ஆங்கிலப் புத்தாண்டும் எங்கள் நாட்டில் அற்புதமான நாளே... இனம், மொழி, மதம் மறந்த நன்நாள்... பழையன கழியும் இறுதி நாளில் பட்டாசுகளும், வீட்டின் திண்ணைப்பகுதி கதை பேச்சுகளும், ஏதாவது ஒரு இனிப்பை சுவைக்க வேண்டுமென்று எண்ணத்தில் மூக்கைத் துளைக்கும் பலகார மணங்களும் வார்த்தைக்குள் அடங்காத மகிழ்ச்சி.

வர்க்க பேதமறந்து ஓலைப்பாய் முதற் கொண்டு பஞ்சமெத்தைப் போர்வை வரை கழுவித் துடைத்தும் பூசி மெழுகியும் மூலை முடுக்கெல்லாம் குடிக்கொண்ட மூதேவியை துரத்தியடிப்பதில் தீவிரம் காட்டுவர் எம்மவர்.

இல்லையென்று வருடம் பிறந்த நாளில் சொல்லக்கூடாதென பழைய வருடத்தில் கடன் பட்டேனும் வீட்டின் நாளாந்த பாவனைப் பொருட்களை ஓரளவேனும் நிரப்பி விடுவார்கள்.

வருடம் முழுவதும் ஏதோவொரு சமையோடு தள்ளாடிய மனிதன் வருட இறுதி நாளின் கடைசி மணித்துளியில் முழுவதுமான நம்பிக்கையை ஆண்டின் முதல் நாளில் பத்திரப்படுத்துகிறான்.

பிறக்கும் புதுவருடத்தின் முதல் நிமிடம் முதற்கொண்டு அந்த 365நாட்களுள் எப்போதாவது தனது தேவைக்கான, எதிர் பார்ப்பிற்கான, விருப்புக்கான “செயல்” வடிவம் பெறுமென்று முடிவுசெய்கின்றான்.

இந்த நம்பிக்கை கிராமங்களில் மத்தாப்பாக முகங்களில் மலர்கின்றது. நகரங்களில் மத்தாப்பாக வீதிகளிலும், வீடுகளிலும் தெறிக்கிறது.

காலம் காலமாக ஏதோவொரு நம்பிக்கையும் அதற்கேற்ற சம்பிரதாய சடங்குகளுமே மனிதன் உயிரோட்டமாக இயங்க உந்து சக்தியாகிறது.

விடிகின்ற ஆண்டின் முதல் நாளின் காலைப்பொழுது கோயில் மணியோசையோடும், அறுவையில் கத்தியை கழுத்தில்

வாங்கிய ஆட்டின் ஓசையுடனுமே மலர்கின்றது.

புன்னகை முகங்களும், அடுப்பில் வெண்பொங்கலும், கோயில்களில் கூட்டங்களும், இறைச்சிக் கடைகளில் வரிசைகளும், கள்ளுக்கடைகளில் நுரைதள்ளிய முட்டிகளுமாக எங்கும் மகிழ்ச்சி.... பகிர்தலும், புரிதலும், மகிழ்தலும் மனங்களில் முழுமை பெறுகின்றன. எதிர்மறையான எண்ணங்களை இந்த ஓர் நாள் வென்றெடுத்து நேர்மறையான நம்பிக்கைக்கு உரமிட்டு ஓவ்வொரு மனிதவுயிரையும் உயர உயரப்பறக்க வைக்கிறது.

கிராமத்தில் பலவாண்டுகளில் மலர்ந்த ஆங்கிலப் புத்தாண்டில் பட்டாம் பூச்சியாக பறந்த ஞாபகங்கள் இன்றும் எழுத்துகளுக்கிடையே அழகு காட்டுகின்றன.

இப்போதெல்லாம் ஆங்கிலப் புத்தாண்டு என்பது கேளிக்கை கூத்தாக மாறிவிட்டது. ஆண்டின் இறுதி நாளில் பலவாயிரம் கடந்து இலட்சங்கள்வரை செலவுசெய்து குடியும், கும்மாளமுமாக பாட்டும் கூத்துக்களும் நாடாத்தப்படுகிறது. வயது வேறுபாடின்றி களியாட்ட விடுதிகளில் கூட்டம் நிரம்பி வழிகிறது. புத்தாண்டு என்பதன் அர்த்தம் புதுவிதமாக உள்வாங்கப்பட்ட நிலையில் பல்வேறு விபத்துக்களும், கலாச்சார சீர்கேட்டுச் சம்பவங்களும் மலிந்து விட்டதில் வியப்பில்லை.

குறிப்பாக கிராமங்களில்கூட நவீன சமூகவளைத் தளங்களின் வைரசால் இயல்பான மனித மனோநிலை மாறி பரபரப்பான மனதில் பழையன கழிதல் என்பதில் தமது பாரம்பரியமாக கட்டிக்காத்த கிராம நடைமுறை கலாச்சாரங்களையும் அனேகர் தொலைத்து விட்டனர்.

புலம்பெயர் நாட்டுத் தமிழர்களிடம் புத்தாண்டு கொண்டாட்டம் பழமையும் மறவாது புதுமையும் குறையாது மலர்கிறது. தமது பெற்றோருடன் வாழ்ந்த சூழலில் கொண்டாடி மகிழ்ந்த கொள்கைகளை அனேக குடும்பங்கள் விருப்போடு கடைப்

பிடிக்கின்றனர். இவற்றின் ஊடாக வளரும் தலைமுறையினருக்கு தமது ஊர், உறவு சார்ந்த தனித்துவ அடையாளங்களை பதிய வைக்க முயல்கின்றனர் எனலாம்.

அதனைத் தொடர்ந்த களியாட்டங்கள் காலத்தின் மாற்றத்தினால் வந்த மாயைதான். ஒவ்வொரு மாநிலங்களிலும் ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சிகள். இதற்கென சிறப்பு நுழைவாயில் கட்டணங்கள், தென்னிந்தியாவில் இருந்து சின்னத்திரை, பெரியதிரை கலைஞர்கள் இறக்குமதி...

எண்ணற்ற கலைஞர்கள், நிகழ்வுகள்...வயது வித்தியாசமின்றிய உடைகள், அலங்காரங்கள்... மேடையேற வேண்டுமென்ற ஆவலில் பரதநாட்டியம் பயின்ற இளம் பிள்ளைகள்

நாயினும் இனிய தமிழ் மொழியே!
தூணி போற்றிடும் தாய் மொழியே!

பாவலர் போற்றிடும் பல்சுவை மொழியே!
பாமரர் கூடிப் பாடிடும் மொழியே!

தொன்மையிடு தொல்பொருள் மொழியே!
தொல்காப்பியர் தரு இலக்கண மொழியே!

புலவர்கள் பாடிடும் புனை மொழியே!
புதுமைகள் படைக்கும் புது மொழியே!

புகழை நிறைந்த பைந்தமிழ் மொழியே!
பன்மொழி மாந்தர் பகிர்ந்திடும் மொழியே!

தித்திக்கும் இனிய தீந்தமிழ் மொழியே!
தீமைகள் போக்கிடும் தோத்திர மொழியே!

துன்பங்கள் நீக்கிடும் துதி மொழியே!
இன்பங்கள் சேர்த்திடும் இன் மொழியே!

தாலாட்டுப் பாடிடும் தாய் மொழியே!
தர்மங்கள் செய்யிடும் தன் மொழியே!

கவிஞர்கள் பாடிடும் கனி மொழியே!
கற்றோர் போற்றிடும் கலை மொழியே!

விண்ணார் விதந்திடும் விந்தை மொழியே!
வீரர் புகழ்பாடும் வீர மொழியே!

வீணை நரம்பில் ஒலிக்கும் மொழியே!
விந்தை மனிதர் வியக்கும் மொழியே!

குழந்தைகள் மகிழும் மழலை மொழியே!
குலையம் எங்கும் ஒலிக்கும் மொழியே!

காதலர் பேசிக் களிக்கும் மொழியே!
காற்றினிலை வரும் கீத மொழியே!

பாரைக்கும் உன் புகழ் பரவிடவே!
பாடுவோம் துதிப்போம் நீ வாழியவே!

களியாடும் திருமுதி. பவானி

குத்தாட்ட ஆட்டத்தில் ஆட... எதையும் உணராத மனோநிலையில் பெற்றோரும், விரசமான பார்வையில் பலரும்... இவையாவும் எம் மண்ணின் இயல்பு வாசனையின் வடிவமல்ல... “காலத்திற்கேற்ப மாறாதவன் கண்ணற்ற கபோதி” என்று தத்துவம் பேசுகின்றனர் பலர்.

ஒவ்வொரு நிகழ்வும் மனிதனின் எண்ணங்களுக்கு உரமாக அமையவேண்டுமே தவிர ஆடம்பரத்தின் வெளிப்பாட்டில் அலங்கோலமான எண்ணங்களை, செயல்களை அடுத்த தலைமுறைக்கு காட்சிப்படுத்தக்கூடாது!

மகிழ்ச்சியை பத்திரப்படுத்தும் ஆங்கிலப் புத்தாண்டும் காலம் மாறாது கொண்டாடுவது உளத்துக்கு உரமே...

காலத்திற்கேற்ப கலாச்சாரம் சிதைய களியாட்டம் கலைநயமற்று தலைவிரித்தாடுவது புத்தாண்டின் புதுமையும்ல்ல... புத்தியுள்ள மனிதனின் பண்புமல்ல..!

○○○

நூல் :
ஆனை கட்டிய அரியாத்தை
ஆசிரியர்:
அகனாங்கன்
வெளியீடு:
வவுனியா கலை இலக்கிய
நண்பர்கள் வட்டம்
விலை:
ரூபா 100.00

தனது மனைவியின் இறந்த உடலை எரிக்கின்ற சிதையில் பாய்ந்து ‘உடன்கட்டை’ ஏறி உடலை மாய்த்துக் கொண்ட ஒரு கதையை நாடகமாக்கித்தந்துள்ளார் ஆசிரியர். இதன் மூலக்கதை அமரர் செ. மெற்றாஸ் மெயில் தொகுத்து வெளியிட்ட ‘வேலப் பணிக்கர் ஒப்பாரி’ என்ற பகுதியில் உள்ளது. இக்கதையை ஆசிரியர் முதலில் ‘ஆனை கட்டிய அரியாத்தை’ என்ற பெயரில் வானொலி நாடகமாக எழுதினார். தற்போது அதனை மேடை நாடக வடிவிற்கு மாற்றி நூலாக்கியுள்ளார். இந்நூலில் ‘வேலப்பணிக்கர் ஒப்பாரி’யும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. அத்தோடு குறும்படமாக தயாரிக்கக் கூடிய வகையில் குறிப்புகளையும், நாட்டார் பாடலின் அடிப்படையில் கதையையும் இந்நூலில் ஆசிரியர் சேர்த்துள்ளார். வன்னி மண்ணின் பண்பாட்டை சிறந்த முறையில் வெளிக்கொணரும் நோக்கிலே இந்நூலை வெளியிட்ட ஆசிரியர் பாராட்டுக்குரியவர்.

எழுதத் தூண்டும் எண்ணங்கள்

பேராசிரியர் துரை மனோகரன்

வரவேண்டும்! வரவேண்டும்!

ஈத்திரைப் புத்தாண்டை ஒட்டி, இலங்கைத் தமிழ் அரசியல் தொடர்பாக நியாய சிந்தையுடன் நோக்குபவர்களுக்கு ஒரு மகிழ்ச்சிகரமான செய்தி கிடைத்திருக்கிறது. எதிர்வரும் வட மாகாணசபைத் தேர்தலில் தற்போதைய முதல்வர் ச.வ.வீக்கனேஸ்வரன் போட்டியிடத் தீர்மானித்துள்ளார் என்பதே, புத்தாண்டை ஒட்டிய அந்த நல்ல செய்தி. இத்தகைய ஒரு நல்ல செய்தியை எதிர்பார்த்த திருந்தோர்க்கு வயிற்றில் பால் வார்த்ததைப் போல் இருக்கின்றது. இப்படி ஒரு செய்தி வந்துவிடக்கூடாது என்று கருதியிருந்தோர்க்கு வயிற்றில் புளி கரைத்து ஊற்றியதுபோல் இருக்கின்றது.

எதிர்வரும் வட மாகாணசபை முதலமைச்சர் வேட்பாளர் தொடர்பாகத் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் 'மூவர் குழு'வில் ஒருவரும், எதற்கெடுத்தாலும் முந்திரிக்கொட்டைபோல முன்விழுந்து கருத்துச் சொல்பவருமான ஒருவர், "எதிர்வரும் வட மாகாணசபைத் தேர்தல் முதலமைச்சர் வீக்கனேஸ்வரனைக் களமறக்கும் உத்தேசம் தயிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பிடம் இல்லை" என்று குறிப்பிட்டிருந்தார். ஆனால், தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் தலைவர் இரா. சம்பந்தனோ, "முதலமைச்சர் வேட்பாளர் தொடர்பில் இன்னமும் தீர்மானிக்கவில்லை. இது தொடர்பில் தற்போது கருத்துக் கூறமுடியாது" என்று நிதானமாகத் தெரிவித்துள்ளார். தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பில் தலை இருக்க வால் ஆடுகிறதா?

முதலமைச்சர் வேட்பாளர் தொடர்பாக முந்திவிழுந்து கருத்துத் தெரிவித்த 'மூவர் குழு' உறுப்பினர் ஒருவர் குறித்து முதல்வர் விக்கினேஸ்வரன் தமது கருத்தைத் தெரிவித்துள்ளார். "என்மேல் இருக்கும் உருக்கத்தினால், பாசத்தினால், பரிவனால் என்னைக் கட்டிய பூத்தக்கூடாது என்ற மனோநிலையில் என் மாணவன் காரணங்களை அடுக்கியுள்ளான். அதன் முழுத் தாழ்ப்பியத்தையும் மக்கள் அறிந்துகொள்ளவேண்டும்"

என்று கிண்டல் தொனியில் அவரது கருத்து அமைந்துள்ளது. தமது அரசியல் பயணம் தொடரும் என்பதையும் அவர் வலியுறுத்தியுள்ளார்.

முதல்வர் விக்கினேஸ்வரன் தமது எதிர்காலத்திட்டம் பற்றி விரிவாகப் பதிவு செய்துள்ளார். "நான் அடுத்த தேர்தலில் போட்டியிட வேண்டுமென்று பெருவாய்மான மக்கள் வரும்புகன்றனர். நான் செல்லும் இடங்களில்லாமல் மக்களிடம்நுந்து இந்தக் காரைக்கை முன்வைக்கப் படுகின்றது. எனது பயணம் தொடரவேண்டும் என்பதும், அவன் சீத்தமும், மக்கள் வரும்புமும் போலுள்ளது. இந்தப் பின்னணியில் மக்களின் கருத்துக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கவேண்டியுள்ளது. தயிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பில் அங்கம்வகக்கும் தயிழரசுக் கட்டியிடம்நுந்து எனக்கு அழைப்பு வரக்கூடிய சாத்தியம் இல்லை. எனவே, மக்கள் நன்மை கருத, கொள்கைரீதியாக எம்முடன் உடன்படும் வேறு ஒரு கட்டிக்கூடாகத் தேர்தலில் நிற்கலாம். ஆனால், கடந்தகால அனுபவங்களின் அடிப்படையிலும், மூலோபாயரீதியாகவும், நடைமுறை அடிப்படையிலும் அவ்வாறு நற்பதால் பல யிர்ச்சனைகள், இடையூறுகள் ஏற்பட வாய்ப்புக்கருள்ளன. புதிய கட்டியொன்றைத் தொடங்குமாறு பலரும் ஆலோசனை வழங்கவருகின்றனர். கொள்கைரீதியாக உடன்படும் அனைவருடனும் கூட்டணி அமைத்துப் போட்டியிடலாம் என்றும் கூறுகின்றனர். ஆனால், இதற்குரிய காலம் கள்ந்துவிட்டதோ என்பதை நான் அறியேன்." முதல்வர் விக்கினேஸ்வரனின் இந்தப் பதிவு, தற்போதைய இலங்கைத் தமிழர் அரசியல் வரலாற்றில் மிகவும் முக்கியத்துவம் பொருந்தியது

முன்னர் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் சார்பில் வடமாகாணசபை முதல்வர் வேட்பாளராக விக்கினேஸ்வரன் நியமிக்கப்பட்டபோது, அரசியல் அனுபவம் அற்றவராகவே இருந்தார். இருப்பினும், ஓர் இலட்சத்து முப்பத்து மூவாயிரம் வாக்குகள்பெற்று, முதல்வராகப் பொறுப்பேற்றார். அந்த அளவுக்கு மக்கள் ஆதரவை அவர் பெற்றுக்கொண்டார். தமிழ்த்

தேசியக் கூட்டமைப்பு, தனது வழமையான **“அரசியல் பாரம்பரியத்துக்கு”** ஏற்ப, அவரை வளைத்தெடுக்கலாம் என எதிர்பார்த்தது. அது நிறைவேறாத நிலையில் அவருக்கு எதிராக நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணை கொண்டுவந்து, அவரை முதல்வர் பதவியில் இருந்து அகற்ற முயன்றது. அவருக்கு ஆதரவாக ஒரு மக்கள் எழுச்சியே ஏற்பட்டது. தமிழ் மக்கள் நியாயத்தின் பக்கமே நிற்பார்கள் என்பதை, இந்த மக்கள் எழுச்சி இனங்காட்டியது. தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு பகிரங்கமாகத் தன் தலையில் தானே குட்டு வாங்கிக்கொண்டது.

முதல்வர் விக்கினைஸ்வரன் எப்போதும் தமிழ்மக்களின் மனச்சாட்சியின் குரலாக விளங்கி வருபவர். பேரினவாதிகளுக்கு எதிராகத் துணிச்சலாகத் தம் கருத்துகளை வெளியிட்டு வருபவர். வழமையான தமிழ் அரசியல்வாதிகளைப் போன்று அல்லாமல், தனித்துவமான கொள்கைகளுடன் விளங்குபவர். இத்தகைய ஒரு தலைவரைத்தான் தமிழ் மக்கள் தேடி அலைகின்றனர். இந்த நிலையில், எதிர்வரும் வட மாகாணசபைத் தேர்தலில் முதல்வர் வேட்பாளராகப் போட்டியிடுவது தொடர்பான அவரது அறிவிப்பு வந்திருப்பது, மிகவும் வரவேற்புக்கு உரியது.

தமிழ்த்தேசியக் கூட்டமைப்பின் **‘மூவர் குழு’**வின் முன் குறிப்பிட்ட உறுப்பினர், அக் குழுவைச் சார்ந்த இன்னொருவர் தான் எதிர்வரும் வட மாகாணசபைத் தேர்தலில் முதல்வர் வேட்பாளராகப் போட்டியிடுவார் என்று கூறிவருவதாகத் தெரிகிறது. ஆனால், குறிப்பிட்ட அவருக்கும் வட மாகாண சபையின் எதிர்கால முதல்வராக வரவேண்டும் என்ற நப்பாசை இருப்பதாகச் செய்திகள் தெரிவிக்கின்றன. தமக்கிருக்கும் அந்த **“ஆசையை”** மற்றவர் தலையில்போட்டு, தாம் பதவி ஆசை அற்றவர் என்று காட்டப் பார்ப்பதாகவும் நம்பத்தகுந்த வட்டாரங்கள் தெரிவிக்கின்றன. பந்தியில், தனது ஆசையை வெளிக்காட்டாமல், பக்கத்து இலைக் காரருக்குப் பாயாசம் போடுமாறு சொல்லும் உத்தியைத்தான் அவர் கையாள்கிறார் போலத் தெரிகிறது. எது எப்படி ஆயினும், முதல்வர் வேட்பாளராக விக்கினைஸ்வரன் போட்டியிட்டால், அவருக்கு எதிராகப் போட்டி யிடுபவர்கள் படுதோல்வி அடைவார்கள்

என்பது நிச்சயம். தமிழ் மக்கள் ஆதரவு அவருக்குத்தான் உண்டு.

விக்கினைஸ்வரன் முதல்வர் பதவிக்குப் போட்டியிட்டால், வெற்றி நிச்சயம் என்றாலும் கூட, அவர் ஓய்ந்திருக்கமுடியாது. தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு, அவருக்கு எதிரான தனது முழுச் சக்தியையும் பயன்படுத்தும் என்பதை அவர் எதிர்பார்க்கவேண்டும். முதல்வர் விக்கினைஸ்வரன், தாம் இணைத் தலைவராக இருக்கும் தமிழ் மக்கள் பேரவையைத் தூசிதட்டி, பலமான மக்கள் இயக்கமாக வளர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். தமிழ் மக்கள் பேரவை ஆடிக்கொருக்கால், ஆவணிக்கொருக்கால் மக்கள் முன்னால் கண்காட்சி நடத்தினால்மட்டும் போதாது. அது உருப்படியாகச் செயற்படவேண்டும். அத்தோடு, முதல்வர் விக்கினைஸ்வரன் தமது கொள்கைகளோடு ஒத்துப்போகக் கூடிய சிறந்த அரசியல் கூட்டணி ஒன்றையும் உருவாக்கிக்கொள்ளவேண்டும். எதிர்காலத்தி லாவது தமிழ் மக்களுக்குச் சிறந்த தலைமைத் துவம் கிடைக்கவேண்டும்.

எதிர்க்கட்சித் தலைமை

இலங்கையில் எதிர்க்கட்சித் தலைமைப் பதவி இதுவரையில் இரண்டுமுறைதான் தமிழ்க்கட்சி ஒன்றுக்குக் கிடைத்துள்ளது. 1977இல் **அ. சமீர்தலிங்கத்துக்கும்**, பல ஆண்டுகள் கழித்து 2015இல் **இரா. சம்பந்தனாக்கும்** இது கிடைத்துள்ளது. இவை தமிழ்க் கட்சிகளைப் பொறுத்தவரை அருமையாகக் கிடைக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பங்கள். ஒரு நாட்டின் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்பவர், முழு நாட்டுக்குமாகச் செயற்படவேண்டும். தமது கட்சி, தமது மக்கள் என்ற ரீதியில் அவரால் செயற்படமுடியாது. செயற்படவும்சுடாது. நாட்டின் முக்கிய விடயங்களையும், பிரச்சினைகளையும் அவர் நாடாளுமன்றத்திலும், மக்கள் முன்னிலையிலும் கொண்டுவரவேண்டும். இவை தொடர்பான எதிர்க்கட்சித் தலைவரின் கரிசனையும், கருத்துகளும் மிகவும் முக்கியமானவை.

தமிழ்த் தலைவர்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பதவியை ஏற்கும்போது,, அது அவர்களுக்குச் சவால்மிசூந்த பதவியாகவே அமைவதுண்டு. இலங்கையில் தொடர்ந்துவரும் பேரினவாத அரசுகளின் தமிழ் விரோதப் போக்குகளுக்கு எதிராகக் கருத்துகளைத்

தெரிவிக்கவும், செயற்படவேண்டியும் இருக்கிறது. அதனால், அவர்கள் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பதவியில் அமரும்போதும், அறிந்தோ, அறியாமலோ தமது கட்சியின் சார்பாகவே நடந்துகொள்ளவேண்டிய குழுவும் ஏற்படுகிறது. அமிர்தலிங்கத்தைப் பொறுத்தவரை, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பதவியையும், தமது கட்சித் தலைமைப் பதவியையும் ஓரளவு சமமான முறையில் சமாளித்துச்சென்றார். அந்த வல்லமை அவருக்கு இருந்தது. அதேவேளை, தமிழர் தரப்பில் இருந்து அவருக்கு எதிர்ப்புகளும் கிளம்பின. அப்போதைய ஜே.ஆர். ஜெய வர்த்தனாவின் பேரினவாத அரசினால் அவருக்கு எதிராக நம்பிக்கை இல்லாப் பிரேரணை கொண்டுவரப்பட்டு, அவர் பதவி விலக்கப்பட்டார்.

2015இல் ஒரு மத்தியான நேரத்தில் இரா. சம்பந்தன் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக அறிவிக்கப்பட்டபோது, நான் கண்டியின் புறநகர்ப் பகுதியில் இருந்த சிங்களக் கடை ஒன்றில் பொருட்கள் கொள்வனவு செய்து கொண்டிருந்தேன். வானொலியில் செய்தி ஒன்று ஒலிபரப்பப்பட்டபோது, கடைக்காரரும், ஊழியர்களும், சாமான்கள் வாங்கவந்த சிங்கள மக்களும் மகிழ்ச்சியோடு ஆரவாரம் செய்தார்கள். எனக்கு அந்த வானொலிச் சிங்களம் சரியாகப் புரியவில்லை. **“என்ன வீஷயம்?”** என்று கேட்டேன். **“எங்கள் சம்பந்தன் ஐயா எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஆகியுள்ளார்”** என்று மகிழ்ச்சியோடு சொன்னார்கள். எனக்கு ஆச்சரியமாகவும், மகிழ்ச்சியாகவும் இருந்தது. **“அப்பே சம்பந்தன் மாத்தயா”** என்று அவர்கள் அன்போடு குறிப்பிட்டது என் மனத்தைத் தொட்டது. சிங்களப் பொதுமக்கள் மத்தியில் தமிழ் விரோதம் இல்லை என்பதைப் புரிந்து கொண்டேன்.

ஆனால், இரா. சம்பந்தன், தாம் முழு நாட்டுக்குமான எதிர்க்கட்சித்தலைவர் என்பதை வசதியாக மறந்தே செயற்பட்டு வந்துள்ளார். தேசியப் பிரச்சினைகளைப் பற்றி மறந்தும் அவர் வாய்திறப்பதே இல்லை. தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பு தற்போதைய அரசின் பங்காளிக்கட்சி போலவே நடந்துகொள்கிறது. இது பொது எதிரணியினருக்கு நல்ல வாய்ப்பாகப்போய்விட்டது. எதிர்க்கட்சித் தலைவர் மீது நம்பிக்கை இல்லாப் பிரேரணை கொண்டுவர முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு

வருகின்றன. ஆனால், ஒரே கட்சியைச் சேர்ந்த பொது எதிரணியினருக்கு, எதிர்க்கட்சித் தலைவர்மீது நம்பிக்கை இல்லாப் பிரேரணை கொண்டுவர எத்தகைய தார்மிக உரிமையும் இல்லை. அவருக்கு எதிராக நம்பிக்கை இல்லாப் பிரேரணை கொண்டுவரப்பட்டால், அது நிச்சயம் நாடாளுமன்றத்தில் தோல்வி அடையும். குறுக்குவழியில் எதையும் சாதிக்க முடியாது.

கல்லூரி நினைவுகள்

யாழ்ப்பாணத்தின் சிறந்த கல்லூரிகளுள் ஒன்றாக உரும்பிராய் இந்துக் கல்லூரியும் விளங்கிவந்துள்ளது. ஒரு நூற்றாண்டையும் கடந்து, தனது கல்விப் பணியைச் செவ்வனே அது புரிந்துவருகிறது. அதன் பழைய மாணவர்களுள் நானும் ஒருவன் என்பது, எனக்கு எப்போதும் மகிழ்ச்சியை அளிப்பது. எனது இன்றைய நிலைக்கு அடித்தளம் இட்ட முக்கிய கல்லூரியாக அது விளங்குகிறது.

அண்மையில் உரும்பிராய் இந்துக் கல்லூரியின் வருடாந்த பரிசளிப்பு விழாவில் நான் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்துகொண்ட போது, எனது கல்லூரிக் காலங்கள் எனது நினைவுக்கு வந்தன. அக்கல்லூரி மண்ணில் மிதித்தபோது, எனது உணர்வலைகள் என் மாணவப் பருவத்தை நோக்கிச் சென்றன. எனது பழைய மாணவ நண்பர்களைச் சந்தித்த போது, நான் எல்லை இல்லா மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். அப்போதைய அதிபர் அ. வைத்தியலிங்கம், ஆசிரியர்கள் அனைவரும் எனது நினைவலைகளில் தோன்றினர். அக் கல்லூரியில் நான் படித்தது, நான் பெற்ற பெரும்பேறு.

நான் கற்று உயர்ந்த உரும்பிராய் இந்துக் கல்லூரியில், இவ்வாண்டு (2018) முதல் பரிசளிப்பு விழாவில் மிகச்சிறந்த மாணவன் / மாணவிக்குப் **புரோசீயர் துரை மனோகரன் வீரூது** வழங்கும் நிகழ்வு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இவ்வாண்டில் ஒரு மாணவன் அவ்விருதினைப் பெற்றுள்ளான். உரும்பிராய் இந்துக் கல்லூரியின் இன்றைய அதிபர் அ. அருணந்திசிவம் செயலூக்கம்மிகுந்த சிறந்த அதிபர். இவரது காலத்தில் இக்கல்லூரி மேன்மேலும் உயர்வடையும் என்பது எனது கணிப்பு. அதன் ஆசிரியர்களும், கல்லூரி அபிவிருத்திச் சபை உறுப்பினர்களும் எமது பாராட்டுக்கு உரியவர்கள்.

சம காலக் கிணை கலைக் கிய கழிவுகள்

கொடகே 2017^{ஆம்} ஆண்டுக்கான கையெழுத்துப் பிரதிப் போட்டி வ்ருது வழங்கலும் நூல்கள் வெளியீடும்

கொடகே புத்தக நிறுவனம் நடத்திய 2017^{ஆம்} ஆண்டுக்கான கையெழுத்துப் பிரதிப் போட்டியில் சிறந்த நாவலுக்கான கையெழுத்துப் பிரதியாகத் தெரிவுச்செய்யப்பட்ட பிரமிளா பிரதீபனின் “கட்டுவொல்” என்ற நாவலும், சிறந்த கவிதைத் தொகுப்புக்கான கையெழுத்துப் பிரதியாக தெரிவு செய்யப்பட்ட பூகொடையூர் அஸ்மாபேகத்தின் “போகிற போக்கில்” என்ற கவிதை நூலுக்கான விருது வழங்கலும், நூல்களின் வெளியீட்டு விழாவும் 05.04.2018 விழாழன் அன்று பிற்பகல் 3.00 மணிக்கு) கொழும்பு 7இல் அமைந்துள்ள மகாவலி கேந்திர நிலையக் கேட்போர்கூடத்தில் நடைபெற்றது.

பிரமிளா பிரதீபன், பூகொடையூர் அஸ்மாபேகம் ஆகியோருக்கு தேசபந்து சிரிசுமன கொடகே அவர்களும், திருமதி கொடகே அவர்களும் விருதுகளையும் நூல்களையும், வழங்கி வைப்பதையும். பிரமிளா பிரதீபனின் “கட்டுவொல்” என்ற நாவலின், முதற்பிரதியை இலக்கியப் புரவலர் ஹாஸிம் உமர் பெற்றுக் கொள்வதையும் காணலாம். தமிழில் வரவேற்புரையை மேமன்கவியும், தமிழில் சிறப்புரையை திக்குவல்லை கமாலும் ஆற்றினார்கள்.

•••

கவிஞர் என். நஜ்முல் ஹுசைனின் இரு நூல்களின் வெளியீட்டு விழா

கவிஞர் என். நஜ்முல் ஹுசைனின் இரு நூல்களின் வெளியீட்டு விழா ஸ்ரீலங்கா இஸ்லாமிய கலை இலக்கிய மன்ற ஏற்பாட்டில் தமிழ்த்தென்றல் அலி அக்பர் தலைமையில் கொழும்பு பிரைட்டன் ஹோட்டலில் 8.4.2018 அன்று நடைபெற்றது.

இந் நிகழ்வில் அரசாங்க சேவை ஆணைக்குழு ஆணையாளரும், முன்னாள் தென்கிழக்குப் பல்கலைக் கழக உபவேந்தருமான பேராசிரியர் ஹுசைன் இஸ்மாயில் சிறப்பு அதிதியாக கலந்து சிறப்புச் செய்தார். கவிஞர் என். நஜ்முல் ஹுசைனின் “இனிவரும் நாட்களெல்லாம்” என்ற நூலும், நூலாசிரியரின் துணைவியார் நூருல் அயின் நஜ்முல் ஹுசைன் தொகுத்த “நஜ்முல் ஹுசைனின் நட்சத்திரக் கவிதைகள்” என்ற இருநூலுகளுமே வெளியீட்டு வைக்கப்பட்டன.

“இனிவரும் நாட்களெல்லாம் நூலின் முதல் பிரதியை அப்துல்லாஹ் இன்டஸ்ட்ரிஸ் நிர்வாகப் பணிப்பாளர் அல்ஹாஜ் ஹசன் முபாரக் அவர்களும், “நஜ்முல் ஹுசைனின் நட்சத்திரக் கவிதைகள்” நூலின் முதல் பிரதியை சூட்டர்ஸ் நிறுவனத்தின் நிர்வாகப் பணிப்பாளர் எம்.ஜீ.எச் அக்ரம் அவர்களும் பெற்றுச் சிறப்பித்தனர். நிகழ்ச்சி ஏற்பாடுகளை செயலாளர் எம்.எஸ். எம்.ஜின்னா மிகவும் சிறப்பாக செய்திருந்தார். மேடையும் சபையும் நிறைந்து வழிந்த ஒரு வெற்றி விழாவாக இந்நூல் வெளியீட்டு விழா அமைந்திருந்தது.

கொழும்பில் இந்தியப் பத்திரிகையாளர் - த. ராமகிருஷ்ணனின் நூல் அறிமுகம்

இந்திய - இலங்கை சமாதான உடன்படிக்கை தொடர்பில் இந்தியப் பத்திரிகையாளர் தி.ராமகிருஷ்ணன் எழுதி அண்மையில் சென்னையில் வெளியிடப்பட்ட “ஓர் இனப்பிரச்சினையும் ஓர் ஒப்பந்தமும்” என்ற நூலின் அறிமுகவிழா கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்தில் (24.04.2018) மூத்த பத்திரிகையாளரும் திறனாய்வாளருமான கே.எஸ்.சிவகுமாரன் தலைமையில் நடைபெற்றது. இந்நிகழ்வில் பாராளுமன்ற எதிர்க்கட்சித் தலைவரும் தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பின் தலைவருமான இரா.சம்பந்தன் பிரதம அதிதியாகக்

கலந்துகொண்டு உரையாற்றினார். வடக்கு - கிழக்கு மாகாண முன்னாள் முதலமைச்சர் அண்ணாமலை வரதராஜப் பெருமாள் அவர்களும், முன்னாள் இந்து கலாசார அலுவல்கள் இராஜாங்க அமைச்சர் பி.பி.தேவராஜ் அவர்களும் கருத்துரைகளை வழங்கினார்கள். கொழும்பு பல்கலைக்கழக சட்ட பீடத்தின் முன்னாள் தலைவர் கலாநிதி வி.ரி.தமிழ்மாறன் நூலாய்வுரையை நிகழ்த்தினார்.

இந்தியாவின் பிரபல ஆங்கில தினசரிகளில் ஒன்றான த இந்துவின் இணை ஆசிரியரான ராமகிருஷ்ணன் நவீன தமிழ் இலக்கியத்தின் முக்கிய எழுத்தாளரான காலஞ்சென்ற அசோக மித்திரனின் புதல்வராவார்.

நிகழ்வை ராமகிருஷ்ணனின் கொழும்பு தமிழ்ப் பத்திரிகையாளர் நண்பர்கள் சார்பில் மூத்த ஊடகவியலாளர் வீ. தனபாலசிங்கம் ஏற்பாடு செய்திருந்தார்.

அ. முத்துலிங்கம் 60 - பாராட்டுவிழா (கனடா)

அ. முத்துலிங்கம் 60 பாராட்டுவிழா கனடா ஸ்காபுறோவில் 21-04-18 அன்று டாக்டர் இ.லம்போதரன் தலைமையில் இடம்பெற்றது. ஞானம் சஞ்சிகை ஆசிரியர் ஞானசேகரன் வாழ்த்துரை வழங்கி, ஞானம் சஞ்சிகை முத்துலிங்கம் சிறப்பிதழை எழுத்தாளர் முத்துலிங்கத்திடம் கையளித்தார். பேராசிரியர்கள் நா.சுப்பிரமணியன், அ. ஜோசப் சந்திரகாந்தன், கலாநிதிகள் மைதிலி தயாநிதி, பார்வதி கந்தசாமி மற்றும் மேரி கியூரி போல், மயூரிகா, அகில்சாம்பசிவம், திருமூர்த்தி ஆகியோர் முத்துலிங்கம் படைப்புகள் பற்றி கருத்துரை வழங்கினர். அ.முத்துலிங்கம் ஏற்புரையை வழங்கினார்

வெள்ளி விழா - கனடா தமிழ் எழுத்தாளர் இணையம்

கனடா தமிழ் எழுத்தாளர் இணையம் 19-06-1993இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இந்நிறுவனத்தின் வெள்ளிவிழா 28-04-2018 இல் மிகச் சிறப்பாகக் கனடாவில் கொண்டாடப்பட்டது. இவ்விழாவில் இன்னிசை விருந்து, வரவேற்பு நடனம், வாழ்த்துரைகள், சிறப்புரைகள், வாழ்நாட்சாதனையாளர் கௌரவிப்பு, இலங்கையில் இருந்து வந்திருந்த பேராசிரியர் சிவஞானம் சிவசங்கரின் பிரதம விருந்தினர் உரை, சிறப்புரைகள், முன்னாள் தலைவர்கள் கௌரவிப்பு, வீணாகானம் இசைநிகழ்ச்சி, நாட்டிய நாடகம் வெள்ளிவிழா மலர் வெளியீடு ஆகியன இடம்பெற்றன.

இவ்விழாவில் கலந்துகொண்ட ஞானம் ஆசிரியர் தி. ஞானசேகரன் சிறப்புரை ஆற்றினார்.

புலம்பெயர் மண்ணில் இத்தகையதொரு பெரும் விழாவை நடத்தியவர்கள் பாராட்டுக் குரியவர்கள். இத்தகைய பல்துறைப் பணிகளை நீண்டகாலம் தொடர்ச்சியாக ஆற்றிவரும் நிறுவனங்களை புலம் பெயர்நாடுகளில் காண்பது சிறப்புக்குரியது.

அமரர் செம்பியன் செல்வன் (ஆ. இராஜகோபால்) ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி - 2018

(அனுசரணை : செம்பியன் செல்வன் குடும்பத்தினர்)

முதற் பரிசு : ரூபா 5000 /=

இரண்டாம் பரிசு: ரூபா 3000/=

மூன்றாம் பரிசு: ரூபா 2000/=

ஏனைய ஏழு சிறுகதைகளுக்கு பரிசுச் சான்றிதழ்கள் வழங்கப்படும்.

போட்டிக்கான விதிகள்

சிறுகதைகள் முன்னர் எங்கும் பிரசுரிக்கப்படாததாக இருத்தல்வேண்டும்.

போட்டியில் பங்குபற்றுவவர்கள் தமது பெயர், முகவரி போன்ற விடயங்களை வேறாக இணைத்தல்வேண்டும்.

தபால் உறையின் இடது பக்க மூலையில் "அமரர் செம்பியன் செல்வன் ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி" எனக் குறிப்பிடப்படல்வேண்டும்.

அனுப்பு வேண்டிய முகவரி:

ஞானம் அலுவலகம் - 3B, 46^{ஆவது} ஒழுங்கை, கொழும்பு 06.

போட்டி முடிவுத் திகதி : 30.09.2018

முடிவு திகதிக்குப் பின்னர் கிடைக்கும் கதைகள் போட்டியில் சேர்க்கப்படமாட்டாது. - ஆசிரியர்

இரா. உதயணன் இலக்கிய விருது - 2018

இலங்கை தமிழ் இலக்கிய நிறுவகமும், இலண்டன் தமிழ் இலக்கிய நிறுவகமும் இணைந்து இலங்கை மற்றும் அயலகப் படைப்பாளிகளை ஊக்குவிக்கும்வண்ணம் இரா. உதயணன் இலக்கிய விருது வழங்கி கௌரவிக்கிறது. 2017 தை முதல் 2017 மார்ச்சு 31^{ஆம்} திகதிக்குள் வெளியான நாவல், சிறுகதை, கவிதை, சிறுவர் இலக்கியம், தமிழ் வளர்ச்சி இலக்கியம், அயலகப் படைப்பாளிகளின் நூல்கள் என விருதுக்காக பத்து (10) நூல்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு தலா ரூபா 10,000 வீதம் ரூபா 100,000 பணப் பரிசு வழங்கப்படவிருக்கின்றன. விருது தேர்வுக்கான இறுதித்திகதி 2018.06.30. மேலதிக விபரங்களுக்கு இலங்கைத் தமிழ் இலக்கிய நிறுவகம், இல 9, 2/1, நெல்சன் இடம், கொழும்பு-6, இலங்கை எனும் முகவரிக்கு தொடர்புகொள்ளவும்.

வாசகர் பேசுந்ரார்

ஞானம் மார்ச் இதழ் கிடைக்கப்பெற்றோம். நன்றி.

வாகரைவாணனின் ஆன்மா பற்றிய கட்டுரை கவர்ந்தது.

இக்கட்டுரை நடுத்தரத்தை விழுங்கிவிட்டதென்றே தோன்றுகிறது.

இதன் நோக்கம் குழப்பமாகவே இருந்தது. உசாத்துணைகள் பலவற்றை கையாண்டாலும்..... நன்றாகப் பிதற்றினார்.

“ஆரியரால் உருவாக்கப்பட்ட நான்கு வேதங்கள்...” என அவர் குறிப்பிட்டதில் இருந்தே அன்னாரது அறியாமை வெளிச்சம் தெரிகிறது. வேதங்களைப் பற்றி நன்கு ஆராய்ந்து... அதன் பின்னர் இக்கட்டுரையை வாகரையார் மீளாய்வு செய்தால் நல்லது.

- லண்டன் லிம்பி

ஆர்.கந்தராஜாவின் 'செல்லப்பாக்கியம் மாமியின் முட்டிக்கத்திரிக்காய்'

ஆர்.கந்தராஜாவின் 'செல்லப்பாக்கியம் மாமியின் முட்டிக்கத்திரிக்காய்' நூலை ஆவலுடன் படிக்கத் தொடங்கிய வேளை எழுந்த சில எண்ணங்களை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இரண்டாவதாக இடம் பெற்றிருக்கும் “ஓட்டுக்கன்றுகள்” கட்டுரை, ஓட்டு மொத்தமாகத் தமிழ்ப் பாரம்பரிய மருத்துவர்களை எழுந்தமானமாகக் கிண்டல் பண்ணுவதாகவே படுகிறது.

“பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் அறுபதுகளுக்கு முன்பு நடந்த” விசித்திரமான விடயம் பற்றிச் சொல்ல வருகிறார் ஆசிரியர். (இது பத்தொன்பதுதானா??)

தமிழ் வைத்தியர்கள் எனப்படும் ஊர்ப் பரியாரிமார்கள், சித்த வைத்தியர்களிலும் அடங்காத, பரம்பரை வைத்தியர்கள் - என ஆசிரியர் போடிபோக்காகக் குறிப்பிடுகிறார். சித்த வைத்தியர்கள் ஊர் வழக்கில் தமிழ்ப்பரியாரிமார் என்றுதானே அறியப்படுகிறார்கள்? அப்படியானால் ஆர். சொல்கிற இவர்கள் எல்லாம் யார்? சித்த வைத்தியர்களில்லையா? அப்படியானால் சித்த வைத்தியர்கள் யார்? அவர்கள் எப்படி வந்தார்கள்? எங்கே படித்தார்கள்? “பயிற்றப்பட்ட சித்த வைத்தியர்களைப் பயிற்றுவித்தவர்கள் யார்? யாழ் பல்கலைக்கழகத்தின் சித்த மருத்துவ பீடம் எப்போ வந்தது? அதற்கு முதல் லங்கா சித்த ஆயுர்வேதக் கல்லூரி எப்போது யாழ்ப்பாணத்தில் தொடங்கப்பட்டது? 1925? அதற்கு முதல் இம் மருத்துவ அறிவு எவ்வாறு கையளிக்கப்பட்டு வந்தது?

சித்தர்களின் வழி வந்த தமிழர்களின் பாரம்பரிய சித்த வைத்திய முறையானது - முக்கியமாக யாழ்ப்பாணத்தில் - குருகுல முறையிலன்றி சந்ததி முறையிலேயே கற்பிக்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. வாகடங்கள் எனப்படும் வைத்திய நூல்கள் பரம்பரையாகக் கையளிக்கப்பட்டுப் பின்பற்றப்பட்டுள்ளன. இந்த ஓலைச்சுவடிகள் இன்னொருவர் கையில் சேர்ந்தால் அந்த அறிவுசார் பரம்பரைச் சொத்து இழக்கப்பட்டுவிடும் என்ற அச்சத்தில் முடுமந்திரமாக வைக்கப்பட்ட வாகடங்கள் பல கால ஓட்டத்தில் மறையவும் நேர்ந்தது என்பது இப்போது கவலை தருவது.

இந்த உண்மைகளைச் சரிவர உணர்ந்துள்ள “நூலகம்” நிறுவனம் அப்படியான மருத்துவச் சுவடிகளை ஊருராகத் தேடித் தன் இணையத்தளத்தில் பதிவேற்றம் செய்யும் பெரும் பணியில் தற்போது ஈடுபட்டுள்ளது.

எப்படியோ, தமிழர்களின் மருத்துவ அறிவு, சந்ததிகள் ஊடாகவே கையளிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது என்பதே உண்மை. இப்படியான புகழ் பெற்ற பரம்பரைகள் பல கள்ளியங்காடு, ஆவரங்கால், சில்லாலை, சுதுமலை போன்ற பல இடங்களில் இன்னமும் திகழ்கின்றன. யாழ்ப்பாணத்தில் மட்டுமன்றிக் கடல் கடந்து தமிழ் நாட்டிலும் புகழீட்டிய வைத்தியர்கள் இவர்களுள் இருந்துள்ளார்கள்.

இந்த வைத்தியர்கள் எல்லோரையும் போலியும் புரட்டுமான மந்திரவாதிகள் என்பது போலச் சித்திரிப்பது அவர்களை மட்டுமன்றி அவர்களை நம்பியதாக அல்லது அவர்களுக்குப் பயந்ததாகச் சொல்லப்படும் அக்கால யாழ்ப்பாண சமூகத்தின் பொதுப்புத்தியையுமே கேவலம் செய்வதாகும்.

அவ் வைத்தியர்கள் சமூகத்தின்பால் காலங்காலமாகப் பொறுப்பான கடமைகளை ஆற்றி வந்தவர்கள். ஊர் மக்களின் மரியாதைக்குரியவர்களாக அறியப்பட்டு வந்தவர்கள். பரியாரியார் என்பதைப் - பரியாரி என எகத்தாளம் பண்ணுவது வாத்தியார் என்பதை வாத்தி எனக் கிண்டலடிப்பது போன்றதே.

இதே கட்டுரையில் தொடர்ந்து இடம்பெறுகிற தோடையில் மாமரத்தை ஒட்ட முடியாது என்கிற கூற்றும், ஒட்டு எலுமிச்சையில் நாரத்தை காய்த்த கதையும் கூட யாழ்ப்பாணியின் பொதுப்புத்தியை நக்கலடிக்கிறதாகவே படுகிறது. ஒட்டுக் கட்டைக்குக் கீழே துளிர்க்கிற குருத்துக்களை வளர விடக்கூடாது என்பது எவருக்கும் தெரிந்த விடயம். அப்படியிருக்க, யாரோ “பரியாரி”யை மனதில் வைத்துக்கொண்டு நாரத்தை, எறிமாடன் என்றெல்லாம் புறநடைகளைப் பொதுப் பிரச்சினையாக்கி விளக்க அவசியம் என்ன?

எனினும், இந்தக் கட்டுரையில் அக்காலத்திலேயே பற்பனைப் பல்கலைக்கழகம் அனுப்பிய “முற்போக்குச் சிந்தனை” பாராட்டத்தக்கது...?!

முதலாவது கட்டுரையில் “பதி வைத்தோ அல்லது ஒட்டியோ (grafting and budding)”- (பக்.11) எனக் கூறப்படுகிறது! எனினும் பதிவைத்தலுக்கு layering என்பதே ஆங்கிலச் சொல்.

கத்தரிக் குடும்பத்தின் பெயர் ஆங்கிலத்தில் “சொலனேசிய” எனச் சரியாகக் குறிப்பிடப்படும் அதேவேளை தமிழில் “சொலனேசியே” எனத் திரும்பத் திரும்பக் குறிப்பிடப்படுகிறது.

- சாந்தன்

***

ஞானம் அ. முத்துலிங்கத்தின் சிறப்பு மலரிலே (215) இருவேறு சிறுப்புக்களைக் காணமுடிகிறது.

[1] முதலாவது சிறுகதையிலேயே வாசகர்களின் நெஞ்சத்தைப் பிழிந்தெடுத்த முதுபெரும் எழுத்தாளர் அ. முத்துலிங்கத்தின் எழுத்தை யானை பார்த்த குருடர்களைப்போல தரிசித்திருந்த என்போன்றவர்களை, அனுபவமிக்க எழுத்தாளர்களைக்கொண்டு அவரது பல்வேறு பரிமாணங்களைத் தரிசிக்க வைத்துச் சாதனை புரிந்திருக்கிறது ‘ஞானம்’. அதிலும் முனைவர் சரவணபவன் க(ர)ட்டிய உலா ஊர்தி ஒரு புதிய அனுபவத்தில் எம்மைச் சஞ்சரிக்க வைக்கிறது.

(2) ஒரு காலத்திலே தமிழக சஞ்சிகைகளில் எமது ஆக்கங்கள் வந்தாலே எமக்கு விடிவு காலம் என்ற மாயைக்கு நாம் ஆட்பட்டிருந்தோம். இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் எனது சிறுகதை ஆனந்த விகடனில் பிரசுரமானபோது, எமது பேச்சுத்தமிழில் கை வைத்திருந்தமையும், கதைக்குரிய வெகுமதியாகிய நூற்றியம்பது ரூபாவை இந்திய நாட்டுச் சட்டத்துக்கமைய எனக்கு அனுப்ப முடியாதெனவும் தமிழ்நாட்டு முகவரி ஒன்று தருமாறும் விகடன் ஆசிரியர் கேட்டமையும் என்னை மனக்கசப்புக்குள்ளாகினாலும், நானும் அதைச் சகானுபவமாகக் கருதிய துண்டு. இன்றைக்கு நிலைமை மாறி ‘ஞானம்’ தமிழக எழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களைத் தாங்கி வருகிறது. பரிசுபெற்ற ஆக்கத்தைத் தந்த அண்டனூர் சரா ஒரு கடன்பட்ட நெஞ்சத்தின் சோகச் சுவையையும் கடன் கொடுத்தோரின் அராஜகத்தையும் மறைமுகமாகக் காட்டும் உத்தி என்னை வெகுவாகவே கவர்ந்திழுக்கிறது.

ஞானத்தின் பணி தொடரட்டும்.

- வே. தில்லைநாதன், திருகோணமலை.

***

நான் உங்கள் ஞானம் என்ற புத்தகத்தைப் (சஞ்சிகை) படித்தேன். மிகவும் அருமை. எல்லாம் பொக்கிஷமாக அமைந்துள்ளது. நல்ல சிறுகதைகள், நல்ல கவிதைகள் அடுத்தது எப்போது என் கைவசமாகும் என்ற ஆவலுடன் இருக்கின்றேன்.

- லலா ரசூல், பாவையூற்று, திருகோணமலை.

***